Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2024/3110

18.12.2024

UREDBA (EU) 2024/3110 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2024

o določitvi harmoniziranih pravil za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 305/2011

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) je bila sprejeta v okviru notranjega trga, da se harmonizirajo pogoji za trženje gradbenih proizvodov in odpravijo ovire za trgovino z gradbenimi proizvodi med državami članicami.

(2) Na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011 mora proizvajalec, da se gradbeni proizvod, zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji, da na trg, zanj pripraviti izjavo o lastnostih. Proizvajalec prevzame odgovornost za skladnost proizvoda s takimi deklariranimi lastnostmi in veljavnimi zahtevami. Proizvajalci so za nekatere proizvode izvzeti iz te obveznosti.

(3) Izkušnje z izvajanjem Uredbe (EU) št. 305/2011, ocena, ki jo je Komisija izvedla leta 2019, in poročilo o Evropski organizaciji za tehnično ocenjevanje so pokazali, da je okvir za gradbene proizvode z različnih vidikov premalo učinkovit, tudi kar zadeva razvoj standardov in nadzor trga. Poleg tega so povratne informacije, prejete med ocenjevanjem, pokazale, da je treba zmanjšati prekrivanja, odpraviti protislovja in ponavljajoče se zahteve, tudi v zvezi z drugo zakonodajo Unije, da se zagotovi večja pravna jasnost in omeji upravno breme za gospodarske subjekte. Zato je treba pravne obveznosti gospodarskih subjektov posodobiti in jih uskladiti s pravnimi obveznostmi, določenimi v drugi zakonodaji Unije, ter dodati nove določbe, tudi v zvezi z nadzorom trga, da se poveča pravna varnost in preprečijo različne razlage.

(4) Vzpostaviti je treba dobro delujoče tokove informacij, tudi z elektronskimi sredstvi in v strojno berljivi obliki, da se zagotovi, da so v dobavni verigi na voljo skladne in pregledne informacije o lastnostih gradbenih proizvodov. To naj bi povečalo preglednost in izboljšalo učinkovitost prenosa informacij. Zagotavljanje digitalnega dostopa do celovitih informacij o gradbenih proizvodih bi prispevalo k digitalizaciji celotnega gradbenega sektorja, s čimer bi okvir postal primeren za digitalno dobo. Poleg tega bi zagotovitev dostopa do zanesljivih in trajnih informacij pomenilo tudi, da gospodarski subjekti in drugi akterji ne bi vzajemno prispevali k neizpolnjevanju zahtev.

([1]) UL C 75, 28.2.2023, str. 159.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 5. novembra 2024.
([3]) Uredba (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL L 88, 4.4.2011, str. 5).

(5) Evropski parlament je v resoluciji z dne 10. marca 2021 o izvajanju Uredbe (EU) št. 305/2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov (uredba o gradbenih proizvodih) ([4]) pozdravil cilj Komisije o bolj trajnostnem gradbenem sektorju, za kar bo v okviru revizije Uredbe (EU) št. 305/2011 obravnavala trajnostnost gradbenih proizvodov, kot je bilo napovedano v sporočilu Komisije z dne 11. marca 2020 z naslovom „Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo – Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo“. Svet je v sklepih o krožnem gospodarstvu v gradbeništvu z dne 28. novembra 2019 pozval Komisijo, naj pri reviziji Uredbe (EU) št. 305/2011 olajša kroženje gradbenih proizvodov. Komisija je v svojem sporočilu z dne 10. marca 2020 z naslovom „Nova industrijska strategija za Evropo“ poudarila, da je treba obravnavati trajnostnost gradbenih proizvodov, in izpostavila, da je bolj trajnostno grajeno okolje bistveno za prehod Evrope na podnebno nevtralnost. Komisija je v svojem sporočilu z dne 5. maja 2021 z naslovom „Posodobitev nove industrijske strategije iz leta 2020: močnejši enotni trg za okrevanje Evrope“ gradbeništvo opredelila kot enega od prednostnih ekosistemov, ki se soočajo z največjimi izzivi pri doseganju podnebnih ciljev in ciljev glede trajnostnosti ter pri digitalni preobrazbi in od katerih je odvisna konkurenčnost gradbenega sektorja. Zato je primerno določiti pravila za navajanje lastnosti glede okoljske trajnostnosti gradbenih proizvodov, vključno z možnostjo določitve ustreznih mejnih vrednosti in razredov. Razredi lastnosti za okoljske lastnosti proizvodov bi morali točno odražati raznolikost proizvodov in njihovo najsodobnejše stanje ter omogočati pravilno opredelitev okolju najbolj prijaznih proizvodov. Poleg tega bi morali biti taki razredi lastnosti, kadar se nanašajo na okoljske vplive, razumljivi ter ne bi smeli zavajati niti dopuščati prenosa bremena.

(6) Podobno je bilo v strategiji EU za standardizacijo, ki je bila določena v sporočilu Komisije z dne 2. februarja 2022 z naslovom „Strategija EU za standardizacijo – Določitev globalnih standardov v podporo odpornemu, zelenemu in digitalnemu enotnemu trgu EU“, gradbeništvo opredeljeno kot eno od najprimernejših področij, na katerih bi lahko harmonizirani standardi izboljšali konkurenčnost in zmanjšali tržne ovire.

(7) Zaradi uresničevanja okoljskih ciljev, vključno z bojem proti podnebnim spremembam in prehodom na krožno gospodarstvo, je treba, ne da bi nesorazmerno povečali birokracijo in stroške za gospodarske subjekte, zlasti za mala in srednja podjetja (MSP), določiti nove okoljske obveznosti ter pripraviti podlago za razvoj in uporabo metode ocenjevanja za izračun okoljske trajnostnosti gradbenih proizvodov. Izračuni bi morali zajemati življenjski cikel proizvoda z uporabo metod, vzpostavljenih s standardizacijo. Pri novih proizvodih bi morali izračunani življenjski cikli zajemati vse faze življenja proizvoda, od nabave surovin ali pridobivanja iz naravnih virov do njegove končne odstranitve, vključno z možnimi koristmi in obremenitvami zunaj mejnih vrednosti. Pri rabljenih in predelanih proizvodih pa bi se moral izračunani življenjski cikel začeti z demontažo iz gradbenega objekta ter zajemati vse naslednje faze do končnega odlaganja. Komisija bi morala dati na voljo programsko opremo za izračun, zlasti karakterizacijske faktorje, ki se uporabljajo v skladu z evropskim standardom EN 15804 ali prihodnjimi veljavnimi standardi. Vsako posodobitev te programske opreme bi bilo treba sporočiti, ustrezne izračune pa v enem letu posodobiti.

(8) Da bi zagotovili varnost in funkcionalnost gradbenih proizvodov ter posledično gradbenih objektov, pa tudi varnost delavcev in uporabnikov, je treba zagotoviti, da nekateri ponudniki storitev, kot so ponudniki storitev odpremnih skladišč, spletne tržnice in subjekti, ki zagotavljajo posredniške storitve, ne prispevajo k neskladnosti drugih akterjev. Zato je treba zagotoviti, da se ustrezne določbe uporabljajo tudi za te storitve in njihove ponudnike.

(9) Za vzpostavitev potrebne povezave med gradbenimi proizvodi in gradbenimi objekti, vključno s stavbami, v katere bi bili lahko ti proizvodi vgrajeni, bi bilo treba pojem gradbenih objektov opredeliti le za namene te uredbe in brez poseganja v pristojnosti držav članic, da opredelijo in regulirajo gradbene objekte in stavbe.

(10) Da bi preprečili, da bi se z inovativnimi distribucijskimi modeli izogibalo obveznostim na podlagi te uredbe, bi bilo treba pojasniti, da bi se vsaka dobava proizvoda v okviru gospodarske dejavnosti, tudi kadar se lastništvo ali posedovanje proizvodov prenese kot del opravljanja storitve, štela, kot da je proizvod dostopen na trgu.

(11) Zagotavljanje prostega pretoka sklopov za gradbene proizvode na notranjem trgu bi prispevalo h konkurenčnosti industrije. S tem pristopom bi se razširil tržni doseg, poenostavili proizvodni postopki za podjetja ter povečalo udobje za potrošnike in podjetja.

([4]) UL C 474, 24.11.2021, str. 41.

(12) Skladnost gradbenih proizvodov z zakonodajo Unije je pogosto odvisna od skladnosti njihovih ključnih delov s to zakonodajo. Ker pa so ključni deli pogosto vgrajeni v različne gradbene proizvode, bi bilo zagotavljanje varnosti in varstvo okolja, vključno s podnebjem, lažje doseči, če bi bili ti ključni deli ocenjeni na začetku postopka, tj. če bi bile njihove lastnosti in skladnost ocenjeni vnaprej in neodvisno od ocene končnega gradbenega proizvoda, v katerega so vgrajeni. Podobno bi bil nadzor trga učinkovitejši, če bi bilo mogoče opredeliti neskladne ključne dele in se nanje osredotočiti. Zato je treba določiti obvezna pravila, ki se uporabljajo za ključne dele gradbenih proizvodov. Enak pristop bi bilo treba uporabljati tudi za dele ali materiale, namenjene za uporabo v gradbenih proizvodih, ki bi jim koristila prostovoljna uporaba te uredbe.

(13) Blago, kot so gradbeni proizvodi, njihovi ključni deli ali drugi deli ali materiali, se lahko da na trg kot tako ali kot sestav ločenih sestavnih delov, namenjenih za skupno uporabo, zanj pa bi morale veljati namenske harmonizirane tehnične specifikacije. Za poenostavljeno uporabo te uredbe bi bilo treba jasno opredeliti blago in sestavne dele, ki spadajo na njeno področje uporabe. Vendar pri tem ne bi smeli izključevati možnosti, da se sestavni deli tržijo kot gradbeni proizvodi, kadar se ti sestavni deli dajejo na trg ločeno, bodisi kot ključni deli ali kako drugače.

(14) Čeprav je za to uredbo predvideno široko področje uporabe, bi bilo treba iz njega izvzeti nekatere proizvode, ki so harmonizirani že z drugimi pravnimi akti Unije, da se prepreči regulativno prekrivanje. Iz istega razloga je pomembno tudi razlikovati med tistimi vidiki istih proizvodov, ki jih zajema ta uredba, in tistimi vidiki, ki jih ureja druga sektorska zakonodaja. To bi na primer veljalo za svetila ter električne in elektronske proizvode, za katere veljajo direktive 2014/35/EU ([5]), 2014/30/EU ([6]), 2014/53/EU ([7]) in 2001/95/ES ([8]) Evropskega parlamenta in Sveta. Široko področje uporabe te uredbe pa se ne bi smelo razlagati, kot da se nameravajo harmonizirati vsi proizvodi, ki se lahko dajo na trg za vgradnjo v gradbene objekte. V primeru proizvodov, ki za harmonizacijo niso primerni, na primer zaradi njihove povezanosti s kulturno dediščino, uporabe posebnih materialov, ki se lahko pridobivajo le na določenih mestih, ali zaradi raznolikih pogojev med državami članicami, pa ta uredba ne bi smela imeti harmonizacijskega učinka. To bi bilo mogoče doseči z zavestno odločitvijo, da jih harmonizirane tehnične specifikacije ne bodo zajemale.

(15) Za rabljene proizvode, za katere velja ta uredba in ki so uvoženi iz tretjih držav, bi morala v primeru, da ni posebnih pravil za rabljene proizvode, veljati enaka pravila kot za nove gradbene proizvode.

(16) Gradbeni proizvodi, ki se dajo na trg v najbolj oddaljenih regijah Unije, se pogosto uvažajo iz sosednjih držav, zato zanje ne veljajo zahteve, določene v pravu Unije. Če bi za te gradbene proizvode veljale take zahteve, bi bilo to nesorazmerno drago. Hkrati gradbeni proizvodi, proizvedeni v najbolj oddaljenih regijah, skoraj ne krožijo v drugih državah članicah. Zato bi morale imeti države članice možnost, da gradbene proizvode, ki se dajo na trg v najbolj oddaljenih regijah Unije, izvzamejo iz teh zahtev.

(17) Da bodo standardi tesno povezani z regulativnimi potrebami držav članic, bi morala Komisiji pri pripravi zahtev za standardizacijo in drugih harmoniziranih tehničnih specifikacij pomagati strokovna skupina. Delo strokovne skupine bi moralo slediti delovnemu načrtu, pripravljenem na podlagi prispevkov držav članic, poleg splošnih prednostnih nalog Unije, kot so cilji EU na področju podnebja in krožnega gospodarstva. Komisija bi morala pri določanju prednostnih nalog delovnega načrta posebno pozornost nameniti nadomestitvi harmoniziranih tehničnih specifikacij, sprejetih na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011. Komisija bi morala državam članicam in Evropskemu parlamentu vsako leto poročati o napredku pri izvajanju delovnega načrta, vključno z informacijami o izdanih zahtevah za standardizacijo, številu standardov, ki so jih predlagale evropske organizacije za standardizacijo,

([5]) Direktiva 2014/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti na trgu električne opreme, ki je načrtovana za uporabo znotraj določenih napetostnih mej (UL L 96, 29.3.2014, str. 357).

([6]) Direktiva 2014/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z elektromagnetno združljivostjo (UL L 96, 29.3.2014, str. 79).

([7]) Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES (UL L 153, 22.5.2014, str. 62).

([8]) Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

povprečnem času, ki ga Komisija potrebuje za oceno standardov, ter o razmerju med standardi, ki jih je Komisija sprejela in zavrnila.

(18) V skladu z načelom sorazmernosti je za doseganje osnovnega cilja harmonizacije notranjega trga gradbenih proizvodov potrebno in primerno regulativne potrebe držav članic urediti tako, da se opredelijo le bistvene značilnosti, potrebne za oceno lastnosti proizvoda. Z opredelitvijo teh bistvenih značilnosti in metod ocenjevanja, ki naj se zanje uporabljajo, bi zagotovili manj obremenjujoč pristop, ki bo dovolj zanesljiv ter bo preprečeval podvajanja in nedoslednosti. V skladu s členom 5(4) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje tega cilja.

(19) Da bi si prizadevali za čim večjo regulativno skladnost, bi morala ta uredba čim bolj temeljiti na horizontalnem pravnem okviru, in sicer v tem primeru na Uredbi (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]). Ta uredba sledi nedavnemu trendu v zakonodaji o proizvodih, da se razvije nadomestna rešitev za primere, kadar evropske organizacije za standardizacijo ne zagotovijo veljavnih harmoniziranih standardov. Kadar evropska organizacija za standardizacijo v skladu z zahtevo za standardizacijo zagotovi harmonizirani standard, ki vključuje elemente, ki ne izpolnjujejo regulativnih potreb držav članic ali niso usklajeni s cilji Unije glede varnosti, okolja, krožnosti in podnebja, bi morala Komisija zahtevo za standardizacijo revidirati ali določiti, da je ta harmonizirani standard obvezen z omejitvami. Za harmonizirane standarde, ki niso skladni z zahtevo za standardizacijo in se nanašajo na družino proizvodov ali kategorijo proizvodov, ki še ni zajeta v harmoniziranem standardu ali je že zajeta v harmoniziranem standardu, ki se uporablja že več kot pet let, ali je zajeta v harmoniziranem standardu, ki se uporablja z omejitvami, bi bilo treba omogočiti uporabo nadomestne rešitve.

(20) Kadar harmonizirani standardi določajo pravila za ocenjevanje lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi, ki so pomembne za gradbene predpise držav članic, bi morali ti standardi za namene uporabe te uredbe postati obvezni kot harmonizirani standardi za lastnosti, saj le taki obvezni standardi dosežejo cilj glede omogočanja prostega pretoka proizvodov in hkrati zagotovijo, da lahko države članice zahtevajo značilnosti proizvodov, ki so povezane z osnovnimi zahtevami za gradbene objekte, glede na svoje posebne nacionalne razmere, kot so različne podnebne, geološke in geografske ter druge razmere. Kadar se ta cilja uresničujeta skupaj, je treba proizvode oceniti z eno samo metodo ocenjevanja, zato mora biti ta metoda obvezna. Vendar se lahko prostovoljni standardi uporabijo za to, da zahteve za proizvode, ki so z delegiranimi akti določene za zadevno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov, v skladu s pristopom iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) postanejo še konkretnejše. V skladu s Sklepom št. 768/2008/ES bi morali navedeni prostovoljni standardi zagotavljati domnevo o skladnosti z zahtevami, ki jih vsebujejo.

(21) Za ocenjevanje lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi bo morda treba določiti mejne vrednosti. V zvezi z nekaterimi načini uporabe bo treba doseči prostovoljne mejne vrednosti. Obvezne mejne vrednosti morajo biti izpolnjene kot pogoj za dajanje proizvoda na notranji trg ne glede na njegov način uporabe.

(22) Da bi prispevali k ciljem evropskega zelenega dogovora iz sporočila Komisije z dne 11. decembra 2019 z naslovom „Evropski zeleni dogovor“, akcijskega načrta za krožno gospodarstvo in akcijskega načrta za ničelno onesnaževanje iz sporočila Komisije z dne 12. maja 2021 z naslovom „Pot do zdravega planeta za vse – Akcijski načrt EU: Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal“ ter zagotovili varne gradbene proizvode, pri čemer je varnost eden od ciljev, za katere si je treba prizadevati v zakonodaji na podlagi člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), so potrebne zahteve za proizvode, povezane s funkcionalnostjo, varnostjo in varstvom okolja, vključno s podnebjem. Komisija bi morala pri določanju teh zahtev obravnavati varnostna tveganja in upoštevati potencialni prispevek proizvodov k doseganju podnebnih in okoljskih ciljev Unije ter njenih ciljev na področju energetske učinkovitosti v njihovem življenjskem ciklu. Te zahteve se ne nanašajo na lastnosti gradbenih proizvodov. V Uredbi (EU) št. 305/2011 v nasprotju z njeno predhodnico, Direktivo Sveta 89/106/EGS ([11]), ni predvidena možnost določitve takih zahtev za proizvode. Vendar nekateri harmonizirani standardi za gradbene proizvode vsebujejo take

([9]) Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

([10]) Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

([11]) Direktiva Sveta 89/106/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode (UL L 40, 11.2.1989, str. 12).

zahteve za proizvode. Ti standardi dokazujejo, da obstajajo praktične potrebe po takih zahtevah glede funkcionalnosti, varnosti in varstva okolja. Člen 114 PDEU kot pravna podlaga te uredbe prav tako nalaga prizadevanje za visoko raven zdravja, varnosti in varstva okolja ter varovanja zdravja in varnosti ljudi. Zato bi bilo treba s to uredbo ponovno uvesti ali potrditi zahteve za proizvode. Zato bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov, s katerimi bi določila te zahteve za zadevno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov.

(23) Proizvodnja in distribucija gradbenih proizvodov postaja vse bolj zapletena, zaradi česar se pojavljajo novi specializirani subjekti, kot so ponudniki storitev odpremnih skladišč. Zaradi jasnosti bi morale nekatere splošne obveznosti, vključno s sodelovanjem z organi, veljati za vse udeležence v dobavni verigi.

(24) Da bi se spodbujale harmonizirane prakse med državami članicami, tudi kadar ni mogoče doseči soglasja o teh praksah, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov o izvajanju te uredbe v zvezi z omejenim številom vprašanj. Zadevna pooblastila bi se morala nanašati na obveznosti in pravice gospodarskih subjektov ter obveznosti priglašenih organov.

(25) Da bi se izboljšala pravna varnost in ublažila razdrobljenost trga Unije za gradbene proizvode, je treba jasno opredeliti področje, ki se ureja na ravni Unije, tako imenovano „harmonizirano območje“, v nasprotju z elementi, ki ostajajo v pristojnosti držav članic. Države članice so še naprej pristojne za sprejemanje določb o gradbenih objektih, vključno z njihovo zasnovo in dimenzioniranjem. Vzpostavitev harmoniziranega območja ne bi smela vplivati na pravico držav članic, da določijo nacionalne zahteve za gradbene objekte, niti ne bi smela znižati ravni zaščite, ki v državah članicah že upravičeno obstaja. Nacionalne okoljske politike, ki se uporabljajo za gradbene objekte, se ne bi smele šteti kot prepovedi ali ovire pri omogočanju dostopnosti proizvodov na trgu, če spoštujejo harmonizirano območje.

(26) Države članice določijo raven varnosti gradbenih objektov na podlagi svoje odgovornosti do svojih državljanov, Unija pa določi okvirne pogoje za notranji trg. Pristojnost za sprejemanje določb o gradbenih objektih obdržijo države članice. Osnovne zahteve za gradbene objekte iz te uredbe bi morale vzpostaviti tehnično potrebne povezave z gradbenimi proizvodi, obenem pa bi morale biti podlaga za izdajanje zahtev za standardizacijo evropskim organizacijam za standardizacijo, da bi oblikovale harmonizirane standarde za gradbene proizvode, pa tudi podlaga za pripravo ustreznih delegiranih aktov in evropskih ocenjevalnih dokumentov.

(27) Harmonizirano območje bi se moralo uporabljati tudi za javna naročila, nepovratna sredstva ali druge pozitivne spodbude, razen davčnih spodbud.

(28) Da bi vzpostavili ravnovesje med zmanjševanjem razdrobljenosti trga in legitimnimi interesi držav članic za urejanje gradbenih objektov, je treba zagotoviti mehanizem za boljše odražanje potreb držav članic pri razvoju harmoniziranih tehničnih specifikacij. Iz istega razloga bi bilo treba vzpostaviti dodatni mehanizem predhodne odobritve, ki bi državam članicam omogočal, da na podlagi nujnih razlogov v zvezi z zdravjem in varnostjo oseb ali varstvom okolja določijo zahteve za proizvode, zajete v harmoniziranem območju, ki niso določene v harmoniziranih tehničnih specifikacijah. Ta mehanizem bi moral državam članicam omogočiti, da med čakanjem na posodobljene harmonizirane tehnične specifikacije, ki bodo obravnavale njihove regulativne potrebe, priglasijo nacionalne ukrepe, ki vplivajo na lastnost bistvene značilnosti, ki ni zajeta v harmonizirani tehnični specifikaciji, in zaprosijo za njihovo odobritev. Ta mehanizem bi moral dopolnjevati možnost, da država članica v skladu s členom 114 PDEU uradno obvesti Komisijo, kadar meni, da je treba na podlagi novih znanstvenih spoznanj o varstvu okolja ali delovnega okolja uvesti nacionalne določbe zaradi problema, ki je specifičen zanjo in je v nasprotju s harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami. Za zagotovitev, da bodo odobreni nacionalni ukrepi le začasno odstopanje od harmoniziranega območja, je pomembno omogočiti hitra posvetovanja o tem, ali bi bilo treba posodobiti harmonizirane tehnične specifikacije glede na navedene regulativne potrebe, kadar je primerno, tudi z zahtevami za standardizacijo z roki, ki bi bili izrecno določeni za obravnavo dane nujnosti.

(29) Krožno gospodarstvo, ki je ključni element akcijskega načrta za krožno gospodarstvo, se lahko spodbuja z obveznimi sistemi kavcij in obveznostjo proizvajalcev, da ponovno pridobijo lastništvo nad novimi, presežnimi ali neprodanimi proizvodi, ki niso izdelani po naročilu. Zato bi bilo treba državam članicam omogočiti, da sprejmejo

take ukrepe in določijo obveznosti glede zbiranja in obdelave proizvodov kot odpadkov. Lastnik proizvoda bi moral biti odgovoren za prevoz nazaj k distributerju, uvozniku ali proizvajalcu.

(30) Da bi se povečala pravna varnost in zmanjšalo upravno breme za gospodarske subjekte, je treba preprečiti, da bi bili gradbeni proizvodi predmet več ocen v zvezi z istim vidikom zdravja in varnosti oseb ali varstva okolja, vključno s podnebjem, na podlagi različnih pravnih aktov Unije. To je potrdila tudi platforma REFIT, ki je bila vzpostavljena s sklepom Komisije C(2015)3261, ki priporoča, naj Komisija prednostno obravnava težave s prekrivajočimi se in ponavljajočimi se zahtevami. Komisija bi zato morala imeti možnost, da določi pogoje, pod katerimi se z izpolnjevanjem obveznosti, določenih v drugih pravnih aktih Unije izpolnijo tudi nekatere obveznosti iz te uredbe, kadar bi se sicer isti vidik zdravja in varnosti oseb ali varstva okolja, vključno s podnebjem, ocenjeval vzporedno na podlagi te uredbe in drugega prava Unije, ne da bi pri tem znižala raven zaščite, ki v državah članicah na ravni graditve že upravičeno obstaja, ali vanjo posegala.

(31) Da bi se izognili različnim praksam držav članic in gospodarskih subjektov, bi bilo treba Komisijo pooblastiti za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 PDEU, da določi, ali določeno blago spada v opredelitev proizvoda.

(32) Ker je ta uredba pripravljena v skladu z okvirom Uredbe (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]), njene določbe pa so prilagojene sektorskim posebnostim gradbenih proizvodov, bo to z omejenimi izjemami pravni akt, ki se bo uporabljal za harmonizacijo vseh relevantnih vidikov gradbenih proizvodov, vključno z vidiki trajnostnosti, čeprav jih bo morda urejala tudi Uredba (EU) 2024/1781. Če se v okviru Uredbe (EU) 2024/1781 horizontalno ugotovi potreba politike, bi morala Komisija za obravnavanje te potrebe v zvezi z gradbenimi proizvodi uporabiti predvsem to uredbo. Samo v izjemnih primerih, kadar zahteve na podlagi te uredbe ne zadostujejo in jih ni mogoče v razumnem času spremeniti ali dopolniti, bi moralo biti mogoče za gradbene proizvode dopolnilno uporabljati Uredbo (EU) 2024/1781, če se izkaže, da bodo s tem povezani upravni stroški, tudi zaradi tega, ker bi se za gospodarske subjekte potencialno uporabljala dva postopka ugotavljanja skladnosti, ostali razumni. V primeru izdelkov, povezanih z energijo, ki so vključeni v delovne načrte za okoljsko primerno zasnovo in so hkrati gradbeni proizvodi, ter polizdelkov v smislu Uredbe (EU) 2024/1781, razen cementa, ima pri določanju zahtev glede trajnostnosti izjemoma prednost navedena uredba. Tako bo v primeru grelnikov, kotlov, toplotnih črpalk, naprav za ogrevanje vode in prostora, ventilatorjev, sistemov za hlajenje in prezračevanje ter fotonapetostnih izdelkov, razen fotonapetostnih panelov, ki so vgrajeni v stavbe. Ta uredba bi se po potrebi še naprej uporabljala dopolnilno, predvsem glede vidika varnosti, pri tem pa mora upoštevati drugo zakonodajo Unije o izdelkih, kot so plinske naprave, nizkonapetostne naprave in stroji. V primeru nasprotja z Uredbo (EU) 2024/1781 bi morale prevladati ustrezne določbe te uredbe. Za druge proizvode, da bi se izognili nepotrebnemu bremenu za gospodarske subjekte, se lahko pojavi potreba po določitvi pogojev, pod katerimi se z izpolnjevanjem obveznosti na podlagi drugega prava Unije izpolnijo tudi nekatere obveznosti na podlagi te uredbe. Na Komisijo bi bilo zato treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, da določi take pogoje.

(33) Da bi spodbudili skladnost, bi moral biti proizvajalec gradbenih proizvodov odgovoren za nepravilne izjave o lastnostih in skladnosti.

(34) Večja ponovna uporaba gradbenih proizvodov je del prehoda na bolj krožno gospodarstvo ter zmanjšanja okoljskega in ogljičnega odtisa gradbeništva. Trg rabljenih gradbenih proizvodov je trenutno slabo razvit, zahteve za gradbene proizvode, ki so bili že uporabljeni, pa se med državami članicami zelo razlikujejo. Zato bi bilo treba rabljene gradbene proizvode, vključno z drugim rabljenim blagom, ki ga ureja ta uredba, dolgoročno harmonizirati, in sicer tako, da se uvede možnost priprave namenskih harmoniziranih tehničnih specifikacij na podlagi te uredbe. Take harmonizirane tehnične specifikacije bi se morale uporabljati za rabljene proizvode in dokler rabljeni proizvod ni odpadek ali preneha biti odpadek. Sprejetje namenskih harmoniziranih tehničnih specifikacij za rabljene proizvode ne bi smelo posegati v področje uporabe in opredelitev odpadkov na podlagi Direktive 2008/98/ES

([12]) Uredba (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, spremembi Direktive (EU) 2020/1828 in Uredbe (EU) 2023/1542 ter razveljavitvi Direktive 2009/125/ES (UL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

Evropskega parlamenta in Sveta ([13]). Vendar se za proizvode, ki se neposredno ponovno uporabijo v gradbenem objektu, ne bi smelo šteti, da so ponovno dani na trg, zato zanje ne bi smel veljati noben ukrep na podlagi te uredbe.

(35) Zaradi jasnosti glede obsega harmoniziranega območja je pomembno, da se pri vseh harmoniziranih tehničnih specifikacijah izrecno navede, ali so rabljeni proizvodi na njihovem področju uporabe zajeti ali izvzeti. Izvzetje rabljenih proizvodov iz področja uporabe harmonizirane tehnične specifikacije pa gospodarskim subjektom ne bi smelo preprečevati, da se odločijo to uredbo uporabljati, kot če bi bil rabljeni proizvod nov.

(36) V skladu z opredelitvijo rabljenih proizvodov bi se morale harmonizirane tehnične specifikacije, katerih področje uporabe izrecno zajema rabljene proizvode, uporabljati tudi za rabljene proizvode, ki so bili predmet postopka preobrazbe, ki presega zgolj postopke preverjanja, čiščenja ali popravila in ki so v harmonizirani tehnični specifikaciji opredeljeni kot postopki preobrazbe, ki niso bistveni za lastnosti proizvoda. Za predelane proizvode bi moralo ne glede na harmonizirano tehnično specifikacijo veljati, da jim pri izračunu vpliva na okolje v življenjskem ciklu ni treba upoštevati dogodkov pred zadnjo demontažo proizvoda. Predelani proizvodi bi tudi morali imeti koristi pri zahtevah ali spodbudah, ki spodbujajo visoko vsebnost recikliranih materialov.

(37) Za izboljšanje dostopa do enostavno dostopnih in celovitih informacij o gradbenih proizvodih ter s tem prispevanja k njihovi varnosti, funkcionalnosti in trajnostnosti bi bilo treba zagotoviti, da izjava o lastnostih in skladnosti zagotavlja vse informacije, ki jih potrebujejo uporabniki in organi. Zaradi njene uporabnosti za uporabnike bi bilo treba proizvajalcem omogočiti, da v to izjavo vključijo dodatne informacije, pod pogojem, da izjave o lastnostih in skladnosti ostanejo enotne in lahko berljive ter da se ne zlorabljajo za oglaševanje.

(38) Da bi se zmanjšalo breme gospodarskih subjektov in zlasti proizvajalcev, bi morali gospodarski subjekti, ki izdajajo izjave o lastnostih in skladnosti, imeti možnost, da kopije teh izjav predložijo v elektronski obliki, in biti pooblaščeni, da jih objavijo na spletnih mestih pod pogojem, da so nespremenljive, objavljene v človeku in strojno berljivi obliki, na voljo, dostopne in nedvoumno povezane s proizvodom. Za poenostavitev komunikacije v dobavni verigi bi morale izjave o lastnostih in skladnosti uporabniku omogočati, da z aplikacijo IT preveri skladnost s pravili uporabe v državi članici, v kateri se proizvod uporablja. Pomemben pogoj za strojno berljive izjave je standardiziran računalniški format, ki bi se zahteval za vsako harmonizirano tehnično specifikacijo.

(39) Da bi proizvajalci lahko dokazali, da gradbeni proizvodi, ki so vključeni v prosti pretok blaga, izpolnjujejo ustrezne zahteve Unije, je treba zahtevati izjavo o skladnosti, ki dopolnjuje izjavo o lastnostih, s čimer se bo regulativni sistem za gradbene proizvode približal Uredbi (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]). Vendar bi bilo treba zaradi zmanjšanja morebitnega upravnega bremena izjavo o skladnosti in izjavo o lastnostih združiti. Upravno breme za MSP bi bilo treba dodatno zmanjšati s ciljno usmerjenimi določbami o poenostavitvi, vključno z deljenjem rezultatov preskusa, priznavanjem certifikatov, kaskadno uporabo tehnične dokumentacije in izjavo brez ocene, dovoljenjem mikropodjetjem, da uporabijo manj strog sistem ocenjevanja in preverjanja, in zmanjšanjem zahtev za neserijske proizvode, izdelane po naročilu. Kadar so taki proizvodi vgrajeni v posamezen določeni gradbeni objekt, bi moralo biti mogoče, da se izvzamejo iz obveznosti priprave izjave o lastnostih in skladnosti. Kadar proizvajalec izpolnjuje merila tako za uporabo poenostavljenega postopka kot tudi za izvzetje iz obveznosti priprave izjave o lastnostih in skladnosti, bi moral imeti možnost, da izbere eno od navedenega ali da predloži izjavo o lastnostih in skladnosti brez uporabe poenostavljenega postopka, zato da bi lahko svojo ponudbo bolje prilagodil potrebam potencialnih strank.

(40) Da bi se dosegla uskladitev z drugo zakonodajo o proizvodih in ob upoštevanju splošnih načel iz Uredbe (ES) št. 765/2008, bi bilo treba oznako CE namestiti le na gradbene proizvode, za katere je proizvajalec pripravil izjavo o lastnostih in skladnosti. Proizvajalec s tem prevzame odgovornost za skladnost proizvoda z deklariranimi lastnostmi in veljavnimi zahtevami za proizvode.

([13]) Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

([14]) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

(41) V skladu z Uredbo (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]) je treba zagotoviti postopkovne pravice vseh gospodarskih subjektov in fizičnih ali pravnih oseb, ki delujejo v njihovem imenu, v zvezi z ukrepi, odločbami ali odredbami, ki jih sprejmejo organi za nadzor trga in drugi pristojni nacionalni organi. Potrebno je, da države članice zagotovijo, da so zoper te ukrepe, odločbe ali odredbe vzpostavljeni ustrezni pritožbeni postopki.

(42) Da bi se zagotovile funkcionalnost, varnost in trajnostnost gradbenih proizvodov ter posledično gradbenih objektov, bi morali vsi gospodarski subjekti, ki sodelujejo v dobavni in distribucijski verigi, sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da dajo na trg, omogočijo dostopnost na trgu ali podprejo omogočanje dostopnosti na trgu le tistih gradbenih proizvodov, ki so v skladu z zavezujočimi zahtevami Unije. Da bi se izboljšala pravna jasnost, je treba izrecno določiti obveznosti gospodarskih subjektov.

(43) Proizvajalci gradbenih proizvodov morajo natančno in nedvoumno določiti tip proizvoda, da se zagotovi natančna podlaga za ocenjevanje skladnosti takega proizvoda z zahtevami Unije. Da bi preprečili izogibanje veljavnim zahtevam, bi bilo treba hkrati proizvajalcem prepovedati ustvarjanje vedno novih tipov proizvodov, kadar so zadevni proizvodi glede na ključne značilnosti enaki.

(44) Na notranjem trgu bi morala biti oznaka CE edina oznaka, s katero se dokazuje skladnost z metodami ocenjevanja v zvezi z bistvenimi značilnostmi, zajetimi v harmoniziranih tehničnih specifikacijah. Da bi preprečili razdrobljenost trga in zavajajoče trditve, ki bi izhajale iz uporabe različnih metod ocenjevanja, bi morala biti oznaka CE edina dovoljena oznaka na proizvodih, zajetih v harmonizirani tehnični specifikaciji, ki bo označevala, da je bil zadevni proizvod ocenjen glede na bistvene značilnosti, zajete v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, in je skladen z veljavnimi zahtevami za proizvode. Na trgu gradbenih proizvodov je veliko oznak, kar med udeleženci na trgu pogosto povzroča zmedo in vzbuja nezaupanje ter zavaja potrošnike. Uporaba dodatnih oznak negativno vpliva na dokazno vrednost oznake CE, če se kot osnova uporabljajo metode ocenjevanja, ki se razlikujejo od metod, opredeljenih v ustreznih harmoniziranih tehničnih specifikacijah. Poleg tega MSP nimajo vedno koristi od takih oznak, kar povzroča izkrivljanje med udeleženci na trgu in lahko ovira dostop do trga. Te dodatne oznake se zato ne bi smele nameščati na proizvode v kombinaciji z oznako CE. Vendar ta prepoved ne preprečuje dajanja proizvodov z drugimi oznakami na enotni trg, če take oznake ne zavajajo potrošnika in jih ni mogoče zamenjati za oznako CE. Poleg tega oznake ne bi smele zmanjševati vidljivosti, čitljivosti ali pomena oznake CE. Zato ne bi smele vsebovati nobenih informacij, besedila ali trditev v zvezi z lastnostmi proizvoda.

(45) Da bi preprečili zavajajoče trditve, bi morale vse trditve proizvajalcev gradbenih proizvodov temeljiti na metodi ocenjevanja iz harmoniziranih tehničnih specifikacij, kadar so na voljo.

(46) Tehnična dokumentacija o gradbenih proizvodih, ki jo pripravi proizvajalec, pristojnim nacionalnim organom in priglašenim organom olajša preverjanje teh proizvodov glede na zahteve Unije. Da bi se izboljšal dostop do celovitih informacij, bi morala ta tehnična dokumentacija vključevati informacije, potrebne za validacijo izračuna, na katerem temelji ocena okoljske trajnostnosti gradbenega proizvoda.

(47) Da bi se zagotovila preglednost za uporabnike gradbenih proizvodov in preprečila neustrezna uporaba teh proizvodov, bi moral proizvajalec natančno opredeliti gradbene proizvode in njihovo predvideno uporabo. Iz istega razloga bi moral proizvajalec jasno navesti, ali so gradbeni proizvodi namenjeni za poklicno uporabo. Da bi se zagotovila sledljivost gradbenih proizvodov, bi morali proizvajalci na proizvodu ali, kadar to ni mogoče, na primer zaradi velikosti ali površine proizvoda, na nameščeni oznaki na njegovi embalaži ali, kadar tudi to ni mogoče, v dokumentu, ki je priložen proizvodu, navesti svojo enotno identifikacijsko oznako tipa proizvoda.

(48) Da bi se zagotovilo izpolnjevanje zahtev iz te uredbe, bi morali proizvajalci aktivno iskati, hraniti in ocenjevati informacije ter sprejeti ustrezne ukrepe, kadar se potrdi neskladnost ali nedoseganje lastnosti proizvoda ali kadar obstaja tveganje.

([15]) Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

(49) Da bi dosegli cilje evropskega zelenega dogovora in akcijskega načrta za krožno gospodarstvo, bi morala imeti Komisija možnost določiti najnižje mejne vrednosti za okoljske lastnosti gradbenih proizvodov in okoljske zahteve za proizvode, ki bodo preprečevale in zmanjševale vpliv gradbenih proizvodov na okolje. V vseh primerih pa bi bilo treba tako za gradbeni proizvod kot za gradbeni objekt upoštevati načelo varnosti na prvem mestu, ki bi moralo zajemati tudi varovanje zdravja.

(50) Zaradi ciljev zagotavljanja trajnostnosti in trajnosti gradbenih proizvodov bi morali proizvajalci zagotoviti, da se proizvodi lahko uporabljajo čim dlje. Tako dolga uporaba zahteva ustrezno zasnovo, uporabo zanesljivih delov, popravljivost proizvodov, razpoložljivost informacij o popravilu in dostop do rezervnih delov. Če rezervni deli na trgu niso splošno dostopni, bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da od proizvajalca zahteva, naj zagotovi razpoložljivost teh rezervnih delov po razumni in nediskriminatorni ceni za obdobje 10 let, ki se lahko podaljša, če se pričakuje, da bo razpoložljivost v daljšem obdobju podaljšala življenjsko dobo proizvoda.

(51) Da bi se povečala krožnost gradbenih proizvodov v skladu s cilji akcijskega načrta za krožno gospodarstvo in hierarhije ravnanja z odpadki, bi bilo treba z zahtevami za proizvode omogočiti tudi izboljšanje učinkovite rabe virov, preprečevanje nastajanja odpadkov, dajanje prednosti popravilu, ponovni uporabi in predelavi, dajanje prednosti uporabi sekundarnih materialov ter obravnavanje možnosti recikliranja proizvoda in proizvodnje stranskih proizvodov. Za pripravo za ponovno uporabo, ponovno uporabo, predelavo in recikliranje je potrebna določena zasnova, ki omogoča ločevanje proizvodov, sestavnih delov in materialov pri demontaži, razgradnji in rušenju, pa tudi v poznejši fazi recikliranja ter po možnosti preprečuje mešanje, sestavljanje ali združevanje materialov in snovi, ki vzbujajo skrb. Ker ni nujno, da bodo običajna navodila za uporabo in varnostne informacije dosegle gospodarske subjekte, odgovorne za pripravo za ponovno uporabo, ponovno uporabo, predelavo in recikliranje, morajo biti potrebne informacije v zvezi s tem na voljo v digitalnih potnih listih proizvodov, ki so dostopni prek nosilcev podatkov in na spletnih mestih proizvajalca.

(52) Splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije so ključno orodje, prek katerega se lahko veliki skupini ljudi, ki morda potrebuje informacije, podajo zadostne informacije, da lahko sprejme premišljene odločitve o nakupu, montaži, uporabi, vzdrževanju, razstavljanju, ponovni uporabi in recikliranju proizvoda. Zato bi bilo treba v tej uredbi določiti elemente, ki jih morajo vsebovati splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije, smernice o tem, kako te elemente v zvezi z določenim proizvodom običajno zajeti, pa bi se lahko vključile v harmonizirane standarde za lastnosti. Vendar take smernice ne bi smele razširiti ali omejiti odgovornosti proizvajalca za zagotavljanje informacij, kot je določeno v tej uredbi. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, da se zagotovi ustrezno in enotno izvajanje obveznosti zagotavljanja splošnih informacij o proizvodu, navodil za uporabo in varnostnih informacij za določene družine proizvodov ali kategorije proizvodov, kadar harmonizirani standardi za lastnosti tega ne morejo zagotoviti.

(53) Nekateri gradbeni proizvodi postanejo odpadki, čeprav niso bili nikoli uporabljeni. Da bi se izognili takemu tratenju virov, ta uredba ne bi smela vplivati na možnost držav članic, da od proizvajalcev zahtevajo, da pristanejo na to, da neposredno ali prek svojih uvoznikov in distributerjev ponovno pridobijo lastništvo nad proizvodi, ki po dobavi na gradbišče ali uporabniku niso bili uporabljeni in so v stanju, enakovrednem stanju, v katerem so bili dani na trg.

(54) Da bi lahko uporabniki gradbenih proizvodov sprejemali premišljene odločitve, bi morali biti dovolj dobro obveščeni o okoljskih lastnostih proizvodov, njihovi skladnosti z okoljskimi zahtevami in stopnji izpolnjevanja okoljskih obveznosti proizvajalca v zvezi s tem. Zato je Komisija pooblaščena za sprejemanje delegiranih aktov, da določi posebne zahteve za označevanje.

(55) Pooblaščeni zastopniki so pogosto edine dosegljive osebe v primeru uvoženih proizvodov, proizvajalci pa jim pogosto dodelijo zelo omejene naloge in jim ne zagotovijo vseh potrebnih informacij, da bi lahko učinkovito zastopali proizvajalce. Zato bi bilo treba v tej uredbi okrepiti in jasno določiti vlogo in odgovornosti pooblaščenih zastopnikov, kot so naloge, ki jih je treba vključiti v pooblastilo proizvajalca. Pooblastilo, podeljeno pooblaščenemu zastopniku, ne bi smelo vključevati priprave tehnične dokumentacije. Proizvajalcem pa bi bilo treba dovoliti, da v ta namen sklenejo ločeno pogodbo s svojim pooblaščenim zastopnikom, ki ne spada na področje uporabe pooblastila.

(56) Kadar uredba določa obveznosti glede dajanja proizvoda na trg, bi moral vedno obstajati proizvajalec. Če proizvajalca v smislu te uredbe ni, bi moral kot proizvajalec delovati distributer ali uvoznik in prevzeti njegove odgovornosti.

(57) Za gospodarski subjekt, ki spremeni ali skladišči proizvod tako, da bi to lahko vplivalo na njegove lastnosti ali varnost, bi morale veljati obveznosti proizvajalcev, da se zagotovi preverjanje, ali so lastnosti ali varnost proizvoda še vedno enaki. Vendar se ta obveznost ne bi smela naložiti gospodarskemu subjektu, ki proizvode prepakira, saj bi bila sicer ovirana sekundarna trgovina in s tem prosti pretok proizvodov, prepakiranje pa načeloma ne bi smelo vplivati na lastnosti ali varnost gradbenega proizvoda. Da bi se ohranili lastnosti in varnost proizvodov, bi moral biti gospodarski subjekt, ki izvaja prepakiranje, odgovoren za pravilno izvedbo teh postopkov, da se zagotovi, da se proizvod ne poškoduje in da so uporabniki še vedno pravilno obveščeni v jeziku, ki ga določi država članica, v kateri so proizvodi na voljo.

(58) Zaradi vpliva na okolje bi moral izračun okoljske trajnostnosti gradbenega proizvoda zajemati tudi embalažo, ki se uporablja ali bo najverjetneje uporabljena. Embalaža proizvoda je lahko bistvena tudi za ohranitev njegovih lastnosti skozi celotno distribucijsko verigo do uporabnika. Čeprav embalaža sama po sebi ni vključena v druge ocene lastnosti proizvoda, bi morali biti vsi gospodarski subjekti v okviru svoje obveznosti, da sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev stalne skladnosti proizvodov s to uredbo, dolžni uporabljati embalažo, ki je primerna za ohranjanje lastnosti in skladnosti proizvodov z zahtevami za proizvode. Embalaža bi lahko sama po sebi pomenila tveganje za uporabnike, zato bi bilo treba to upoštevati pri obveznosti v zvezi z zagotavljanjem informacij o tveganjih, povezanih z uporabo proizvoda.

(59) Da bi se povečala skladnost proizvajalcev z obveznostmi iz te uredbe ter prispevalo k obravnavanju ugotovljenih pomanjkljivosti in izboljšanju nadzora trga, bi morali ponudniki storitev odpremnih skladišč, spletne tržnice in drugi tržni akterji dejavno prispevati k zagotavljanju, da do uporabnikov pridejo le skladni proizvodi.

(60) Da bi preprečili izogibanje obveznostim na podlagi te uredbe, ko proizvodna tehnologija vključuje več različnih akterjev, ki sodelujejo pri načrtovanju in proizvodnji gradbenega proizvoda, je treba jasno opredeliti vlogo proizvajalca, kadar fizična ali pravna oseba, ki gradbeni proizvod dejansko proizvaja, na podlagi te uredbe prevzame odgovornost za celoten proizvod, razen če obstaja druga oseba, ki da proizvod na trg pod svojim imenom ali znamko ali ki zanj prevzame odgovornost z izdajo izjave o lastnostih in skladnosti. To je zlasti pomembno pri tridimenzionalnem tisku, pri katerem fizična ali pravna oseba gradbene proizvode tridimenzionalno natisne in jih da na trg. Ta oseba bi morala izpolnjevati obveznosti, ki veljajo za proizvajalce, tudi glede uporabe ustreznih naborov podatkov za tridimenzionalni tisk in materialov, za katere so bili opravljeni postopki, ki se uporabljajo za proizvode, pa tudi glede ujemanja informacij, ki jih mora predložiti proizvajalec nabora podatkov za tridimenzionalni tisk, z informacijami, ki jih mora predložiti proizvajalec materiala za tiskanje.

(61) Kadar proizvod ni namenjen za uporabo v gradbeništvu, vendar je zaradi njegovega videza verjetno, da bodo potrošniki proizvod uporabljali v gradbeništvu, so proizvodu priložena navodila za uporabo in varnostne informacije na podlagi Uredbe (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]) ali drugo veljavno uredbo, v katerih je navedeno, da proizvod kljub svojemu videzu ni bil zasnovan kot gradbeni proizvod. Organi za nadzor trga morajo sprejeti ustrezne ukrepe, vključno z možnostjo umika proizvoda s trga, če bi lahko njegov videz povzročil zmedo pri potrošniku ali napačno uporabo.

(62) Da bi se pojasnila uporaba te uredbe za spletno prodajo in drugo prodajo na daljavo, bi bilo treba opredeliti, pod katerimi pogoji se šteje, da se določen proizvod ponuja strankam v Uniji. Pri spletni trgovini je večja verjetnost neskladnosti, zato bi se morale države članice posebej potruditi in imenovati en sam organ za nadzor trga za odkrivanje ponudb prodaje na daljavo, namenjenih strankam na njihovem ozemlju, da lahko pristojni organi za nadzor trga sprejmejo ustrezne ukrepe. Ponudbe, ki uporabljajo valuto držav članic in so na voljo prek spletne domene, ki je registrirana v eni od držav članic ali ki se nanaša na Unijo ali eno od držav članic, in so odposlane

([16]) Uredba (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Sveta 87/357/EGS (UL L 135, 23.5.2023, str. 1).

v katero koli državo članico, bi bilo treba šteti za usmerjene v stranke v Uniji. Tudi druge elemente, kot je uporaba uradnega jezika države članice, lahko organi za nadzor trga štejejo kot znak, da je ponudba usmerjena v stranke v Uniji.

(63) Digitalne tehnologije, ki gospodarskim subjektom in organom zagotavljajo velik potencial za zmanjšanje upravnega bremena in stroškov ter hkrati spodbujajo inovativne in nove poslovne priložnosti in modele, se hitro razvijajo. Uvajanje digitalnih tehnologij bo tudi pomembno prispevalo k doseganju ciljev pobude „val prenove“, vključno z energetsko učinkovitostjo, ocenami in spremljanjem življenjskega cikla, ter stavbnega fonda.

(64) Da bi se zagotovilo pravočasno sprejetje harmoniziranih standardov in evropskih ocenjevalnih dokumentov, bi morala imeti Komisija možnost, da jih določi kot obvezne z omejitvami njihovih pravnih učinkov na podlagi te uredbe. Moralo bi biti mogoče, da take omejitve na primer zajemajo zastarela sklicevanja na druge standarde ali dokumente, določbe, ki so v nasprotju s to uredbo ali drugim pravom Unije, določbe, ki so v nasprotju z drugimi harmoniziranimi standardi, ali določbe, ki niso v skladu z zahtevami, ki jih je treba izpolniti v zvezi s temeljnimi načeli in referenčnimi točkami iz zahteve za standardizacijo.

(65) Da bi se zagotovila skladnost sistema, bi morala ta uredba temeljiti na horizontalnem pravnem okviru za standardizacijo. Zato bi se morala Uredba (EU) št. 1025/2012 kar najbolj uporabljati tudi za standarde, ki bodo postali obvezni v skladu s to uredbo. Uredba (EU) št. 1025/2012 naj bi tako med drugim določila postopek ugovora zoper harmonizirane standarde, kadar ti standardi niso v celoti skladni z veljavnimi pravnimi zahtevami ali ne izpolnjujejo zahtev iz ustrezne zahteve za standardizacijo ali drugih zahtev iz te uredbe.

(66) Komisija bi morala podpirati evropske organizacije za standardizacijo pri razvoju smernic, ki vsebujejo sklop jasnih in stabilnih pravil za celoten postopek standardizacije, vključno z vlogami, odgovornostmi, pristojnostmi in splošnimi postopkovnimi roki za vse sodelujoče deležnike ter s predlogami, ki jih je treba uporabiti. Komisija bi morala zagotoviti tudi podporo za zagotovitev skladnosti standardov s pravnimi zahtevami ter sodelovati v neformalnih in formalnih razpravah evropskih organizacij za standardizacijo, ki pripravljajo zahtevane evropske standardizacijske dokumente, zlasti pri vprašanjih v zvezi s skladnostjo standardizacijskih dokumentov s to uredbo in drugim pravom Unije. Tem dejavnostim bi moralo koristiti horizontalno delo, pripravljeno v okviru izvajanja Uredbe (EU) št. 1025/2012.

(67) Ko Komisija z delegiranimi akti potrdi predloge evropskih organizacij za standardizacijo v zvezi s prostovoljnimi ali obveznimi mejnimi vrednostmi in razredi lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi in tistimi bistvenimi značilnostmi, ki jih morajo proizvajalci vedno navesti, bi jim morala priložiti oceno učinka, kadar se to zahteva v skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([17]).

(68) Ker ne gre za akte splošne uporabe, temveč za prvi korak v dvostopenjskem upravnem postopku, ki vodi do oznake CE, se evropski ocenjevalni dokumenti ne bi smeli šteti za harmonizirane tehnične specifikacije. Vendar se osnovna načela priprave harmoniziranih standardov, kot je preglednost za konkurente, lahko uporabljajo in bi se morali uporabljati tudi za evropske ocenjevalne dokumente. Poleg tega bi se bilo treba na evropske ocenjevalne dokumente v postopkih ocenjevanja in preverjanja sklicevati enako kot na harmonizirane standarde. Da bi se zagotovila preglednost za konkurente, bi morali biti evropski ocenjevalni dokumenti javno dostopni, sklici na vse evropske ocenjevalne dokumente pa bi morali biti objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*.

(69) Trenutno zaradi naraščajočega števila komaj razločljivih evropskih ocenjevalnih dokumentov, ki imajo v primerjavi z drugimi ali obstoječimi harmoniziranimi standardi pogosto majhno dodano vrednost, obstaja tveganje, da se njihova objava upočasni. Da bi se to tveganje stroškovno učinkovito obravnavalo, bi bilo treba določiti ali konkretizirati nekatera načela za pripravo in sprejetje evropskih ocenjevalnih dokumentov določiti ali konkretizirati. Poleg tega bi bilo treba okrepiti nadzor, ki ga izvaja Komisija.

(70) Kadar organizacija organov za tehnično ocenjevanje („organ za tehnično ocenjevanje“ v nadaljnjem besedilu: TAB) meni, da je priprava evropskega ocenjevalnega dokumenta koristna tudi brez kakršne koli zahteve proizvajalca, bi morala organizacija TAB-ov o tem obvestiti Komisijo, ki bi se morala ob upoštevanju utemeljitve organizacije TAB-ov in potreb trga odločiti, ali bo zahtevala pripravo evropskega ocenjevalnega dokumenta.

([17]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(71) Zahteve, ki veljajo za organe za imenovanje TAB-ov, ne bi smele biti manj stroge od zahtev, ki veljajo za priglasitvene organe, saj so njihove zadevne vloge podobne. Iz istega razloga bi morali imeti TAB-i enako stopnjo neodvisnosti in nadzora nad sprejemanjem odločitev kot priglašeni organi.

(72) Da bi se odzvali na znaten odstotek priglasitev, ki so temeljile na nepopolnih ali napačnih ocenah, zlasti kadar so bili priglašeni pravni subjekti brez lastne notranje tehnične usposobljenosti, je treba natančneje določiti zahteve za priglašene organe, in sicer glede njihove neodvisnosti, prenosa pooblastil na druge pravne subjekte in lastne sposobnosti za opravljanje dejavnosti; zahtevati, da imajo priglašeni organi dovolj ustrezno usposobljenega osebja, in preverjati ustreznost osebja, za kar je lahko matrika kvalifikacij učinkovito orodje; zagotoviti in preveriti, da priglašeni organ dejansko nadzoruje zaposlovanje osebja, dodeljevanje zunanjih strokovnjakov, postopke, merila in sprejemanje odločitev in ne podizvajalec, odvisna družba ali druga družba iz iste družine družb, ter razširiti dokumentacijo, ki jo morajo organi predložiti ob predložitvi vloge za imenovanje za priglašeni organ, da se priglasitvenim organom zagotovi bolj poglobljena in sorazmerno pravičnejša podlaga za odločanje.

(73) Da bi se zagotovilo pravilno izvajanje te uredbe, je treba zagotoviti, da bodo akreditacijski organi kot podlago za akreditacijo vzeli to uredbo in ne standardov, ki se od nje razlikujejo. Zagotoviti je treba tudi, da akreditacijski organi ocenijo sposobnost organa prosilca in ne skupine družb, saj mora biti organ prosilec tisti, ki ima nadzor nad prihodnjo certifikacijo.

(74) Da bi se dosegli enaki konkurenčni pogoji in preprečila pravna negotovost, bi morale biti obveznosti priglašenih organov jasneje opredeljene in jasno izražene, kar velja za njihove dejavnosti ocenjevanja in preverjanja ter za povezane vidike.

(75) Da bi se preprečilo sodelovanje med osebjem priglašenih organov in proizvajalcev, bi morali imeti priglašeni organi možnost, da dovolijo kroženje osebja, ki opravlja različne naloge ugotavljanja skladnosti.

(76) Organi držav članic lahko imajo vprašanja, na katera lahko odgovori le določen priglašeni organ. Priglašeni organi bi zato morali odgovarjati tudi na vprašanja, ki bi jih lahko imeli organi drugih držav članic.

(77) Da bi se organom omogočila lažja opredelitev neskladnosti priglašenih organov, proizvajalcev in proizvodov ter zagotovili enaki konkurenčni pogoji, bi morali biti priglašeni organi pooblaščeni za proaktivno posredovanje informacij o primerih neskladnosti zadevnim pristojnim nacionalnim organom ali priglasitvenim organom, če je neskladnost jasno dokazana, pa k temu celo zavezani. Vendar priglašeni organi ne bi smeli presegati obveznosti obveščanja s preiskovanjem drugih gospodarskih subjektov, ki niso njihove stranke ali enakovredni subjekti.

(78) Da bi se vzpostavili enaki konkurenčni pogoji za priglašene organe in proizvajalce, bi bilo treba okrepiti usklajevanje med priglašenimi organi. Ker le polovica sedanjih priglašenih organov na lastno pobudo sodeluje pri dejavnostih že obstoječe skupine za usklajevanje dela priglašenih organov, bi moralo neposredno sodelovanje ali sodelovanje pooblaščenih zastopnikov v njej postati obvezno.

(79) Poskusi uvedbe poenostavljenih postopkov za MSP v Uredbi (EU) št. 305/2011 ter s tem zmanjšanje bremena in stroškov za MSP in mikropodjetja niso bili povsem učinkoviti in so se pogosto napačno razumeli ali pa se niso uporabljali zaradi pomanjkanja ozaveščenosti ali nejasnosti glede njihove uporabe. Z obravnavanjem ugotovljenih pomanjkljivosti in nadgrajevanjem predhodno vzpostavljenih pravil je treba pojasniti in olajšati njihovo uporabo ter tako doseči cilj glede podpore MSP ob zagotavljanju lastnosti, varnosti in okoljske trajnostnosti gradbenih proizvodov.

(80) Priznavanje rezultatov preskusa, ki jih je pridobil drug proizvajalec, določeno v členu 36(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 305/2011, bi bilo treba posplošiti, da se na splošno zmanjša breme gospodarskih subjektov, tj. proizvajalcev. Tak mehanizem priznavanja je še posebej potreben, da bi se preprečilo večkratno ocenjevanje okoljske trajnostnosti surovin, vmesnih proizvodov in končnih proizvodov.

(81) Da bi se zagotovila pravna varnost v primeru težav z varnostjo ali lastnostmi, bi moralo biti tako priznavanje dovoljeno le, če se ocenjeni in preverjeni gospodarski subjekti strinjajo, da bodo sodelovali med seboj in z vključenimi priglašenimi organi, tudi s potrebno izmenjavo podatkov.

(82) Ocena Uredbe (EU) št. 305/2011 je pokazala, da se dejavnosti nadzora trga, ki se izvajajo na nacionalni ravni, zelo razlikujejo po kakovosti in učinkovitosti. Poleg ukrepov iz te uredbe in ustreznega prava Unije za boljši nadzor trga bi bilo treba olajšati skladnost gospodarskih subjektov, organov in proizvodov s to uredbo tudi z vključevanjem tretjih oseb, na primer z možnostjo, da vsaka fizična ali pravna oseba prek portala za pritožbe, ki ga vzpostavi in vzdržuje Komisija, predloži informacije o primerih neskladnosti. Pri obravnavi pritožb se spoštuje pravica do dobrega upravljanja, kot je določena v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Komisija bi morala pri obravnavi pritožb upoštevati ustreznost in utemeljitev pritožbe ter dati prednost pritožbam, ki se nanašajo na zadeve s posebej daljnosežnimi negativnimi učinki na državljane ali notranji trg. Da bi se pritožba štela za utemeljeno, bi morala Komisija zlasti preveriti, ali je v pritožbi domnevna nepravilnost uspešno opredeljena ali pa se nanaša na vprašanje, v zvezi s katerim je Komisija sprejela jasno, javno in dosledno stališče, ki je bilo sporočeno pritožniku. Komisija bi morala pritožniku odgovoriti brez nepotrebnega odlašanja in učinkovito posredovati pritožbe ustreznim državam članicam, ki bi morale te pritožbe nemudoma in učinkovito obravnavati v skladu s svojimi pravnimi okviri in obveznostmi.

(83) Da bi se odpravile ugotovljene pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom trga na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011, bi morala ta uredba vsebovati več utemeljenih pooblastil za organe za nadzor trga in Komisijo, ki bi morala organom omogočiti ukrepanje v vseh morebitnih problematičnih okoliščinah.

(84) Praksa nadzora trga je pokazala, da pri ocenjevanju proizvodov v nekem trenutku obstaja tveganje neskladnosti, vendar se neskladnosti ne pojavi, pozneje pa se ugotovi nasprotno. Poleg tega obstajajo primeri, ko gre za neskladnost, ki ni formalna in ne povzroči tveganja. Iz teh razlogov bi morale biti države članice pooblaščene za ukrepanje v vseh primerih suma neskladnosti ali tveganja, opredelitev „proizvoda, ki predstavlja tveganje“ pa je treba razširiti tako, da bo vključevala tveganje za okolje. Državam članicam je treba zagotoviti dovolj postopkovne prilagodljivosti za razlikovanje med prednostnimi in manj prednostnimi primeri neskladnosti, hkrati pa bi morale biti vse države članice obveščene tudi o manj pomembnih primerih.

(85) Da bi se zagotovilo učinkovito izvrševanje zahtev in okrepil nadzor trga v državah članicah, bi morala Komisija izdati smernice za uporabo te uredbe ter skupne prakse in metodologije za učinkovit nadzor trga, vključno na primer z elementi, kot sta priporočeno število in vrsta pregledov, ki jih morajo opraviti organi za nadzor trga za določeno kategorijo ali družino proizvodov ali v zvezi s posebnimi zahtevami. Primerno je, da takšna priporočila temeljijo na dobrih praksah, razvitih v okviru nadzora trga.

(86) Poleg tega je treba za okrepitev povprečno šibkih zmogljivosti organov za nadzor trga na področju nadzora trga in za nadaljnjo uskladitev z Uredbo (EU) 2024/1781 zagotoviti podrobnejšo podporo pri upravnem usklajevanju in zadevnim organom zagotoviti pravico, da od gospodarskih subjektov izterjajo stroške pregledov in preskušanj v zvezi z neskladnimi proizvodi.

(87) Da bi se ustvarila spodbuda za povečanje zmogljivosti organov za nadzor trga v smislu nadzora trga in dosegla uskladitev z Uredbo (EU) 2024/1781, bi morale države članice poročati o svojih dejavnostih nadzora trga v zvezi s proizvodi, ki jih zajema ta uredba, vključno v zvezi z naloženimi kaznimi.

(88) Da bi se bolje odzvale na potrebe gospodarskih subjektov, bi morale biti kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo učinkovitejše in bi zato morale pridobiti več sredstev. Da bi gospodarskim subjektom olajšali delo, bi bilo treba naloge kontaktnih točk za proizvode za gradbeništvo natančno opredeliti in razširiti tako, da bi vključevale informacije o določbah te uredbe in aktov, sprejetih v skladu z njo, ki se nanašajo na proizvode. Države članice bi morale gospodarske subjekte tudi ozaveščati o kontaktnih točkah za proizvode za gradbeništvo na svojem ozemlju.

(89) Vzpostaviti je treba ustrezen, učinkovit in stroškovno učinkovit mehanizem usklajevanja, da se zagotovi dosledna uporaba določenih obveznosti in zahtev ter okrepi celotni sistem, pri čemer je treba upoštevati tudi dejstvo, da se lahko v zvezi z varnostjo in trajnostnostjo proizvodov in gradbenih objektov pojavijo nova vprašanja glede razlage. Ker različne odločitve ustvarjajo neenake konkurenčne pogoje, prispevajo k večji zapletenosti pravnega okvira, ovirajo prosti pretok na notranjem trgu ter povzročajo dodatno upravno breme in stroške za gospodarske subjekte, bi bilo treba take različne odločitve preprečiti z navedenim mehanizmom usklajevanja.

(90) Zlasti bi bilo zato treba vzpostaviti informacijski in komunikacijski sistem za zbiranje vprašanj glede razlage, iskanje ustreznih skupnih rešitev in izboljšanje izmenjave informacij v zvezi s tem. Da bi se olajšala izmenjava informacij, bi moral tak sistem temeljiti na nacionalnih sistemih. Ti nacionalni sistemi bi morali tudi opredeliti primere neenake uporabe te uredbe, da bi se zagotovilo, da različna praksa ne postane splošna in stalna. Informacijski in komunikacijski sistem bi moral obravnavati tudi vprašanja, povezana s pojavom novih proizvodov ali poslovnih modelov, nepredvidenimi situacijami in situacijami, v katerih se uporabljajo tudi druge določbe prava Unije.

(91) Digitalizacija in razpoložljivost informacij o proizvodih povečujeta preglednost v korist varnosti proizvodov ter varstva okolja in varovanja zdravja oseb, hkrati pa zmanjšujeta upravno breme in stroške za gospodarske subjekte. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, da vzpostavi sistem digitalnega potnega lista gradbenega proizvoda, ki je čim bolj usklajen z digitalnim potnim listom izdelka iz Uredbe (EU) 2024/1781.

(92) Za izboljšanje strojne berljivosti je treba vzpostaviti skupni podatkovni slovar na podlagi evropskih standardov, ki je orodje za urejanje in objavo strukture podatkov ter njihovih smiselnih opredelitev in opisov za vse zadevne gradbene proizvode. Podatkovni slovar bi moral za vsako družino proizvodov ali kategorijo proizvodov vključevati vse bistvene značilnosti in druge lastnosti, kot so določene v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, ter druge informacije, ki se zahtevajo s to uredbo. Podatkovni slovar, harmoniziran na ravni Unije, omogoča klasifikacijo in uporabo strukturiranih opredelitev tako s strani pristojnih nacionalnih organov kot pri nadaljnji digitalizaciji gradbenega sektorja, zlasti pri informacijskem modeliranju gradbenih objektov, dnevnikih stavb, digitalnih potnih listih in registrih.

(93) Da bi se izboljšala raven usposobljenosti, uskladilo njihovo odločanje ter ustvarili enaki konkurenčni pogoji za gospodarske subjekte bi bilo treba za organe za nadzor trga, kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo, organe za imenovanje, priglasitvene organe ter predstavnike priglašenih organov ter TAB-ov organizirati usposabljanja. Za iste cilje bi si bilo treba prizadevati tudi z izmenjavo osebja med organi za nadzor trga, priglasitvenimi organi in priglašenimi organi dveh ali več držav članic.

(94) Države članice niso vedno tehnično usposobljene za izpolnjevanje vseh obveznosti, ki jih imajo v skladu z zakonodajo Unije za vse sektorje proizvodov skupaj. Zato pridobijo neformalno podporo drugih držav članic. Ker je taka podpora v nekaterih primerih neizogibna, bi morala ta uredba določiti osnovna pravila za tako podporo, da bi se razjasnile odgovornosti.

(95) Poslovanje z gradbenimi proizvodi počasi, a vztrajno postaja vse bolj mednarodno. Zato se pojavljajo primeri, ko je treba preprečiti tudi neskladnost gospodarskih subjektov s sedežem zunaj Unije. V tej uredbi bi bilo zato treba predvideti določbe o mednarodnem sodelovanju.

(96) Nekatere tretje države uporabljajo zakonodajo Unije o proizvodih ali vsaj priznavajo certifikate, izdane v skladu z njo, bodisi na podlagi mednarodnih sporazumov bodisi enostransko, kar je oboje v interesu Unije. Da bi te tretje države spodbudili k nadaljevanju te prakse, druge tretje države pa k njeni uporabi, bi bilo treba tretjim državam, ki uporabljajo zakonodajo Unije o proizvodih ali priznavajo certifikate, izdane v skladu z njo, za vsak primer posebej zagotoviti nekatere dodatne možnosti. Zato bi bilo treba po posvetovanju z državami članicami omogočiti podporo tem posebej kooperativnim tretjim državam, tako da se jim omogoči udeležba na nekaterih usposabljanjih in sodelovanje v zbirki podatkov ali sistemu digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov, v informacijskem sistemu za usklajeno odločanje in pri izmenjavi informacij med organi. Poleg tega bi moralo biti iz istega razloga mogoče te posebej kooperativne tretje države obveščati o neskladnih ali tveganih proizvodih.

(97) Da bi se spodbudila uporaba trajnostnih gradbenih proizvodov in hkrati preprečilo izkrivljanje trga ter zagotovila skladnost z Uredbo (EU) 2024/1781, bi morale biti spodbude za uporabo trajnostnih gradbenih proizvodov, ki jih zagotavljajo države članice, namenjene najbolj trajnostnim proizvodom. Komisija bi poleg tega morala imeti možnost, da usklajuje spodbude držav članic, da bi se povečalo povpraševanje po nekaterih okoljsko trajnostnih proizvodih. Države članice bi lahko zagotovile tudi spodbude za spodbujanje okolju prijaznih in trajnostnih gradbenih proizvodov, ki niso zajeti v harmoniziranih tehničnih specifikacijah v skladu s pravili o državni pomoči.

(98) Javno naročanje obsega 14 % BDP Unije. Da bi se povečala uporaba trajnostnih gradbenih proizvodov, kar bi prispevalo k cilju doseganja podnebne nevtralnosti, izboljšanju energijske učinkovitosti in učinkovite rabe virov ter k prehodu na krožno gospodarstvo, ki varuje javno zdravje in biotsko raznovrstnost, ter da bi se dosegla uskladitev

z Uredbo (EU) 2024/1781 bi morale biti prakse javnih naročil držav članic skladne z obveznimi minimalnimi zahtevami glede lastnosti okoljske trajnostnosti gradbenih proizvodov, določenimi v delegiranih aktih. Komisija bi morala določiti bistvene značilnosti, ki jih je treba upoštevati, in njihovo izvajanje v obliki enega ali več naslednjih elementov: tehnične specifikacije, pogoji za sodelovanje, klavzule o izvedbi javnega naročila ali merila za oddajo javnega naročila. Obvezne minimalne zahteve glede lastnosti okoljske trajnostnosti se nanašajo le na bistvene značilnosti in ne posegajo v možnost držav članic, da so pri svojih pogodbah ambicioznejše, tako da zahtevajo boljše lastnosti za ustrezne bistvene značilnosti, pri tem pa upoštevajo harmonizirano območje.

(99) Od javnih naročnikov in naročnikov bi bilo treba po potrebi zahtevati, da svoja javna naročila uskladijo s posebnimi merili zelenega javnega naročanja, ki se določijo v delegiranih aktih iz te uredbe. Merila za posebne družine proizvodov ali kategorije proizvodov bi bilo treba spoštovati, kadar pogodbe zahtevajo obvezno minimalno okoljsko trajnostnost gradbenih proizvodov, kar zadeva njihove bistvene značilnosti, zajete v harmoniziranih tehničnih specifikacijah. Te minimalne zahteve bi bilo treba določiti v skladu s preglednimi, objektivnimi in nediskriminatornimi merili. Komisija bi morala pri pripravi delegiranih aktov v zvezi z zelenimi javnimi naročili ustrezno upoštevati različne geografske, socialne in gospodarske okoliščine držav članic. Pri preučevanju vpliva na razmere na trgu bi morala med drugim upoštevati učinke zahtev na konkurenco, MSP ter najboljše okoljske proizvode in rešitve, ki so na voljo na trgu. Pri preučevanju ekonomske izvedljivosti za javne naročnike in naročnike bi morala Komisija upoštevati, da imajo lahko različni javni naročniki v različnih državah članicah različne proračunske zmogljivosti. V ustrezno utemeljenih primerih bi morali imeti javni naročniki možnost odstopati od zahtev, na primer kadar obstaja samo en ponudnik, kadar ni ustreznih ponudb ali bi njihova uporaba povzročila nesorazmerne stroške.

(100) Za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga v primeru izrednih razmer na notranjem trgu iz Uredbe (EU) 2024/2748 Evropskega parlamenta in Sveta ([18]) je treba iz razlogov, določenih v navedeni uredbi, določiti pravila o gradbenih proizvodih, pomembnih v primeru krize, o prednostni razvrstitvi pri ocenjevanju in preverjanju teh proizvodov, o ocenjevanju lastnosti in izjavi o lastnostih na podlagi standardov in skupnih specifikacij ter o prednostni razvrstitvi dejavnosti za nadzor trga in medsebojni pomoči med organi v primeru aktivnega načina za izredne razmere na notranjem trgu na podlagi navedene uredbe.

(101) Da bi se upoštevala tehnični napredek in znanje o novih znanstvenih dokazih, zagotovilo pravilno delovanje notranjega trga, olajšal dostop do informacij in zagotovilo homogeno izvajanje pravil, bi bilo treba na Komisijo v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo prilog II, III, IV, V, VI, VII, IX in X ter spremembo te uredbe, da bi se podrobneje določile, dodale ali odstranile nekatere funkcionalnosti in revidirale nekatere določbe z namenom zagotavljanja združljivosti in interoperabilnosti z Uredbo (EU) 2024/1781. Iz istih razlogov bi bilo treba na Komisijo v skladu s členom 290 PDEU prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za dopolnitev te uredbe z: določitvijo prostovoljnih ali obveznih mejnih vrednosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi, razredi lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi in bistvenimi značilnostmi, ki jih morajo proizvajalci vedno navesti; določitvijo elementov zahteve za standardizacijo in pogojev, pod katerimi se šteje, da proizvod dosega določeno raven, mejno vrednost ali izpolnjuje pogoje za razred lastnosti brez preskušanja ali brez nadaljnjega preskušanja; določitvijo zahtev za proizvode v skladu s Prilogo III; določitvijo pravil o zagotavljanju splošnih informacij o proizvodu, navodil za uporabo in varnostnih informacij za zadevno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov; določitvijo sistema ocenjevanja in preverjanja, ki se uporablja med sistemi iz Priloge IX, za vsako družino proizvodov ali kategorijo proizvodov; določitvijo pogojev, pod katerimi se lahko obveznosti v zvezi z ocenjevanjem lastnosti proizvoda ali izpolnjevanjem nekaterih zahtev za proizvode izpolnijo z izpolnjevanjem obveznosti iz drugih pravnih aktov Unije; uvedbo obveznosti za proizvajalce, da za nekatere družine proizvodov in kategorije proizvodov omogočijo dostopnost specifičnih rezervnih delov na trgu, ki za proizvode, ki jih dajejo na trg, običajno niso dostopni; določitvijo posebnih zahtev za označevanje okoljske trajnostnosti za določene družine proizvodov in kategorije proizvodov; določitvijo sistema digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov ter določitvijo obveznih minimalnih zahtev glede okoljske trajnostnosti za

([18]) Uredba (EU) 2024/2748 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2024 o spremembi Uredb (EU) št. 305/2011, (EU) 2016/424, (EU) 2016/425, (EU) 2016/426, (EU) 2023/988 in (EU) 2023/1230 glede nujnih postopkov za ugotavljanje skladnosti, domneve o skladnosti, sprejetja skupnih specifikacij in nadzora trga zaradi izrednih razmer na notranjem trgu (UL L, 2024/2748, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2748/oj).

gradbene proizvode. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov. Komisija bi si morala pri pripravi teh aktov prizadevati za zmanjšanje upravnega bremena za podjetja in upoštevati potrebe MSP.

(102) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([19]).

(103) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih, ki se nanašajo na zdravje in varnost oseb ali varstvo okolja.

(104) Uredba (EU) 2019/1020 določa pravila o horizontalnem okviru za nadzor trga in proizvodov, ki vstopajo na trg Unije. Da bi se zagotovilo, da proizvodi iz te uredbe, ki so vključeni v prosti pretok blaga znotraj Unije, izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so varovanje zdravja in varnosti oseb ter varstvo okolja, bi bilo treba navedeno uredbo uporabljati tudi za proizvode, zajete v tej uredbi, če ta uredba ne vsebuje posebnih določb z istim ciljem, naravo ali učinkom.

(105) Da bi se ta uredba učinkovitejše izvajala in da bi se zmanjšalo breme za gospodarske subjekte, bi moralo biti mogoče, da se vloge in odločitve predložijo v papirni ali splošno uporabljani elektronski obliki. Da bi se zagotovila pravna varnost, bi morale biti vloge in odločitve veljavni le, kadar elektronski podpis izpolnjuje zahteve iz Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([20]) in kadar je podpisnik pooblaščen za zastopanje organa ali gospodarskega subjekta v skladu s pravom držav članic oziroma pravom Unije.

(106) Da bi se dodatno zmanjšalo breme za gospodarske subjekte, bi moralo biti mogoče predložiti dokumentacijo v splošno uporabljani elektronski obliki in privzeto izpolnjevati zahteve po informacijah v elektronski obliki.

(107) Da bi zagotovile visoko raven skladnosti s to uredbo, bi morale države članice določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo v primeru neskladnosti, in zagotoviti izvajanje teh pravil. Predvidene kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(108) Da bi se zagotovila pravna varnost, bi bilo treba določiti, ali in kako dolgo imenovanja kontaktnih točk za proizvode za gradbeništvo, TAB-ov ali priglašenih organov ter harmonizirani standardi, evropski ocenjevalni dokumenti, evropske tehnične ocene in certifikati ali preskusna poročila priglašenih organov, sprejeti ali izdani na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011, ohranijo pravne učinke na podlagi te uredbe. Zadevna prehodna obdobja bi morala biti dovolj dolga, da se preprečijo ozka grla pri imenovanju priglašenih organov in TAB-ov ter pri sprejemanju ali izdajanju evropskih ocenjevalnih dokumentov, evropskih tehničnih ocen in certifikatov ali preskusnih poročil priglašenih organov.

(109) Da bi se vzpostavila pravna varnost, bi bilo treba pojasniti, kako dolgo se lahko proizvodi, dani na trg na podlagi evropskih tehničnih ocen, izdanih v skladu z evropskimi ocenjevalnimi dokumenti, sprejetimi na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011, dajejo na trg.

(110) Bistvene značilnosti gradbenih proizvodov in metode njihovega ocenjevanja se lahko določijo le s harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami, ki jih je treba razviti za različne družine proizvodov in kategorije proizvodov, ali z evropskimi ocenjevalnimi dokumenti. V skladu s tem bi se morale zahteve in obveznosti gospodarskih subjektov v zvezi z določeno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov obvezno uporabljati šele dvanajst mesecev po

([19]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

([20]) Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

začetku veljavnosti harmonizirane tehnične specifikacije, ki zajema zadevno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov, razen če je ob objavi v *Uradnem listu Evropske unije* določen kasnejši datum začetka uporabe.

(111) Za lažje nemoteno uvajanje prihodnjih harmoniziranih tehničnih specifikacij in ob upoštevanju časa, potrebnega za pripravo izjave o lastnostih in skladnosti, bi bilo treba gospodarskim subjektom dovoliti, da se odločijo za prostovoljno uporabo te uredbe od začetka veljavnosti teh harmoniziranih tehničnih specifikacij.

(112) Preprečiti je treba, da bi se gospodarski subjekti lahko trajno izogibali uporabi te uredbe z uporabo harmoniziranih tehničnih specifikacij, sprejetih na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011. Zato bi morala Komisija iz Uradnega lista Evropske unije umakniti sklice na harmonizirane standarde in evropske ocenjevalne dokumente, ki so bili objavljeni v podporo Uredbi (EU) št. 305/2011 in zajemajo določeno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov, in sicer do datuma začetka uporabe harmonizirane tehnične specifikacije, sprejete na podlagi te uredbe, ki zajema zadevno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov.

(113) Čeprav se koncept osnovnih zahtev za gradbene objekte ohranja kot tehnično potrebna povezava med gradbenimi objekti in gradbenimi proizvodi, bi bilo treba izrecno navesti, da ne pomenijo obveznosti gospodarskih subjektov ali držav članic, saj je pravica do urejanja gradbenih objektov v pristojnosti držav članic. Da bi se zajeli okoljsko ocenjevanje gradbenih proizvodov in zahteve za proizvode, ki obstajajo celo v sedanjih harmoniziranih tehničnih specifikacijah, bi bilo treba pripraviti celovitejšo Prilogo I, ki bo vključevala tudi podroben seznam vnaprej določenih okoljskih bistvenih značilnosti, povezanih z oceno življenjskega cikla, in okvir za zahteve za proizvode. Ob navedeni priložnosti bi bilo treba odpraviti prekrivanja med osnovnimi zahtevami za gradbene objekte in predložiti pojasnila.

(114) Da bi se dosegla minimalna intenzivnost nadzora pri ocenjevanju in preverjanju proizvajalcev s strani priglašenih organov ter ustvarili enaki konkurenčni pogoji za proizvajalce in priglašene organe, bi bilo treba v Prilogi IX o sistemih ocenjevanja in preverjanja natančneje in celoviteje določiti naloge proizvajalcev in priglašenih organov v okviru različnih možnih sistemov ocenjevanja in preverjanja. Poleg tega bi bilo treba v navedeni prilogi določiti ocenjevanje in preverjanja, ki jih je treba izvesti za preverjanje okoljske trajnostnosti proizvodov v smislu lastnosti proizvodov in zahtev za proizvode. Komisijo bi morali pri določitvi sistema ocenjevanja in preverjanja, ki se bo uporabljal za družino proizvodov ali kategorijo proizvodov, voditi načeli kontinuitete z Uredbo (EU) št. 305/2011 in skladnosti med družinami proizvodov.

(115) Ker ciljev te uredbe, in sicer zagotavljanja prostega pretoka varnih in trajnostnih gradbenih proizvodov na notranjem trgu, prispevanja k zelenem in digitalnem prehodu ter varovanja zdravja in varnosti oseb ter varstva okolja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj države članice običajno določijo zelo različne zahteve za gradbene proizvode z neenako ravnjo varovanja zdravja in varnosti oseb ter varstva okolja, temveč se z vzpostavitvijo harmoniziranega okvira za ocenjevanje lastnosti gradbenih proizvodov in nekaterih zahtev za proizvode za varovanje zdravja in varnosti oseb ter varstva okolja lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in cilji

1. Ta uredba določa harmonizirana pravila o dajanju in omogočanju dostopnosti na trgu gradbenih proizvodov, ne glede na to, ali se izvaja v okviru storitve ali ne, z uvedbo:

(a) harmoniziranih pravil o načinu izražanja okoljskih in varnostnih lastnosti gradbenih proizvodov glede na njihove bistvene značilnosti, vključno z oceno življenjskega cikla;

(b) okoljskih, funkcionalnih in varnostnih zahtev za gradbene proizvode.

2. Ta uredba tudi določa:

(a) pravice in obveznosti za gospodarske subjekte, ki se ukvarjajo z gradbenimi proizvodi ali njihovimi sestavnimi deli, ter

(b) obveznosti za druge akterje, ki zagotavljajo storitve, povezane s proizvodnjo in trženjem proizvodov, ki jih zajema ta uredba.

3. Cilj te uredbe je prispevati k učinkovitemu delovanju notranjega trga z zagotavljanjem prostega pretoka varnih in trajnostnih gradbenih proizvodov v Uniji. Njen namen je tudi prispevati k ciljem zelenega in digitalnega prehoda s preprečevanjem in zmanjševanjem vpliva gradbenih proizvodov na okolje ter zdravje in varnost oseb.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za gradbene proizvode, tudi rabljene, in naslednje blago:

(a) ključne dele proizvodov ter

(b) dele ali materiale, namenjene za uporabo za proizvode, zajete s to uredbo, če to zahteva proizvajalec teh delov ali materialov;

2. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) dvigala, za katera se uporablja Direktiva 2014/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([21]), tekoče stopnice ali njihove sestavne dele;

(b) zahteve ali ocenjevanje lastnosti, za katero se uporablja Direktiva (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta ([22]) ter je zajeto z delegiranimi akti Komisije iz člena 11(8) navedene direktive.

3. Države članice lahko iz uporabe te uredbe izvzamejo proizvode, ki spadajo na njeno področje uporabe in ki so dani na trg v najbolj oddaljenih regijah Unije v smislu člena 349 PDEU. Države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o nacionalnih zakonih, predpisih in upravnih določbah, ki določajo take izjeme. Zagotovijo, da izvzeti proizvodi nimajo oznake CE iz člena 17. Proizvodi, dani na trg na podlagi te izjeme, se ne štejejo za dane na trg v Uniji v smislu te uredbe.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „gradbeni proizvod“ pomeni vsako oblikovano ali brezoblično fizično blago, vključno s tridimenzionalno natisnjenimi proizvodi, ali sklop, ki je dan na trg, tudi v obliki dobave na gradbišču, za trajno vgradnjo v gradbene objekte ali njihove dele, razen blaga, ki mora biti najprej vključeno v sklop ali drug gradbeni proizvod, preden je trajno vgrajeno v gradbeni objekt;

([21]) Direktiva 2014/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi z dvigali in varnostnimi komponentami za dvigala (UL L 96, 29.3.2014, str. 251).

([22]) Direktiva (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 435, 23.12.2020, str. 1).

(2) „proizvod“ pomeni gradbeni proizvod ali drugo blago, ki spada na področje uporabe te uredbe, kakor je določeno v členu 2;

(3) „trajno“ pomeni predvideno, da po končanem postopku gradnje ali obnove ostane v gradbenem objektu ali njegovih delih;

(4) „omogočanje dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo proizvoda za distribucijo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi za plačilo ali brezplačno, ne glede na to, ali v okviru opravljanja storitve ali ne;

(5) „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti proizvoda na trgu Unije ali prvo omogočanje dostopnosti rabljenega proizvoda na trgu Unije po demontaži takega proizvoda;

(6) „lastnost“ pomeni stopnjo, do katere ima proizvod določene nadgradljive bistvene značilnosti;

(7) „bistvene značilnosti“ pomeni tiste značilnosti proizvoda, ki se nanašajo na osnovne zahteve za gradbene objekte iz Priloge I, in tiste, ki so v Prilogi II naštete kot vnaprej določene okoljske bistvene značilnosti;

(8) „zahteva za proizvod“ pomeni značilnost, kakor je določena v Prilogi III in ki jo mora proizvod imeti, preden se lahko da na trg;

(9) „gospodarski subjekt“ pomeni proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja, ponudnika storitev odpremnih skladišč ali vsako drugo fizično ali pravno osebo, za katero velja ta uredba v zvezi s proizvodnjo ali predelavo proizvodov, vključno s proizvodi, ki se ponovno uporabijo, ali omogočanjem njihove dostopnosti na trgu v skladu s to uredbo;

(10) „proizvajalec“ pomeni proizvajalca, kakor je opredeljen v členu 3, točka 8, Uredbe (EU) 2019/1020;

(11) „nabor podatkov za tridimenzionalni tisk“ pomeni niz številčnih podatkov, ki opisujejo obliko predmeta z njegovimi zunanjimi dimenzijami in prazninami;

(12) „gradbeni objekti“ pomeni stavbe in gradbeno inženirske objekte, ki so lahko nad zemljo ali vodo ali v zemlji ali vodi, med drugim ceste, mostove, predore, stebre in druge objekte za prenos električne energije, komunikacijske kable, cevovode, akvadukte, jezove, letališča, pristanišča, vodne poti in inštalacije, ki so podlaga za železniške tire;

(13) „raven“ pomeni rezultat ocenjevanja lastnosti proizvoda v zvezi z njegovimi bistvenimi značilnostmi, izražen v numerični vrednosti;

(14) „razred“ pomeni območje več ravni lastnosti proizvoda, omejeno z najnižjo in najvišjo vrednostjo;

(15) „mejna vrednost“ pomeni najnižjo ali najvišjo raven lastnosti proizvoda glede na določeno bistveno značilnost;

(16) „ključni del“ pomeni del, ki se uporablja kot sestavni ali rezervni del proizvoda in ki je bil s harmonizirano tehnično specifikacijo določen kot bistven za opredelitev značilnosti, varnost ali lastnost proizvoda;

(17) „sklop“ pomeni proizvod, ki ga posamezni gospodarski subjekt da na trg kot sestav najmanj dveh ločenih elementov, pri čemer ni treba, da je kateri od njiju sam proizvod, ki sta namenjena za skupno vgradnjo v gradbeni objekt;

(18) „evropski ocenjevalni dokument“ pomeni dokument, ki ga sprejme organizacija TAB-ov za namen izdaje evropskih tehničnih ocen;

(19) „evropska tehnična ocena“ pomeni dokumentirano oceno lastnosti proizvoda v zvezi z njegovimi bistvenimi značilnostmi v skladu z ustreznim evropskim ocenjevalnim dokumentom;

(20) „rabljen proizvod“ pomeni proizvod, ki ni odpadek ali je prenehal biti odpadek v skladu z Direktivo 2008/98/ES, in ki je bil vsaj enkrat vgrajen v gradbeni objekt ter:

(a) ni bil predmet postopka, ki presega postopke preverjanja, čiščenja ali popravila, s katerim se proizvodi ali sestavni deli proizvodov pripravijo za ponovno uporabo v gradbeništvu brez kakršne koli druge predobdelave, ali

(b) za katerega je bil opravljen pomemben postopek preobrazbe, ki presega postopke preverjanja, čiščenja in popravljanja in za katerega se v skladu z veljavno harmonizirano tehnično specifikacijo šteje, da je nebistven za lastnosti proizvoda;

(21) „predvidena uporaba“ pomeni namen proizvoda, kakor je določen v veljavnih harmoniziranih tehničnih specifikacijah ali evropskih ocenjevalnih dokumentih;

(22) „deklarirana uporaba“ pomeni uporabo, ki jo je predvidel proizvajalec, vključno s pogoji za uporabo, kakor so določeni v tehnični dokumentaciji, na oznakah, v splošnih informacijah o proizvodu, v navodilih za uporabo, v varnostnih informacijah ali v promocijskem gradivu;

(23) „popravilo“ pomeni postopek popravila okvarjenega proizvoda ali nadomestitve njegovih pokvarjenih sestavnih delov, da bi proizvod vrnili v stanje, ki omogoča njegovo deklarirano uporabo;

(24) „vzdrževanje“ pomeni dejavnost, ki se izvaja za ohranjanje proizvoda v stanju, ki omogoča njegovo delovanje, kot je določeno;

(25) „predelani proizvod“ pomeni proizvod, ki ni odpadek ali je prenehal biti odpadek v skladu z Direktivo 2008/98/ES ter je bil vsaj enkrat vgrajen v gradbeni objekt in je bil predmet postopka preobrazbe, ki presega postopke preverjanja, čiščenja in popravila ter za katerega se v skladu z veljavno harmonizirano tehnično specifikacijo šteje, da je bistven za lastnosti proizvoda;

(26) „tveganje“ pomeni tveganje, kakor je opredeljeno v členu 3, točka 18, Uredbe (EU) 2019/1020;

(27) „tip proizvoda“ pomeni abstraktni model posameznih proizvodov, ki ga določata predvidena uporaba in sklop značilnosti, ki izključujejo kakršno koli odstopanje glede lastnosti ali izpolnjevanja zahtev za proizvode, določenih v tej uredbi ali v skladu z njo, hkrati pa enaki proizvodi različnih proizvajalcev spadajo v različne tipe proizvodov;

(28) „najsodobnejše stanje“ pomeni način doseganja določenega cilja, ki je najučinkovitejši in najnaprednejši ali mu je blizu, oziroma način, ki je trenutno na voljo z uporabo splošnih tehnologij, ne glede na to, ali je to najbolj tehnološko napredna rešitev ali ne;

(29) „recikliranje“ pomeni recikliranje, kakor je opredeljeno v členu 3, točka 17, Direktive 2008/98/ES;

(30) „ponudnik storitev odpremnih skladišč“ pomeni ponudnika storitev odpremnih skladišč, kakor je opredeljen v členu 3, točka 11, Uredbe (EU) 2019/1020;

(31) „družina proizvodov“ pomeni vse tipe proizvodov, ki pripadajo eni od družin iz Priloge VII;

(32) „kategorija proizvodov“ pomeni podskupino tipov proizvodov določene družine proizvodov, ki zajema tiste tipe proizvodov, ki imajo skupno določeno predvideno uporabo, kakor je opredeljena v harmoniziranih tehničnih specifikacijah ali evropskih ocenjevalnih dokumentih;

(33) „tovarniška kontrola proizvodnje“ pomeni dokumentirano, stalno in notranjo kontrolo proizvodnje v proizvodnem obratu v zvezi z določenimi parametri ali vidiki kakovosti, ki odraža posebnosti zadevne družine proizvoda ali kategorije proizvoda in proizvodnih postopkov, in katere cilj je nespremenljivost lastnosti ali stalno izpolnjevanje zahtev za proizvode in se izvaja v skladu s Prilogo IX;

(34) „uvoznik“ pomeni uvoznika, kakor je opredeljen v členu 3, točka 9, Uredbe (EU) 2019/1020;

(35) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, razen proizvajalca ali uvoznika, ki omogoči dostopnost proizvoda na trgu, vključno s ponujanjem proizvodov v prodajo, najem ali nakup na obroke ali razstavljanjem proizvodov strankam ali monterjem v okviru gospodarske dejavnosti in vključno s prodajo na daljavo, ne glede na to, ali za to prejme plačilo ali ne;

(36) „pooblaščeni zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi proizvajalca na podlagi te uredbe;

(37) „individualno proizveden“ pomeni, da je treba zaradi specifikacij stranke prilagoditi postopek za proizvodnjo proizvoda v primerjavi z vsemi drugimi proizvodi, ki jih zadevni gospodarski subjekt proizvaja za druge stranke;

(38) „mikropodjetje“ pomeni mikropodjetje, kakor je opredeljeno v členu 2(3) Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES ([23]);

(39) „izdelan po naročilu“ pomeni, da zaradi specifikacij stranke obstaja razlika v velikosti ali materialu v primerjavi z vsemi drugimi proizvodi, ki jih zadevni gospodarski subjekt proizvaja za druge stranke;

(40) „trajna povezava“ pomeni internetno povezavo do spletnega mesta, ki je stabilna zaradi svoje vsebine in naslova (URL);

(41) „nosilec podatkov“ pomeni linearno črtno kodo, dvodimenzionalni simbol ali drug medij za samodejno prepoznavanje in zajemanje podatkov, ki omogoča strojno branje;

(42) „harmonizirane tehnične specifikacije“ pomeni harmonizirane standarde za lastnosti, ki so postali obvezni za namene uporabe te uredbe v skladu s členom 5(8), izvedbenimi akti iz člena 6(1) in delegiranimi akti iz člena 7(1), člena 9(3) in člena 10(2);

(43) „evropska organizacija za standardizacijo“ pomeni evropsko organizacijo za standardizacijo, kakor je opredeljena v členu 2, točka 8, Uredbe (EU) št. 1025/2012;

(44) „neserijska proizvodnja“ pomeni postopek, ki ni pretežno avtomatiziran ali pretežno izvajan z uporabo tehnik tekočega traka in ga zadevni gospodarski subjekt ali gospodarski subjekti, ki pripadajo isti skupini podjetij, opredeljeni s skupno nadzorno fizično ali pravno osebo ali isto organizacijsko strukturo, ne ponovijo zelo pogosto glede na obseg proizvodnje;

(45) „umik“ pomeni umik, kakor je opredeljen v členu 3, točka 23, Uredbe (EU) 2019/1020;

(46) „odpoklic“ pomeni odpoklic, kakor je opredeljen v členu 3, točka 22, Uredbe (EU) 2019/1020;

(47) „spletna tržnica“ pomeni ponudnika posredniške storitve, ki z uporabo spletnega vmesnika strankam omogoča sklepanje pogodb na daljavo z gospodarskimi subjekti za prodajo proizvodov;

(48) „spletni vmesnik“ pomeni spletni vmesnik, kakor je opredeljen v členu 3, točka 15, Uredbe (EU) 2019/1020;

(49) „dobavitelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvajalcem ali drugim osebam, ki proizvajalcem dobavljajo surovine, polizdelke ali rabljene proizvode, dobavlja surovine, polizdelke ali rabljene proizvode;

(50) „ponudnik storitev“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravi storitev za proizvajalca ali dobavitelja ključnega dela, če je storitev pomembna za proizvodnjo proizvodov, vključno z njihovim oblikovanjem ali demontažo v primeru uporabljenih proizvodov;

(51) „akreditacija“ pomeni akreditacijo, kakor je opredeljena v členu 2, točka 10, Uredbe (ES) št. 765/2008;

(52) „organ za nadzor trga“ pomeni organ za nadzor trga, kakor je opredeljen v členu 3, točka 4, Uredbe (EU) 2019/1020;

(53) „življenjski cikel“ pomeni zaporedne in medsebojno povezane faze življenja proizvoda od nabave surovin ali pridobivanja iz naravnih virov, ali v primeru proizvodov, ki so bili predhodno vgrajeni v gradbeni objekt, od zadnje demontaže iz gradbenega objekta, do končne odstranitve;

(54) „enotna povezovalna točka“ pomeni organ, imenovan kot kontaktna točka za stike s Komisijo in drugimi državami članicami glede vprašanj, povezanih z gradbenimi proizvodi;

([23]) Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

(55) „priglašeni organ“ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, pooblaščen za izvajanje nalog tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja na podlagi te uredbe, ki je ustrezno priglašen;

(56) „priglasitveni organ“ pomeni en organ javne uprave, imenovan v skladu s to uredbo, ki je pristojen za priglasitev in spremljanje priglašenih organov;

(57) „organ za tehnično ocenjevanje“ ali „TAB“ pomeni organ, imenovan v skladu s to uredbo, ki izdaja evropske tehnične ocene na podlagi evropskih ocenjevalnih dokumentov;

(58) „organ za imenovanje“ pomeni en organ javne uprave, imenovan v skladu s to uredbo, ki je pristojen za imenovanje in spremljanje TAB-ov v državi članici;

(59) „proizvod, ki predstavlja tveganje“ pomeni proizvod, ki ima sam po sebi potencial, da kadar koli v svojem celotnem življenjskem ciklu negativno vpliva na zdravje in varnost ljudi, okolje ali izpolnjevanje osnovnih zahtev za gradbene objekte, kadar je vgrajen v te objekte, in sicer v obsegu, ki ob upoštevanju najsodobnejšega stanja presega tisto, kar se šteje za razumno in sprejemljivo glede na predvideno uporabo in v običajnih ali razumno predvidljivih pogojih uporabe;

(60) „proizvod, ki predstavlja resno tveganje“ pomeni proizvod, ki predstavlja resno tveganje, kakor je opredeljen v členu 3, točka 20, Uredbe (EU) 2019/1020;

(61) „stranski proizvod“ pomeni stranski proizvod v smislu člena 5 Direktive 2008/98/ES;

(62) „možnost recikliranja“ pomeni zmožnost materiala ali proizvoda za uspešno in učinkovito ločevanje, zbiranje, sortiranje in združevanje v določenih tokovih odpadkov, za namen recikliranja v sekundarne surovine, pri čemer se čim bolj zmanjša izguba kakovosti ali funkcionalnosti v primerjavi z zadevno primarno surovino;

(63) „v krizi pomembno blago“ pomeni v krizi pomembno blago, kakor je opredeljeno v členu 3, točka 6, Uredbe (EU) 2024/2747 Evropskega parlamenta in Sveta ([24]);

(64) „način za izredne razmere na notranjem trgu“ pomeni način izredne razmere na notranjem trgu, kakor je opredeljen v členu 3, točka 3, Uredbe (EU) 2024/2747.

Člen 4

Delovni načrt in pripravljalna faza za razvoj harmoniziranih tehničnih specifikacij

1. Komisiji pomaga strokovna skupina (v nadaljnjem besedilu: strokovna skupina za pravni red uredbe o gradbenih proizvodih oziroma strokovna skupina za pravni red CPR). Strokovno skupino za pravni red CPR sestavljajo strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, in predstavniki evropskih organizacij za standardizacijo in ustreznih evropskih organizacij deležnikov, ki prejemajo finančna sredstva Unije na podlagi Uredbe (EU) št. 1025/2012. Strokovna skupina za pravni red CPR podpira Komisijo pri obravnavi zahtev držav članic za harmonizacijo na ravni Unije s harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami. Strokovna skupina za pravni red CPR zlasti pomaga Komisiji pri pripravi in posodabljanju delovnega načrta za razvoj harmoniziranih tehničnih specifikacij, pripravi tehnične vsebine v zvezi s harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami, odločanju o potrebi po začetku postopkov v zvezi s harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami, ki imajo pomanjkljivosti, niso na voljo ali ne morejo zadovoljiti takojšnjih regulativnih potreb, ter pri odločanju o vključitvi rabljenih proizvodov v harmonizirane tehnične specifikacije.

2. Komisija po posvetovanju s strokovno skupino za pravni red CPR pripravi delovni načrt za razvoj harmoniziranih tehničnih specifikacij za družine proizvodov iz Priloge VII, vključno z zahtevami za proizvode ter splošnimi informacijami o proizvodu, navodili za uporabo in varnostnimi informacijami, ki zajema vsaj naslednje triletno obdobje. Komisija določi prednostne naloge delovnega načrta z uporabo pregledne in uravnotežene metodologije, ki se objavi skupaj z delovnim načrtom. Ta metodologija odraža vsaj regulativne potrebe držav članic, varnostna vprašanja, povezana z gradbenimi objekti in proizvodi, ter podnebne cilje in cilje krožnega gospodarstva Unije.

([24]) Uredba (EU) 2024/2747 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2024 o vzpostavitvi okvira ukrepov glede izrednih razmer na notranjem trgu in njegovi odpornosti ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2679/98 (Akt o izrednih razmerah na notranjem trgu in njegovi odpornosti) (UL L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj)..

Komisija objavi prvi delovni načrt najpozneje 8. januarja 2026.

Komisija vsaj vsaka tri leta obnovi in posodobi delovni načrt. Delovni načrt za naslednje triletno obdobje objavi eno leto pred iztekom veljavnega delovnega načrta.

Komisija vsako leto obvesti Evropski parlament in države članice o napredku pri izvajanju delovnega načrta.

Če Komisija meni, da ciljev iz delovnega načrta ne bo mogla doseči, ga brez nepotrebnega odlašanja ustrezno spremeni in o razlogih za to obvesti Evropski parlament in države članice.

3. Države članice na podlagi delovnega načrta iz odstavka 2 Komisiji in strokovni skupini za pravni red CPR sporočijo bistvene značilnosti, ki jih zahtevajo za družino proizvodov ali kategorijo proizvodov, ter metode ocenjevanja, mejne vrednosti ali razrede lastnosti ter zahteve za proizvode, ki se jim zdijo potrebne.

Ko države članice Komisiji sporočijo svoje regulativne potrebe na podlagi prvega pododstavka, jih Komisija vključi ali pa v izjavi obrazloži, zakaj to ni mogoče.

4. Komisija na podlagi osnovnih zahtev za gradbene objekte iz Priloge I in ob upoštevanju regulativnih potreb, ki jih sporočijo države članice v skladu z odstavkom 3 tega člena, ter varnostnih, okoljskih, krožnih in podnebnih ciljev Unije ob podpori strokovne skupine za pravni red CPR opredeli tehnične vidike, potrebne za pripravo zahtev za standardizacijo, vključno z ustreznimi bistvenimi značilnostmi. Te bistvene značilnosti in seznam vnaprej določenih okoljskih bistvenih značilnosti iz Priloge II so podlaga za pripravo zahtev za standardizacijo iz člena 5(2) in izvedbenih aktov iz člena 6(1).

5. Komisija zagotovi, da so bistvene značilnosti zajete v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, do mere, do katere je razvoj takih specifikacij tehnično in ekonomsko sorazmeren.

6. Komisija ob podpori strokovne skupine za pravni red CPR opredeli zahteve za proizvode iz člena 7 in druge harmonizirane tehnične specifikacije ter določi, ali bodo rabljeni proizvodi zajeti v zahtevi za standardizacijo ali harmonizirani tehnični specifikaciji ali iz nje izključeni. O uradnih obvestilih držav članic, podanih v skladu s členom 11(5), se je treba nujno posvetovati s strokovno skupino za pravni red CPR.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo:

(a) seznama vnaprej določenih okoljskih bistvenih značilnosti iz Priloge II zaradi prilagoditve tehničnemu napredku in novim okoljskim tveganjem ter skladnosti s prednostnimi nalogami, določenimi na podlagi odstavka 2 tega člena na podlagi regulativnih potreb držav članic;

(b) družine proizvodov iz Priloge VII, da se prilagodijo tehničnemu napredku in regulativnim potrebam držav članic.

Člen 5

Harmonizirani standardi, ki določajo bistvene značilnosti v zvezi z lastnostmi

1. Metode in merila za ocenjevanje lastnosti proizvoda v zvezi z njegovimi bistvenimi značilnostmi se določijo v harmoniziranih standardih, ki postanejo obvezni z izvedbenimi akti iz odstavka 8 (v nadaljnjem besedilu: harmonizirani standardi za lastnosti). Harmonizirani standardi za lastnosti določajo metode za ocenjevanje lastnosti proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi, ki so manj zahtevne od preskušanja, kadar je to primerno in če to ne vpliva na točnost, zanesljivost ali stabilnost rezultatov.

2. Komisija v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 1025/2012 od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva, da pripravijo harmonizirane standarde, ki določajo bistvene značilnosti in njihove metode ocenjevanja za eno ali več družin proizvodov ali za eno ali več kategorij proizvodov v družini. Zahteve za standardizacijo določajo osnovna načela

in referenčne točke za vzpostavitev teh bistvenih značilnosti in metod njihovega ocenjevanja. V zahtevi za standardizacijo se izrecno navede, ali zajema rabljene proizvode ali jih izključuje iz področja uporabe zahteve.

3. Komisija lahko v okviru zahtev za standardizacijo iz odstavka 2 tega člena od evropskih organizacij za standardizacijo zahteva tudi, da predložijo tehnične podrobnosti, potrebne za izvajanje sistema ocenjevanja in preverjanja, ki ga je treba uporabljati v skladu z delegiranimi akti iz člena 10(2).

4. Zahteve za standardizacijo iz odstavka 2 lahko vključujejo zahtevo, da se predlaga eden ali več naslednjih elementov:

(a) prostovoljne ali obvezne mejne vrednosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi;

(b) razrede lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi;

(c) tiste bistvene značilnosti, ki jih morajo proizvajalci vedno navesti.

Take zahteve za standardizacijo določajo osnovna načela in referenčne točke za vzpostavitev zahtevanih elementov.

5. Kadar Komisija v svojo zahtevo za standardizacijo vključi zahtevo za predlog v skladu z odstavkom 4 tega člena, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z določitvijo elementov iz odstavka 4, prvi pododstavek, tega člena za družine ali kategorije proizvodov in za elemente, zajete v tej zahtevi.

Komisija lahko po posvetovanju s strokovno skupino za pravni red CPR odstopa od predlogov evropske organizacije za standardizacijo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, ne glede na kakršno koli predhodno zahtevo za standardizacijo, vendar po nasvetu strokovne skupine za pravni red CPR, v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z določitvijo elementov iz odstavka 4, prvi pododstavek, tega člena v zvezi s katero koli skupino bistvenih značilnosti horizontalne narave iz Priloge X.

6. Kadar je na podlagi narave ali tehničnih značilnosti proizvoda očitno, da bi bilo preskušanje nepotrebno ali odvečno, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev, pod katerimi se šteje, da proizvod izpolnjuje določeno raven, mejno vrednost ali da izpolnjuje pogoje za razred lastnosti brez preskušanja ali nadaljnjega preskušanja.

7. Komisija oceni skladnost harmoniziranih standardov z ustreznimi zahtevami za standardizacijo, to uredbo in drugim pravom Unije, vključno s splošnimi pravnimi načeli. Komisija lahko oceni, ali so harmonizirani standardi skladni z drugimi harmoniziranimi standardi na podlagi te uredbe ali drugimi harmoniziranimi standardi, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*.

Komisija izvede oceno iz prvega pododstavka tega odstavka ter pisno predstavi svoje razloge ustrezni evropski organizaciji za standardizacijo in strokovni skupini za pravni red CPR v šestih mesecih po tem, ko ji je bil zadevni harmonizirani standard posredovan. Kadar Komisija meni, da standard ali njegov del ni zadovoljiv, opredeli pomanjkljivosti. Da bi to obveznost Komisija lahko izpolnila v tem času, jo evropske organizacije za standardizacijo redno obveščajo o napredku in vsebini evropskega standardizacijskega dokumenta v skladu s členom 10(5) Uredbe (EU) št. 1025/2012.

8. Kadar je harmonizirani standard v skladu z veljavnimi pravnimi zahtevami in izpolnjuje zahteve, ki jih je treba izpolniti v zvezi s temeljnimi načeli in referenčnimi točkami iz zahteve za standardizacijo ter v zvezi z bistvenimi značilnostmi, ki jih je treba zajeti glede na osnovne zahteve za gradbene objekte, Komisija brez odlašanja sprejme izvedbeni akt, s katerim ta standard postane obvezen. Eno leto po tem sprejetju postane harmonizirani standard za lastnosti obvezen za namene te uredbe, razen če je v izvedbenem aktu določen poznejši datum začetka uporabe. Poznejši datum začetka uporabe se določi le v izjemnih primerih, njegova uporaba pa se ustrezno utemelji. Harmonizirani standard za lastnosti se lahko prostovoljno uporablja od datuma sprejetja izvedbenega akta.

Kadar Komisija meni, da harmonizirani standard ali njegov del ni zadovoljiv, lahko sprejme izvedbeni akt, s katerim ta harmonizirani standard postane obvezen z omejitvami.

Izvedbeni akti iz prvega in drugega pododstavka se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 90(2).

Kadar harmonizirani standard ne more postati obvezen z omejitvami, lahko Komisija sprejme izvedbeni akt v skladu s členom 6.

9. Kadar država članica, Evropski parlament ali Komisija, slednja ob podpori strokovne skupine za pravni red CPR meni, da harmonizirani standard za lastnosti ne izpolnjuje v celoti veljavnih pravnih zahtev ali zahtev, ki jih je treba izpolniti v zvezi z bistvenimi značilnostmi, ki jih je treba zajeti glede na osnovne zahteve za gradbene objekte, se uporabi postopek za uradno nasprotovanje harmoniziranim standardom iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo Priloge X z dodajanjem dodatnih skupin bistvenih značilnosti horizontalne narave.

Člen 6

Druge harmonizirane tehnične specifikacije, ki določajo bistvene značilnosti

1. Čeprav ima prednost priprava standardov, lahko Komisija z odstopanjem od člena 5(1) do (4) te uredbe, da bi pokrila regulativne potrebe držav članic in uresničila cilje iz člena 114 PDEU, sprejme izvedbene akte, s katerimi določi bistvene značilnosti, njihove metode ocenjevanja in tehnične podrobnosti na podlagi člena 5 te uredbe za eno ali več družin proizvodov ali za eno ali več kategorij proizvodov znotraj družine.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) Komisija je na podlagi člena 5(2) eno ali več evropskih organizacij za standardizacijo prosila, naj pripravi osnutek harmoniziranega standarda in:

(i) zahteva ni bila sprejeta ali

(ii) harmonizirani standard, ki obravnava to zahtevo, ni predložen v roku, določenem v skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012, in ne kasneje kot v treh letih po prejemu zahteve za standardizacijo, ali

(iii) harmonizirani standard ni skladen z zahtevo ter

(b) v zadnjih petih letih ni bil sprejet noben izvedbeni akt iz člena 5(8), prvi pododstavek, ki bi določal obvezen harmonizirani standard, ki zajema bistvene značilnosti, njihove metode ocenjevanja in tehnične podrobnosti na podlagi člena 5, ali pa je bil tak izvedbeni akt sprejet v zadnjih petih letih, vendar z omejitvami iz člena 5(8), drugi pododstavek.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

2. Komisija pred pripravo osnutka izvedbenega akta iz odstavka 1 tega člena obvesti odbor iz člena 22 Uredbe (EU) št. 1025/2012, da pogoje iz odstavka 1 tega člena šteje za izpolnjene.

3. Komisija pri pripravi osnutka izvedbenega akta upošteva mnenja ustreznih organov in strokovne skupine za pravni red uredbe o gradbenih proizvodih ter se ustrezno posvetuje z vsemi ustreznimi organizacijami deležnikov, ki prejemajo finančna sredstva Unije na podlagi Uredbe (EU) št. 1025/2012.

4. Kadar izvedbeni akt iz odstavka 1 tega člena zajema enake bistvene značilnosti ali metode ocenjevanja v zvezi z določeno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov kot harmonizirani standard, sklic na katerega je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ali v zvezi s katerim je bil sprejet izvedbeni akt iz člena 5(8), Komisija iz Uradnega lista Evropske unije umakne sklic na ta harmonizirani standard ali razveljavi ta izvedbeni akt. Kadar izvedbeni akt iz odstavka 1 tega člena le delno zajema harmonizirani standard, Komisija ohrani izvedbeni akt, ki določa harmonizirani standard, za katerega veljajo omejitve.

5. Kadar država članica ali Evropski parlament meni, da izvedbeni akt, sprejet v skladu z odstavkom 1, ne izpolnjuje v celoti zahtev, ki jih je treba izpolniti v zvezi z bistvenimi značilnostmi, ki jih je treba zajeti glede na osnovne zahteve za gradbene objekte, o tem obvesti Komisijo in predloži podrobno obrazložitev. Komisija to podrobno obrazložitev oceni in lahko, če je primerno, spremeni zadevni izvedbeni akt.

6. Komisija v skladu s postopkom iz člena 5 zahteva kakršno koli revizijo ali posodobitev bistvenih značilnosti ali metod ocenjevanja v zvezi z istimi družinami proizvodov ali kategorijami proizvodov, kakor so zajete v izvedbenem aktu iz odstavka 1 tega člena. Kadar je harmonizirani standard, ki ga zagotovi evropska organizacija za standardizacijo, primeren za sprejetje v skladu s členom 5(8), Komisija razveljavi izvedbeni akt, sprejet v skladu z odstavkom 1 tega člena, ali njegove dele, ki zajemajo enake bistvene značilnosti ali metode ocenjevanja v zvezi z istimi družinami proizvodov ali kategorijami proizvodov, kot jih zajema harmonizirani standard.

Člen 7

Zahteve za proizvode in harmonizirani standardi, ki ustvarjajo domnevo o skladnosti

1. Kadar je družina proizvodov ali ena ali več kategorij proizvodov v družini proizvodov zajeta v harmoniziranem standardu za lastnosti ali v izvedbenem aktu iz člena 6(1), se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z določitvijo zahtev za proizvode v skladu s Prilogo III za to družino proizvodov ali kategorijo proizvodov ali za njene dele.

2. Proizvodi, zajeti v tej uredbi, morajo, preden so dani na trg, izpolnjevati ustrezne zahteve za proizvode.

3. Komisija lahko v skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012 od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva pripravo harmoniziranih standardov, ki ustvarjajo domnevo o skladnosti (v nadaljnjem besedilu: prostovoljni harmonizirani standardi) za zahteve za proizvode, določene z delegiranimi akti iz odstavka 1 tega člena.

4. Kadar evropska organizacija za standardizacijo sprejme prostovoljni harmonizirani standard, zahtevan v skladu z odstavkom 3, in ga predlaga Komisiji, z namenom da se sklic nanj objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, Komisija prostovoljni harmonizirani standard oceni v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012.

5. Kadar je prostovoljni harmonizirani standard v skladu z veljavnimi pravnimi zahtevami in izpolnjuje zahteve v zvezi z zahtevami za proizvode iz zahteve za standardizacijo, Komisija sklic na ta standard brez odlašanja objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

6. Kadar sklica na prostovoljni harmonizirani standard ni mogoče objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*, lahko Komisija tak sklic objavi z omejitvami. Kadar sklica na prostovoljni harmonizirani standard ni mogoče objaviti v *Uradnem listu Evropske unije* in ga ni mogoče objaviti kot sklic z omejitvami, Komisija o tem obvesti odbor iz člena 22 Uredbe (EU) št. 1025/2012 in strokovno skupino za pravni red CPR.

7. Za proizvod, za katerega veljajo zahteve za proizvode in ki je skladen s prostovoljnimi harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, katerih sklicevanja so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da je skladen z zahtevami za proizvode, ki so zajete v teh standardih ali njihovih delih.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo Priloge III zaradi prilagajanja tehničnemu napredku ter vključitve novih tveganj in okoljskih vidikov in za uskladitev s prednostnimi nalogami iz člena 4 na podlagi regulativnih potreb držav članic.

Člen 8

Skupne specifikacije, ki ustvarjajo domnevo o skladnosti

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi vzpostavi skupne specifikacije, ki določajo alternativne načine za doseganje skladnost z zahtevami za proizvode, določenimi v skladu s členom 7(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo le, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) Komisija je na podlagi člena 7(3) eno ali več evropskih organizacij za standardizacijo prosila, naj pripravi osnutek prostovoljnega harmoniziranega standarda za zahteve za proizvode in;

(i) zahteva ni bila sprejeta ali

(ii) prostovoljni harmonizirani standard, ki je bil predmet te zahteve, ni bil predložen v roku, določenem v skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012, ali

(iii) prostovoljni harmonizirani standard ni skladen z zahtevo ter

(b) v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 ni bil objavljen noben sklic na prostovoljne harmonizirane standarde, ki zajemajo zahteve za proizvode, in se nobena taka objava sklica v razumnem obdobju ne pričakuje.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

2. Komisija pred pripravo osnutka izvedbenega akta iz odstavka 1 tega člena obvesti odbor iz člena 22 Uredbe (EU) št. 1025/2012, da šteje, da so bili pogoji iz odstavka 1 tega člena izpolnjeni.

3. Komisija pri pripravi osnutka izvedbenega akta iz odstavka 1 tega člena upošteva mnenja zadevnih organov in strokovne skupine za pravni red uredbe o gradbenih proizvodih ter se ustrezno posvetuje z vsemi zadevnimi organizacijami deležnikov, ki prejemajo finančna sredstva Unije na podlagi Uredbe (EU) št. 1025/2012.

4. Za proizvod, ki je skladen s skupnimi specifikacijami, določenimi z izvedbenimi akti iz odstavka 1 tega člena, ali deli teh specifikacij, se šteje, da je skladen z zahtevami za proizvode, določenimi z delegiranimi akti iz člena 7(1), ki jih zajemajo te skupne specifikacije ali njihovi deli.

5. Komisija razveljavi izvedbene akte iz odstavka 1 tega člena ali njihove dele, ki zajemajo iste zahteve za proizvode, kot jih zajema prostovoljni harmonizirani standard, na katerega sklic je objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 7(5) ali (6).

6. Kadar država članica ali Evropski parlament meni, da skupna specifikacija ne ustreza povsem zahtevam za proizvode, določenim z delegiranimi akti iz člena 7(1), o tem obvesti Komisijo in poda podrobno obrazložitev. Komisija to podrobno obrazložitev oceni in lahko, če je primerno, spremeni izvedbeni akt, ki vzpostavlja zadevno skupno specifikacijo.

Člen 9

Splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije

1. Za gradbene proizvode, ki jih zajema harmonizirana tehnična specifikacija ali evropska tehnična ocena, se zagotovijo splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije. Vsebina splošnih informacij o proizvodu, navodil za uporabo in varnostnih informacij je določena v Prilogi IV.

2. Komisija lahko kot del zahteve za standardizacijo iz člena 5(2) od evropske organizacije za standardizacijo tudi zahteva, da izda smernice, vključno s tehničnimi podrobnostmi, ki so potrebne za pripravo splošnih informacij o proizvodu, navodil za uporabo in varnostnih informacij v skladu s Prilogo IV.

3. Če po mnenju Komisije smernice, ki jih je za določeno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov pripravila evropska organizacija za standardizacijo na podlagi odstavka 2 tega člena, ne zagotavljajo ustreznega in homogenega izvajanja odstavka 1 tega člena, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil o zagotavljanju splošnih informacij o proizvodu, navodil za uporabo in varnostnih informacij za ustrezno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo Priloge IV, da jo prilagodi tehničnemu napredku in novim potrebam po informacijah.

Člen 10

Sistemi ocenjevanja in preverjanja

1. Ocenjevanje in preverjanje lastnosti proizvoda v zvezi z njegovimi bistvenimi značilnostmi, kot so določene v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, sprejetih v skladu s členoma 5 in 6, ali v evropskih ocenjevalnih dokumentih iz člena 31, ali skladnost proizvoda z zahtevami za proizvode, sprejetimi v skladu s členom 7, se izvajajo v skladu z enim ali več sistemi iz Priloge IX.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe tako, da za vsako družino proizvodov ali kategorijo proizvodov določi veljaven sistem ocenjevanja in preverjanja med tistimi, ki so določeni v Prilogi IX. Ti delegirani akti lahko določajo različne sisteme ocenjevanja in preverjanja v isti družini proizvodov ali kategoriji proizvodov, pri čemer se razlikujejo glede na bistveno značilnost ali zahtevo za proizvode. Sistemi ocenjevanja in preverjanja se določijo, preden se začnejo uporabljati harmonizirane tehnične specifikacije ali evropski ocenjevalni dokumenti.

3. Pri delegiranih aktih, sprejetih v skladu z odstavkom 2, se upoštevajo predvidena uporaba, potencialna škoda zaradi pomanjkljivosti proizvoda, občutljivost proizvoda za spremembe lastnosti v proizvodnih pogojih, verjetnost napak med njegovo proizvodnjo ter možnost enostavnega odkrivanja napak pri proizvodnji. Ti delegirani akti se prilagodijo posameznim družinam proizvodov ali kategorijam proizvodov ter zmanjšajo breme za proizvajalce, hkrati pa zagotovijo visoko raven varovanja zdravja in varnosti oseb ter okolja.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spreminjanje Priloge IX, da se:

(a) uvedejo dodatni sistemi ocenjevanja in preverjanja, kjer je to potrebno za prilagoditev tehničnemu napredku, ali

(b) spremenijo obstoječi sistemi ocenjevanja in preverjanja, da se prepreči sistematična neskladnost priglašenih organov ali proizvajalcev in da se uskladi uporaba zahtev ali obveznosti, ki jih vsebujejo, ne da bi take spremembe dodale ali odpravile kako nalogo, določeno v sistemu.

Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi točke (a) ne sme uvesti dodatnih sistemov, ki bi določali strožje obveznosti za gospodarske subjekte od obveznosti, določenih v sistemu 1+. Poleg tega lahko Komisija uvede take dodatne sisteme samo, kadar so se smernice o uporabi obstoječih sistemov očitno izkazale za nezadostne.

Člen 11

Harmonizirano območje in nacionalni ukrepi

1. Ta uredba in harmonizirane tehnične specifikacije, sprejete v skladu z njo, skupaj vzpostavljajo „harmonizirano območje“.

Harmonizirano območje zajema vse proizvode, za katere veljajo harmonizirane tehnične specifikacije.

Harmonizirane tehnične specifikacije se štejejo za celovite v naslednjih pogledih:

(a) pri določitvi vseh bistvenih značilnosti in metod njihovega ocenjevanja;

(b) pri določitvi vseh zahtev za proizvode razen tistih, ki jih ureja drugo pravo Unije, in

(c) pri določitvi veljavnih sistemov ocenjevanja in preverjanja.

Harmonizirane tehnične specifikacije za nove proizvode se uporabljajo za rabljene proizvode iz tretjih držav, razen če harmonizirana tehnična specifikacija izrecno določa pravila za rabljene proizvode.

2. Države članice v svoji nacionalni zakonodaji, predpisih in upravnih ukrepih spoštujejo harmonizirano območje ter ne prepovedujejo ali ovirajo omogočanje dostopnosti proizvodov, ki jih zajema, na trgu, kadar so ti proizvodi v skladu s to uredbo. Države članice ne določajo bistvenih značilnosti in metod njihovega ocenjevanja ali zahtev za proizvode, razen tistih, ki so določene v harmoniziranih tehničnih specifikacijah.

Harmonizirano območje ne vpliva na pravico držav članic, da določijo nacionalne zahteve za uporabo proizvodov, za katere veljajo harmonizirane tehnične specifikacije. Vse metode ocenjevanja ter sistemi ocenjevanja in preverjanja, določeni v takih nacionalnih zahtevah, so v skladu z veljavnimi harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami.

Države članice zagotovijo, da pravila ali pogoji, ki jih predpišejo javni organi ali zasebni organi, ki delujejo kot javno podjetje, oziroma zasebni organi, ki delujejo kot javni organ na podlagi monopolnega položaja ali javnega pooblastila, ne ovirajo omogočanja dostopnosti proizvodov na trgu, ki so v harmoniziranem območju in so v skladu s to uredbo.

3. Države članice pri spoštovanju obveznosti iz odstavka 2 zlasti uporabljajo naslednja pravila:

(a) ne uvedejo se nobene zahteve za informacije ali registracijo v zvezi z dajanjem proizvoda na trg, razen tistih, ki so določene v harmoniziranem območju;

(b) nobene ocene proizvoda, razen tistih, ki so določene v harmoniziranem območju, niso obvezne;

(c) ne zahtevajo se oznake, ki potrjujejo skladnost z zahtevami ali deklariranimi lastnostmi v zvezi z bistvenimi značilnostmi, zajetimi v harmoniziranem območju, ki niso oznaka CE, ter se umaknejo veljavne določbe v nacionalnih ukrepih, ki zahtevajo take oznake;

(d) nacionalna zakonodaja, predpisi in upravni ukrepi spoštujejo mejne vrednosti, določene v skladu s členom 5(5);

(e) nacionalna zakonodaja, predpisi in upravni ukrepi ne temeljijo na razredih, podrazredih ali dodatnih razredih, razen tistih, določenih v skladu s členom 5;

(f) nacionalna zakonodaja, predpisi in upravni ukrepi ne zahtevajo dodatnega ocenjevanja in preverjanja, razen tistega, določenega v skladu s členom 10(1).

4. Države članice vso nacionalno zakonodajo, predpise in upravne ukrepe v zvezi z gradbenimi proizvodi na svojem ozemlju, ki jih zajema harmonizirano območje, registrirajo na enotnem digitalnem vstopnem mestu, vzpostavljenem z Uredbo (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta ([25]).

5. Kadar država članica meni, da je treba zaradi nujnih razlogov v zvezi z zdravjem in varnostjo oseb ali varstvom okolja ter za obravnavo nujnih regulativnih potreb uvesti ukrepe, ki se uporabljajo za proizvode na harmoniziranem območju, v zvezi z značilnostmi, ki niso določene v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, o tem uradno obvesti Komisijo, pri čemer utemelji potrebo po uvedenih ukrepih in pojasni regulativno potrebo, ki jo želi obravnavati.

V ta namen države članice uporabijo postopek, določen z Direktivo (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ([26]). Pri tem se države članice sklicujejo na ta odstavek in navedejo, kateri elementi so del ukrepa.

Komisija odgovori na uradno obvestilo v rokih, določenih v postopku, vzpostavljenem z Direktivo (EU) 2015/1535. Komisija v šestih mesecih po uradnem obvestilu predloži predlog za odobritev v skladu z odstavkom 6 tega člena ali sporoči razloge za zavrnitev nacionalnega ukrepa.

Komisija po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka ne glede na to, ali namerava ukrep odobriti, zadevo brez odlašanja predloži strokovni skupini za pravni red CPR v posvetovanje, ali je treba najprej zahtevati posodobitev obstoječih harmoniziranih standardov za lastnosti.

6. Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim odobri nacionalni ukrep, o katerem je bila uradno obveščena na podlagi odstavka 5, kadar:

([25]) Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega portala za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1).

([26]) Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

(a) je ukrep, o katerem je uradno obveščena, ustrezno utemeljen glede na nujne razloge v zvezi z zdravjem in varnostjo oseb ali varstvom okolja, vključno s podnebjem;

(b) regulativna potreba ni zajeta v harmoniziranih tehničnih specifikacijah ali drugem pravu Unije;

(c) ukrep, o katerem je bila uradno obveščena, ne diskriminira gospodarskih subjektov iz drugih držav članic;

(d) ukrep, o katerem je bila uradno obveščena, lahko pokrije zadevno regulativno potrebo;

(e) ukrep, o katerem je bila uradno obveščena, ne predstavlja resne ovire za delovanje trga Unije in

(f) ukrep, o katerem je bila uradno obveščena, predvidoma ne bo zajet v harmoniziranem standardu, ki se sprejme v enem letu od datuma uradnega obvestila iz odstavka 5 tega člena in sledi zahtevi za standardizacijo, izdani na podlagi člena 5(2), ali ob času tega uradnega obvestila odboru iz člena 90(1) ni bil predložen noben izvedbeni akt iz člena 6(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3). Ti akti se umaknejo, ko je regulativna potreba zajeta s harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami ali drugim pravom Unije.

V ustrezno utemeljenih izredno nujnih primerih v zvezi z zdravjem in varnostjo oseb ali varstvom okolja Komisija v skladu s postopkom iz člena 90(4) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

7. Ta uredba ne vpliva na možnost držav članic, da uvedejo obvezne sisteme kavcij ali da od proizvajalcev zahtevajo, da se strinjajo, da neposredno ali prek svojih uvoznikov in distributerjev ponovno pridobijo lastništvo nad novimi, presežnimi ali neprodanimi proizvodi, ki niso izdelani po naročilu in so v enakovrednem stanju, kot so bili dani na trg, če ta ukrep neposredno ali posredno ne diskriminira ekonomskih subjektov v drugih državah članicah.

8. Ta uredba ne vpliva na možnost držav članic, da prepovejo uničenje presežnih ali neprodanih proizvodov ali uničenje teh proizvodov pogojujejo z njihovo predhodno dostopnostjo na nacionalni posredniški platformi za nekomercialno uporabo proizvodov.

Člen 12

Razmerje do drugega prava Unije

1. Da bi se preprečilo dvojno ocenjevanje istih vidikov zdravja in varnosti oseb ali varstva okolja pri proizvodih, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev, pod katerimi se obveznosti glede ocenjevanja lastnosti proizvoda ali izpolnjevanja nekaterih zahtev za proizvode, vključno z enakovrednostjo sistemov ocenjevanja in preverjanja, zahtevanih na podlagi te uredbe, ter obveznosti glede splošnih informacij o proizvodu, navodil za uporabo in varnostnih informacij lahko izpolnijo z izpolnjevanjem obveznosti, določenih na podlagi drugega prava Unije.

Pogoji iz prvega pododstavka ne dopuščajo ravni varnosti proizvodov, ki bi bile manj stroge od tistih, določenih v skladu s to uredbo.

2. V primeru nasprotja med to uredbo in Uredbo (EU) 2024/1781 ter Uredbo (EU) št. 1025/2012 prevladajo ustrezne določbe te uredbe.

POGLAVJE II

POSTOPEK, IZJAVE IN OZNAKE

Člen 13

Izjava o lastnostih in skladnosti

1. Kadar je proizvod zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji, sprejeti v skladu s členoma 5 ali 6, proizvajalec uporabi veljavni sistem ocenjevanja in preverjanja iz Priloge IX ter pripravi izjavo o lastnostih in skladnosti, preden se tak proizvod da na trg. Kadar je proizvod zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji, sprejeti v skladu s členom 7, proizvajalec preveri

tudi skladnost proizvoda z veljavnimi zahtevami za proizvode, natančneje opredeljenimi z delegiranimi akti. Proizvajalec proizvoda, ki ni zajet v nobeni harmonizirani tehnični specifikaciji, lahko izda izjavo o lastnostih in skladnosti v skladu z ustreznim evropskim ocenjevalnim dokumentom in evropsko tehnično oceno.

2. S pripravo izjave o lastnostih in skladnosti proizvajalec prevzame odgovornost za skladnost proizvoda z njegovimi deklariranimi lastnostmi in vsemi veljavnimi zahtevami za proizvode ter postane odgovoren v skladu z zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo o pogodbeni in nepogodbeni odgovornosti. Če ni objektivnih razlogov za nasprotno, države članice predpostavljajo, da je izjava o lastnostih in skladnosti, ki jo pripravi proizvajalec, točna in zanesljiva.

V primeru neskladnosti ali odsotnosti izjave o lastnostih in skladnosti, kadar se taka izjava zahteva, ne sme biti omogočena dostopnost proizvoda na trgu.

Člen 14

Izjeme od obveznosti priprave izjave o lastnostih in skladnosti

Z odstopanjem od člena 13(1) se lahko proizvajalec odloči, da ne bo uporabil veljavnega ocenjevanja in preverjanja skladnosti proizvoda z veljavnimi zahtevami za proizvode ter ne bo pripravil izjave o lastnostih in skladnosti, kadar velja kar koli od naslednjega:

(a) proizvod je proizveden individualno ali izdelan po naročilu ter izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(i) proizveden je v neserijski proizvodnji;

(ii) proizveden je na podlagi posebnega naročila;

(iii) proizvajalec, ki je odgovoren tudi za varno vgradnjo proizvoda v gradbeni objekt, ga vgradi v posamezen določeni gradbeni objekt in

(iv) je v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili in pod nadzorom oseb, ki so na podlagi veljavnih nacionalnih pravil odgovorne za varno izvedbo gradbenih del;

(b) proizvod je proizveden na način, ki je izključno primeren za ohranjanje dediščine, in v neserijski proizvodnji, za ustrezno obnovo gradbenega objekta, ki je uradno zaščiten kot del določenega okolja ali zaradi svojega posebnega arhitekturnega ali zgodovinskega pomena v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi.

Člen 15

Vsebina izjave o lastnostih in skladnosti

1. Za pripravo izjave o lastnostih in skladnosti se uporabi vzorec iz Priloge V. V izjavi o lastnostih in skladnosti so navedene lastnosti proizvodov v zvezi z bistvenimi značilnostmi navedenih proizvodov v skladu z ustreznimi harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami ali evropskim ocenjevalnim dokumentom.

Kadar veljajo zahteve za proizvode, določene v skladu s členom 7, je v izjavi o lastnostih in skladnosti navedeno, da je dokazano izpolnjevanje teh zahtev.

2. Izjava o lastnostih in skladnosti vključuje lastnosti proizvoda glede okoljske trajnostnosti v življenjskem ciklu glede na vnaprej določene okoljske bistvene značilnosti iz Priloge II za tiste značilnosti, ki se navajajo. Lastnosti vključujejo embalažo, ki se uporablja ali bo najverjetneje uporabljena, ter se izračunajo z najnovejšo različico programske opreme, ki je prosto dostopna na spletnem mestu Komisije.

Posodobitve programske opreme iz prvega pododstavka postanejo obvezne za namene te uredbe eno leto po njihovi objavi. Take posodobitve programske opreme se lahko prostovoljno uporabljajo od datuma objave.

3. Izjava o lastnostih in skladnosti vključuje vsaj lastnosti proizvoda v življenjskem ciklu glede naslednjih bistvenih značilnosti:

(a) bistvene značilnosti, navedene v Prilogi II, točke (a) do (d), od 8. januarja 2026;

(b) bistvene značilnosti, navedene v Prilogi II, točke (e) do (m), od 9. januarja 2030;

(c) bistvene značilnosti, navedene v Prilogi II, točke (n) do (s), od 9. januarja 2032.

Izjava o lastnostih in skladnosti zajema tudi tiste bistvene značilnosti, ki morajo biti vedno navedene, kot je določeno v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 5(5).

4. Na izjavo o lastnostih in skladnosti se ne namesti nobena druga oznaka razen oznake CE.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo vzorca iz Priloge V, da ga prilagodi tehničnemu napredku glede novih potreb za informacije, da olajša izpolnjevanje zahtev za digitalni potni list proizvoda iz členov 76 in 77 ter da zagotovi interoperabilnost in pravilno vključevanje v sistem digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov v skladu s členom 75.

6. Informacije iz člena 31 ali, odvisno od primera, iz člena 33 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([27]), se zagotovijo skupaj z izjavo o lastnostih in skladnosti.

Člen 16

Zagotovitev izjave o lastnostih in skladnosti

1. Proizvajalec po elektronski poti zagotovi izvod izjave o lastnostih in skladnosti vsakega proizvoda, ki je dostopen na trgu, razen če je izjava vključena v digitalni potni list proizvoda, ki izpolnjuje pogoje iz člena 76 in je na voljo prek sistema digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov, vzpostavljenega v skladu s členom 75.

Kadar se serija istega proizvoda dobavi enemu uporabniku, se lahko priloži en sam izvod izjave o lastnostih in skladnosti.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko proizvajalec da izjavo o lastnostih in skladnosti iz člena 13(1) na voljo na spletnem mestu, če proizvajalec izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) zagotovi, da je vsebina izjave o lastnostih in skladnosti na voljo v nespremenljivi elektronski obliki na spletnem mestu;

(b) izjavo o lastnostih in skladnosti zagotovi v človeku in strojno berljivi obliki ter ponudi možnost prenosa izvoda v splošno berljivi obliki;

(c) zagotovi, da se spletno mesto, kjer je na voljo izjava o lastnostih in skladnosti, spremlja in vzdržuje, tako da so spletno mesto in izjava o lastnostih in skladnosti prejemnikom gradbenih proizvodov neprekinjeno na voljo;

(d) zagotovi, da imajo prejemniki gradbenih proizvodov možnost brezplačnega dostopa do izjave o lastnostih in skladnosti;

(e) prejemnikom gradbenih proizvodov zagotovi navodila za dostop do spletnega mesta in izjav o lastnostih in skladnosti, ki so pripravljene za take proizvode in so na voljo na tem spletnem mestu;

(f) zagotovi povezavo med proizvodom in z njim povezano izjavo o lastnostih in skladnosti prek enotne identifikacijske oznake vrste proizvoda; proizvajalci lahko za zagotavljanje povezave uporabljajo nosilec podatkov, vključno s trajno povezavo, če so izpolnjene zahteve iz točke (a).

3. Komisija lahko pri zahtevi za standardizacijo iz člena 5(2) od evropske organizacije za standardizacijo tudi zahteva, da izda smernice za zagotavljanje interoperabilnosti v človeku in strojno berljivi obliki iz odstavka 2, točka (b) tega člena.

4. Proizvajalec zagotovi ali da na voljo v potnem listu proizvoda v skladu z odstavkom 1 ali na spletnem mestu v skladu z odstavkom 2 izjavo o lastnostih in skladnosti v jeziku ali jezikih, ki jih zahteva vsaka izmed držav članic v katerih namerava proizvajalec omogočiti dostopnost proizvoda. Drug gospodarski subjekt, ki omogoči dostopnost proizvoda tega

([27]) Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1);

proizvajalca v kateri koli dodatni državi članici, da na voljo prevod ali prevode izjave o lastnostih in skladnosti v jezikih, ki jih zahteva dodatna država članica, skupaj z ustreznim izvirnikom.

Člen 17

Splošna načela in uporaba oznake CE

1. Za oznako CE veljajo splošna načela iz člena 30 Uredbe (ES) št. 765/2008.

2. Oznaka CE se namesti samo na tiste proizvode, za katere je proizvajalec pripravil izjavo o lastnostih in skladnosti v skladu s členoma 13 in 15. Oznaka CE se namesti na ključne dele.

3. Kadar gospodarski subjekt namesti ali da namestiti oznako CE na proizvod, s tem označi, da prevzema odgovornost za skladnost proizvoda z deklariranimi lastnostmi ter veljavnimi zahtevami za proizvode, določenimi v skladu s to uredbo. Gospodarski subjekt z namestitvijo oznake CE postane odgovoren za deklarirane lastnosti in izpolnjevanje teh zahtev v skladu z nacionalnim pravom o pogodbeni in nepogodbeni odgovornosti.

4. Oznaka CE je edina oznaka, ki potrjuje lastnosti proizvoda glede na ocenjene bistvene značilnosti v skladu s to uredbo, pa tudi skladnost proizvoda s to uredbo.

Člen 18

Pravila in pogoji za namestitev oznake CE

1. Oznaka CE je vidno, čitljivo in neizbrisno nameščena na proizvod. Kadar to zaradi vrste proizvoda ni mogoče ali ni upravičeno, se oznaka CE namesti na oznako, pritrjeno na proizvod, ali na embalažo, ali, kadar tudi to ni mogoče, na priložene dokumente.

2. Oznaki CE sledijo:

(a) zadnji dve števki leta, ko je bila oznaka CE prvič nameščena, ali, v primeru rabljenih proizvodov, zadnji dve števki leta, ko je bil proizvod demontiran, čemur sledita zadnji dve števki leta, ko je bila oznaka CE nameščena na rabljeni proizvod;

(b) ime in registrirani naslov ali identifikacijska oznaka, iz katere je mogoče zlahka in nedvoumno razbrati ime in naslov proizvajalca;

(c) ime in registrirani naslov pooblaščenega zastopnika ali identifikacijska oznaka, iz katere je mogoče zlahka in nedvoumno razbrati ime in naslov pooblaščenega zastopnika, kadar proizvajalec nima kraja poslovanja v Uniji ali kadar se odloči, da bo imel pooblaščenega zastopnika;

(d) enotna identifikacijska oznaka tipa proizvoda;

(e) koda izjave o lastnostih in skladnosti;

(f) identifikacijska številka priglašenega organa ali organov, ki preverjajo tip proizvoda in ocenjujejo tovarniško kontrolo proizvodnje, če je potrebno, in

(g) nosilec podatkov, povezan z digitalnim potnim listom proizvoda iz člena 76, če je tak digitalni potni list proizvoda na voljo prek sistema digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov, vzpostavljenega na podlagi člena 75.

Informacije iz točk (d) in (e) prvega pododstavka tega odstavka se lahko nadomestijo z nosilcem podatkov, vključno s trajno povezavo, povezano z izjavo o lastnostih in skladnosti na podlagi člena 16(2), točka (e), če je izjava o lastnostih in skladnosti na voljo na spletnem mestu. Informacije iz točk (d) in (e) prvega pododstavka tega odstavka se lahko izpustijo, če se zagotovi nosilec podatkov iz točke (g) prvega pododstavka tega odstavka.

3. Oznaka CE se namesti, preden se proizvod da na trg. Sledijo ji lahko piktogrami ali katere koli druge oznake, ki označuje posebno tveganje ali uporabo.

Člen 19

Druge oznake in trditve o lastnostih

1. Oznake, ki niso oznaka CE, vključno z zasebnimi, se lahko na proizvod namestijo le, če ne označujejo, da je bilo treba lastnosti proizvoda v zvezi z bistvenimi značilnostmi, ki jih zajemajo harmonizirane tehnične specifikacije, oceniti na drugačen način, kot pa je določen s to uredbo.

Uradno priznani znaki za okolje tipa I po standardu EN ISO 14024 se lahko na proizvod namestijo, če izpolnjujejo zahtevo iz prvega pododstavka.

2. Na proizvod se lahko namestijo oznake, dovoljene v skladu z odstavkom 1, in druge oznake, določene z zakonodajo Unije, če se s tem ne zmanjšajo vidljivost, čitljivost in pomen oznake CE.

3. Kadar je proizvod zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji, je trditev gospodarskega subjekta o lastnostih proizvoda, ki se nanašajo na bistveno značilnost, zajeto v tej harmonizirani tehnični specifikaciji, skladna z metodo ocenjevanja za to določeno bistveno značilnost, kakor je določena v harmoniziranih tehničnih specifikacijah.

4. Kadar je proizvod zajet v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, se lahko trditve o njegovih lastnostih v zvezi z bistvenimi značilnostmi, določenimi v teh harmoniziranih tehničnih specifikacijah, dodatno navedejo drugje kot v izjavi o lastnostih in skladnosti le, če so že navedene v izjavi o lastnostih in skladnosti.

Prvi pododstavek ne velja za primere, ko se v skladu s členom 14 izjava o lastnostih in skladnosti ne pripravi.

POGLAVJE III

OBVEZNOSTI IN PRAVICE GOSPODARSKIH SUBJEKTOV

Člen 20

Obveznosti vseh gospodarskih subjektov

1. Obveznosti gospodarskih subjektov na podlagi tega poglavja veljajo samo za proizvode, zajete v harmonizirani tehnični specifikaciji, ali proizvode, ki so dobili oznako CE na podlagi evropske tehnične ocene.

2. Gospodarski subjekt sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi stalno skladnost s to uredbo. Kadar je bila ugotovljena neskladnost gospodarskega subjekta ali proizvoda in je organ za nadzor trga v skladu s členom 65(1) zahteval popravne ukrepe, gospodarski subjekt navedenemu organu predloži poročila o napredku, dokler ta organ ne odloči, da se lahko popravni ukrepi zaključijo.

3. Gospodarski subjekt na zahtevo pristojnega nacionalnega organa temu organu opredeli vsak gospodarski subjekt ali drugega akterja:

(a) ki je temu gospodarskemu subjektu dobavil proizvod, vključno s sestavnimi ali rezervnimi deli proizvodov in količino te dobave, ali ki je zanj opravili storitev, zajeto v tej uredbi;

(b) ki mu je ta gospodarski subjekt dobavil proizvod, vključno s sestavnimi ali rezervnimi deli proizvodov in količino te dobave, ali za katere je opravil storitev, zajeto v tej uredbi.

Gospodarski subjekt pri opredelitvi gospodarskih subjektov ali drugih akterjev iz prvega pododstavka obvesti pristojni nacionalni organ najmanj o naslednjem:

(a) kontaktnih podatkih teh gospodarskih subjektov ali akterjev, vključno z naslovi in elektronskimi naslovi;

(b) davčnih in matičnih številkah teh gospodarskih subjektov ali akterjev.

4. Gospodarski subjekt hrani vso dokumentacijo in informacije iz tega poglavja, da so na voljo pristojnim nacionalnim organom še deset let po tem, ko je gospodarski subjekt dobavil ali prejel zadevni proizvod ali storitev, razen če so dokumenti ali informacije na voljo v digitalnem potnem listu proizvoda iz člena 76. Gospodarski subjekt dokumentacijo in

informacije predloži v desetih dneh po prejemu zahteve pristojnega nacionalnega organa.

5. Gospodarski subjekt se lahko registrira v svojem zadevnem nacionalnem sistemu, vzpostavljenem v skladu s členom 71(5).

Gospodarski subjekt da potrošnikom in uporabnikom na voljo komunikacijske kanale, vključno s telefonskimi številkami, elektronskimi naslovi ali namenskimi deli na svojem spletnem mestu, ki mu omogočajo, da sporoči vsako nesrečo, drug incident ali varnostno vprašanje, ki se pojavi v zvezi s proizvodom.

6. Kadar gospodarski subjekt meni, da neskladni proizvod predstavlja tveganje za zdravje in varnost oseb ali okolje, o tem takoj obvesti pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih je omogočil dostopnost proizvoda, in navede podrobnosti, zlasti o neskladnosti in vseh sprejetih popravnih ukrepih. Gospodarski subjekt lahko obvesti pristojne nacionalne organe o drugih možnih kršitvah te uredbe, s katerimi se seznani, o neskladnosti ter o sprejetih korektivnih ukrepih.

7. Gospodarski subjekt je odgovoren za kršitve tega člena ali členov v tem poglavju, ki se nanašajo na njegove z dejavnosti, v skladu z nacionalnim pravom o pogodbeni in nepogodbeni odgovornosti.

Člen 21

Pravice proizvajalcev

1. Proizvajalec ima pravico od dobaviteljev in ponudnikov storitev zahtevati informacije o njihovih proizvodih, ki jih potrebuje za izpolnjevanje obveznosti na podlagi te uredbe.

2. Če za proizvajalca veljajo naloge tretje stranke, ki jih izvaja priglašeni organ, ima proizvajalec pravico od dobaviteljev ali ponudnikov storitev zahtevati, da priglašenemu organu dovolijo dostop do svoje dokumentacije ter prostorov, do mere, ki jo priglašeni organ potrebuje za izvajanje svojih nalog.

3. Pravice iz odstavka 1 se uporabljajo tudi za proizvajalca, ki daje na trg rabljen ali predelan proizvod v zvezi z dobaviteljem rabljenega proizvoda, vključno z izvajalcem demontaže, kadar je ustrezno. Zahtevane informacije lahko med drugim vključujejo informacije o predhodni uporabi proizvoda ter o procesu njegove demontaže.

4. Proizvajalec ima pravico od dobaviteljev in ponudnikov storitev zahtevati podatke in izračune, zahtevane na podlagi člena 15(2), v zvezi z dobavljenim blagom ali opravljenimi storitvami, vključno s potrebnimi poročili o validaciji, ki jih izda priglašeni organ.

Člen 22

Obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalec pri dajanju proizvoda na trg določi tip proizvoda, pri čemer upošteva meje, določene z opredelitvijo pojma iz člena 3, točka 27. Proizvajalec zagotovi, da se lastnosti proizvoda ocenijo tako z vidika obveznih bistvenih značilnosti kot z vidika bistvenih značilnosti, ki se nameravajo navesti. Če za proizvod veljajo zahteve za proizvode, določene z delegiranimi akti iz člena 7(1), proizvajalec zagotovi, da je proizvod tudi načrtovan in zgrajen v skladu s temi zahtevami.

Fizična ali pravna oseba, ki proizvod proizvede s tridimenzionalnim tiskom, pri dajanju proizvoda na trg izpolnjuje obveznosti, ki veljajo za proizvajalce. Obveznosti med drugim vključujejo uporabo ustreznih naborov podatkov za tridimenzionalni tisk, uporabo materialov, skladnih z veljavnimi postopki na podlagi te uredbe, ter preverjanje združljivosti naborov podatkov za tridimenzionalni tisk, materiala za tiskanje in uporabljene tehnologije tiskanja.

2. Kadar se v skladu z veljavnim sistemom ali sistemi ocenjevanja in preverjanja iz Priloge IX za proizvod dokaže, da je skladen z veljavnimi zahtevami in izkazuje lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi iz odstavka 1 tega člena, proizvajalec zanj pripravi izjavo o lastnostih in skladnosti v skladu s členi 13 do 15, nanj namesti oznako CE v skladu s členoma 17 in 18 ter po potrebi zagotovi razpoložljivost njegovih nadomestnih delov, ki niso splošno dostopni na trgu, kot je navedeno v odstavku 8 tega člena, ter namesti označevanje na podlagi odstavka 9 tega člena.

3. Proizvajalec kot podlago za izjavo o lastnostih in skladnosti pripravi tehnično dokumentacijo, v kateri navede:

(a) deklarirano uporabo, ki mora biti v okviru ustrezne predvidene uporabe;

(b) vse ustrezne elemente, potrebne za dokazovanje lastnosti in skladnosti;

(c) informacije o vzpostavljenih postopkih iz odstavka 4 tega člena;

(d) informacije o sistemu ali sistemih iz Priloge IX, ki se uporabljajo;

(e) kjer je to ustrezno, informacije o uporabi poenostavljenih postopkov, uporabljenih v skladu s členi 59 do 61, ter

(f) izračun lastnosti glede okoljske trajnostnosti v zvezi z okoljskimi bistvenimi značilnostmi iz člena 15(2).

4. Proizvajalec zagotovi, da so vzpostavljeni postopki za zagotovitev, da proizvodi izkazujejo deklarirane lastnosti in ostajajo skladni s to uredbo. Zasnova proizvoda, vključno z nabori podatkov za tridimenzionalni tisk, proizvodni procesi in uporabljeni materiali morajo biti ustrezni. Kadar se proizvod proizvaja serijsko, proizvajalec zagotovi, da so vzpostavljeni postopki, s katerimi se ohranijo deklarirane lastnosti in zagotovi skladnost s to uredbo. Spremembe zasnove proizvoda, vključno z nabori podatkov za tridimenzionalni tisk, proizvodnih procesov in uporabljenih materialov morajo biti ustrezne. Spremembe veljavnih harmoniziranih tehničnih specifikacij se ustrezno upoštevajo, v primeru vpliva na lastnosti ali skladnost proizvoda pa se opravi ponovno ocenjevanje v skladu z ustreznim postopkom ocenjevanja.

Proizvajalec, kadar je to primerno zaradi zagotavljanja točnosti, zanesljivosti ali stabilnosti deklariranih lastnosti in skladnosti proizvoda, pregleduje vzorce proizvodov, ki so dani na trg ali so na trgu dostopni, razišče pritožbe in po potrebi vodi knjigo pritožb ter seznam neustreznih proizvodov in odpoklicanih proizvodov ter o tem obvešča uvoznike in distributerje.

5. Proizvajalec zagotovi, da je na njegovih proizvodih navedena njegova enotna identifikacijska oznaka tipa proizvoda in, kadar je na voljo, serijska ali zaporedna številka, ki je za uporabnike brez težav vidna in čitljiva. Kadar to zaradi narave proizvoda ni mogoče, se zahtevane informacije navedejo na embalaži, na nameščeni oznaki ali, kadar tudi to ni mogoče, v dokumentu, ki je priložen proizvodu.

Proizvajalec na enak način, kot je določeno v prvem pododstavku, označi proizvod kot „Samo za poklicno uporabo“, če je za njegovo uporabo potrebno strokovno znanje, in oznako prikaže strankam, preden jih zavezuje prodajna pogodba, tudi v primeru prodaje na daljavo. Za proizvode, ki nimajo oznake „Samo za poklicno uporabo“, se šteje, da so namenjeni tudi nepoklicnim uporabnikom in potrošnikom v smislu te uredbe in Uredbe (EU) 2023/988.

Proizvajalec strankam, preden se zavežejo s prodajno pogodbo, tudi v primeru spletne prodaje na daljavo, na viden način prikaže informacije, ki morajo biti podane na podlagi te uredbe.

6. Proizvajalec pri omogočanju dostopnosti proizvoda na trgu zagotovi, da so mu priložene splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije iz Priloge IV, in sicer v jeziku, ki ga določi zadevna država članica, če ta ni določen, pa v jeziku, ki ga uporabniki brez težav razumejo.

7. Proizvajalec do 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz člena 75(1), prek sistema digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov iz člena 75, povezanega z nosilcem podatkov iz člena 18(2), točka (g), da na voljo digitalni potni list proizvoda iz člena 76.

8. Za zagotovitev razpoložljivosti nadomestnih delov, ki niso splošno dostopni na trgu, se na Komisijo prenese pooblastilo, da v skladu s členom 89 sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe z uvedbo obveznosti proizvajalcev, da v zvezi z nekaterimi družinami proizvodov in kategorijami proizvodov na trgu omogočijo dostopnost specifičnih nadomestnih delov, ki niso splošno dostopni za proizvode, ki jih dajejo na trg.

Obveznost, določena z delegiranimi akti iz prvega pododstavka tega odstavka, velja deset let po tem, ko je bil na trg dan zadnji proizvod zadevnega tipa, razen če delegirani akt določa drugačno obdobje.

Proizvajalci, za katere velja obveznost iz prvega odstavka, nadomestne dele nudijo v razumno kratkem dobavnem roku ter po razumni in nediskriminatorni ceni ter o tem obvestijo javnost.

9. Za zagotovitev preglednosti za uporabnike in spodbujanje trajnostnih proizvodov se na Komisijo prenese pooblastilo, da v skladu s členom 89 sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe z določitvijo posebnih zahtev za označevanje okoljske trajnostnosti po družini proizvodov in kategoriji proizvodov, kadar sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) proizvod običajno izberejo ali kupijo potrošniki in

(b) splošne okoljske lastnosti proizvoda v njegovem življenjskem ciklu niso bistveno drugačne glede na njegovo montažo.

Označevanje temelji na lastnostih proizvoda, ocenjenih v skladu s členom 5(1) ali členom 6(1), in nudi potrošniku prijazne informacije, razumljive nestrokovnjakom.

10. V delegiranih aktih iz odstavka 9 se opredeli način, na katerega mora proizvajalec namestiti oznako, pri čemer se določijo naslednji elementi:

(a) vsebina oznake;

(b) oblika oznake, ob upoštevanju njene vidnosti in čitljivosti;

(c) način, na katerega se oznaka prikaže strankam, tudi v primeru prodaje na daljavo;

(d) kadar je primerno, elektronska sredstva, ki se uporabljajo za izdelavo oznak.

11. Proizvajalec, ki meni ali utemeljeno domneva, da proizvod, ki ga je dal na trg, ni v skladu z deklariranimi lastnostmi ali ni v skladu s to uredbo, takoj sprejme potrebne popravne ukrepe, da zagotovi skladnost navedenega proizvoda ali pa ga, če je primerno, umakne ali odpokliče. Če je težava povezana z dobavljenim sestavnim delom ali storitvijo zunanjega izvajalca, proizvajalec obvesti dobavitelja ali ponudnika storitev in pristojni nacionalni organ proizvajalca.

12. Kadar proizvod predstavlja tveganje, proizvajalec o tem brez nepotrebnega odlašanja in najkasneje v treh delovnih dneh obvesti vse pooblaščene zastopnike, uvoznike, distributerje, ponudnike storitev odpremnih skladišč in spletne tržnice, ki sodelujejo pri njegovi distribuciji, ter pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih so proizvajalec ali – kolikor mu je znano – drugi gospodarski subjekti omogočili dostopnost proizvoda. Proizvajalec v ta namen zagotovi vse koristne podrobnosti in zlasti navede vrsto neskladnosti, pogostost nesreč ali incidentov ter sprejete ali priporočene popravne ukrepe. V primeru tveganj, ki jih povzročajo proizvodi, ki so že dosegli končnega uporabnika ali potrošnika, ki ga ni mogoče identificirati oziroma s katerim ni mogoče neposredno stopiti v stik, proizvajalec prek medijev in drugih ustreznih kanalov, prek katerih zagotovi čim večji doseg, razširi informacije o ustreznih ukrepih za odpravo ali, če to ni mogoče, za zmanjšanje tveganj. V primeru resnega tveganja proizvajalec proizvod umakne in odpokliče na lastne stroške.

Člen 23

Obveznosti pooblaščenih zastopnikov

1. Proizvajalec s sedežem v Uniji lahko s pisnim pooblastilom katero koli fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji imenuje za edinega pooblaščenega zastopnika. Proizvajalec, ki nima sedeža v Uniji, imenuje edinega pooblaščenega zastopnika.

Priprava tehnične dokumentacije ni del pooblastil pooblaščenega zastopnika.

2. Pooblaščeni zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od proizvajalca. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da izvaja vsaj naslednje naloge:

(a) hrani izjavo o lastnostih in skladnosti ter tehnično dokumentacijo, da so na voljo pristojnim nacionalnim organom;

(b) pristojnemu nacionalnemu organu na njegovo utemeljeno zahtevo zagotovi vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje, da ima proizvod deklarirane lastnosti in izpolnjuje druge veljavne zahteve iz te uredbe;

(c) prekine pogodbo, če je proizvajalec ravnal v nasprotju s svojimi obveznostmi na podlagi te uredbe, in o tem obvesti proizvajalca, pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih je proizvod dan na trg, ter pristojni nacionalni organ svojega kraja poslovanja;

(d) kadar utemeljeno domneva, da proizvod ni skladen ali predstavlja tveganje, o tem obvesti proizvajalca in pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih je proizvod dan na trg, in pristojni nacionalni organ svojega kraja poslovanja, ter

(e) na zahtevo pristojnih nacionalnih organov z njimi sodeluje pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo tveganj in neskladnosti, povezanih s proizvodi, za katere velja pooblastilo, podeljeno pooblaščenemu zastopniku.

3. Pooblaščeni zastopnik na ravni dokumentacije preveri, ali:

(a) je na proizvodu nameščena oznaka CE in je označen v skladu s členom 22(9);

(b) je proizvodu priložena izjava o lastnostih in skladnosti ali pa je ta izjava na voljo v skladu s členom 16(1) ali (2) ter

(c) proizvajalec izpolnjuje zahteve iz člena 22(5), (6) in (7).

4. Kadar pooblaščeni zastopnik ugotovi, da obstaja neskladnost iz odstavka 3 tega člena, od proizvajalca zahteva, da ukrepa v skladu s členom 22(11) in (12).

Člen 24

Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki dajo na trg samo proizvode, ki so skladni s to uredbo.

2. Preden da uvoznik proizvod na trg, zagotovi, da je proizvajalec v skladu s členom 22(1) in (2) dokazal, da je proizvod skladen z veljavnimi zahtevami in da izkazuje lastnosti v zvezi z ustreznimi bistvenimi značilnostmi.

Uvoznik zagotovi, da:

(a) je proizvajalec pripravil tehnično dokumentacijo iz člena 22(3);

(b) je na proizvodu nameščena oznaka CE in je označen v skladu s členom 22(9);

(c) je proizvodu priložena izjava o lastnostih in skladnosti ali pa je ta izjava na voljo v skladu s členom 16(1) ali (2) ter

(d) da proizvajalec izpolnjuje zahteve iz člena 22(5), (6) in (7).

3. Uvoznik preveri, ali je proizvajalec deklariral uporabo proizvoda, ter zagotovi, da so proizvodu priložene splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije iz Priloge IV, in sicer v jeziku, ki ga določi zadevna država članica, če ta ni določen, pa v jeziku, ki ga uporabniki brez težav razumejo. Uvoznik strankam, preden se zavežejo s prodajno pogodbo, tudi v primeru spletne prodaje na daljavo, na viden način prikaže informacije, ki morajo biti podane na podlagi te uredbe ali harmoniziranih tehničnih specifikacij.

4. Uvoznik zagotovi, da pogoji skladiščenja ali prevoza proizvoda v času, ko je odgovoren zanj, ne ogrožajo skladnosti proizvoda z izjavo o lastnostih in skladnosti ali drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe.

5. Kadar uvoznik meni ali utemeljeno domneva, da proizvod ni v skladu z izjavo o lastnostih in skladnosti ali ni v skladu z drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe, proizvoda ne da na trg, dokler ta ni v skladu s priloženo izjavo o lastnostih in skladnosti in drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe oziroma dokler izjava o lastnostih in skladnosti ni popravljena. Kadar proizvod predstavlja tveganje, uvoznik o tem nadalje obvesti proizvajalca in pristojni nacionalni organ.

6. Uvoznik na proizvodu ali, kadar to ni mogoče, na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen proizvodu, navede svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano znamko, kraj poslovanja, svoj kontaktni naslov in, kadar so na voljo, elektronska komunikacijska sredstva.

7. Uvoznik preveri pritožbe in po potrebi vodi knjigo pritožb ter seznam neustreznih proizvodov in njihovega umika ali odpoklica ter o vsakem takem spremljanju obvešča proizvajalce in distributerje.

8. Uvozniki, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da proizvod, ki so ga dali na trg, ni v skladu z deklariranimi lastnostmi ali ni v skladu z drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe, takoj sprejmejo potrebne popravne ukrepe, da zagotovijo skladnost proizvoda ali pa ga, če je primerno, umaknejo ali odpokličejo. Kadar proizvod predstavlja tveganje, uvozniki o tem nadalje takoj obvestijo pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih so omogočili dostopnost proizvoda na trgu, in jim v zvezi s tem predložijo podrobnosti, zlasti o neskladnosti in vseh sprejetih popravnih ukrepih.

9. Uvozniki, ki prodajajo končnim uporabnikom, izpolnjujejo tudi obveznosti distributerjev.

Člen 25

Obveznosti distributerjev

1. Distributerji pri omogočanju dostopnosti proizvodov na trgu skrbno upoštevajo obveznosti iz te uredbe.

2. Preden omogoči dostopnost proizvoda na trgu, distributer preveri, ali:

(a) je na proizvodu nameščena oznaka CE in je označen v skladu s členom 22(9), kadar se to zahteva;

(b) je proizvodu, kadar se to zahteva, priložena izjava o lastnostih in skladnosti ali pa je ta izjava na voljo v skladu s členom 16(2);

(c) so proizvodu priložene splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije v skladu s členom 22(6), in sicer v jeziku, ki ga končni uporabniki v državi članici, v kateri bo omogočena dostopnost proizvoda na trgu, brez težav razumejo;

(d) proizvajalec in uvoznik izpolnjujeta zahteve iz člena 22(5) in (7) oziroma člena 24(6).

3. Distributer strankam, preden se zavežejo s prodajno pogodbo, tudi v primeru spletne prodaje na daljavo, na viden način prikaže informacije, ki morajo biti podane na podlagi te uredbe.

4. Kadar distributer meni ali utemeljeno domneva, da proizvod ni v skladu z deklariranimi lastnostmi ali drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe, ne omogoči dostopnosti proizvoda na trgu, dokler ta ni v skladu s priloženo izjavo o lastnostih in skladnosti in drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe. Kadar proizvod predstavlja tveganje, distributer o tem nadalje obvesti proizvajalca in pristojne nacionalne organe.

5. Distributer zagotovi, da pogoji skladiščenja ali prevoza proizvoda v času, ko je odgovoren zanj, ne ogrožajo skladnosti proizvoda z deklariranimi lastnostmi ali drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe.

6. Distributer, ki meni ali utemeljeno domneva, da proizvod, katerega dostopnost na trgu je omogočil, ni v skladu z deklariranimi lastnostmi ali drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe, poskrbi, da so sprejeti potrebni popravni ukrepi, da zagotovi skladnost proizvoda ali pa ga, če je primerno, umakne ali odpokliče. Kadar proizvod predstavlja tveganje, distributer o tem nadalje takoj obvesti pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih je omogočil dostopnost tega proizvoda na trgu, in jim v zvezi s tem predloži podrobnosti, zlasti o neskladnosti in vseh sprejetih popravnih ukrepih.

Člen 26

Primeri, v katerih obveznosti proizvajalcev veljajo za uvoznike in distributerje

1. Uvoznik ali distributer se za namene te uredbe obravnava kot proizvajalec in zanj veljajo obveznosti proizvajalca na podlagi člena 22, kadar:

(a) daje proizvod na trg pod svojim imenom ali znamko;

(b) proizvod namerno spremeni ali pa je nenamerno spremenjen tako, da to lahko vpliva na skladnost z izjavo o lastnostih in skladnosti ali z zahtevami, določenimi v tej uredbi ali sprejetimi v skladu z njo;

(c) omogoči dostopnost proizvoda na trgu z deklarirano uporabo, ki se razlikuje od deklarirane uporabe, ki jo je proizvajalec navedel v postopku ocenjevanja in preverjanja;

(d) za proizvod trdi, da ima značilnosti, ki odstopajo od značilnosti, ki jih je navedel proizvajalec, ali

(e) se odloči prevzeti vlogo proizvajalca.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi za gospodarski subjekt, ki da na trg:

(a) rabljen proizvod, zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji, ki vsebuje določbe v zvezi z rabljenimi proizvodi;

(b) rabljen proizvod, ki ni zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji z določbami za v zvezi z rabljenimi proizvodi, in ki še ni bil dan na trg Unije;

(c) predelan proizvod.

3. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar gospodarski subjekt samo:

(a) doda prevode informacij, ki jih je predložil proizvajalec;

(b) zamenja zunanjo embalažo proizvoda, ki je že dan na trg, vključno s spremembo velikosti embalaže, če se prepakiranje izvede tako, da ne more vplivati na prvotno stanje proizvoda in da so vse informacije, ki se zahtevajo v skladu s to uredbo, še vedno pravilno navedene.

4. Gospodarski subjekt, ki izvaja dejavnosti iz odstavka 3, o tem obvesti proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ne glede na to, ali je ta gospodarski subjekt lastnik proizvodov ali opravlja storitve. Prepakiranje izvede tako, da prepakiranje ne vpliva niti na prvotno stanje proizvoda niti na njegovo skladnost s to uredbo in da so informacije, ki se zahtevajo v skladu s to uredbo, še vedno pravilno navedene. Gospodarski subjekt skrbno upošteva obveznosti iz te uredbe.

Člen 27

Obveznosti ponudnikov storitev odpremnih skladišč

1. Ponudniki storitev odpremnih skladišč, ki prispevajo k omogočanju dostopnosti proizvoda na trgu, skrbno upoštevajo obveznosti iz te uredbe.

2. Ponudnik storitev odpremnih skladišč poskrbi, da so označevanje in dokumenti, ki jih predloži proizvajalec ali uvoznik, na voljo ali priloženi proizvodu, zlasti pa:

(a) oznaka CE in označevanje iz člena 22(9);

(b) izjava o lastnostih in o skladnosti;

(c) splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije iz člena 22(6).

3. Ponudnik storitev odpremnih skladišč zagotovi, da pogoji skladiščenja, pakiranja, naslavljanja ali odpreme ne ogrožajo skladnosti proizvoda z deklariranimi lastnostmi ali drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe. Proizvajalci ali uvozniki gradbenih proizvodov svojim ponudnikom storitev odpremnih skladišč podajo podrobne informacije, ki so potrebne, da lahko proizvod varno skladiščijo, pakirajo, naslovijo ali odpremijo, pa tudi za nadaljnje delovanje proizvoda.

4. Ponudniki storitev odpremnih skladišč pomagajo pri umiku ali odpoklicu proizvodov, ne glede na to, ali se ta začne na pobudo organov za nadzor trga, proizvajalcev, pooblaščenih zastopnikov ali uvoznikov.

5. Kadar ponudnik storitev odpremnih skladišč meni ali utemeljeno domneva, da proizvod ni v skladu z izjavo o lastnostih in skladnosti ali drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe, ne podpre omogočanja dostopnosti proizvoda na trgu, dokler ta ni v skladu z ustrezno izjavo o lastnostih in skladnosti in drugimi veljavnimi zahtevami iz te uredbe oziroma dokler izjava o lastnostih in skladnosti ni popravljena. Kadar proizvod predstavlja tveganje, ponudnik storitev odpremnih skladišč o tem nadalje obvesti proizvajalca in pristojni nacionalni organ.

Člen 28

Obveznosti spletnih tržnic

1. Spletna tržnica:

(a) za namene skladnosti s členom 31(1) Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta ([28]) svoj spletni vmesnik oblikuje in organizira tako, da lahko gospodarski subjekti izpolnijo svoje obveznosti iz člena 29(2) te uredbe;

(b) vzpostavi enotno kontaktno točko za neposredno komunikacijo s pristojnimi nacionalnimi organi držav članic v zvezi s skladnostjo s to uredbo, ki je lahko ista kot kontaktna točka iz člena 22(1) Uredbe (EU) 2023/988 ali člena 11(1) Uredbe (EU) 2022/2065;

(c) se ustrezno odzove na obvestila v zvezi z obveščanjem o nesrečah in drugih incidentih, povezanih s proizvodi, prejeta v skladu s členom 16 Uredbe (EU) 2022/2065;

(d) sodeluje pri zagotavljanju učinkovitih ukrepov za nadzor trga, med drugim tako, da ne postavlja ovir za take ukrepe;

(e) pristojne nacionalne organe obvesti o vseh ukrepih, sprejetih v zvezi z neskladnostjo ali domnevno neskladnostjo proizvodov, ki jih zajema ta uredba;

(f) vzpostavi redne in strukturirane izmenjave informacij o vsebini, ki so jo spletne tržnice umaknile na zahtevo pristojnih nacionalnih organov.

2. Kar zadeva pooblastila, ki jih države članice podelijo v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2019/1020, države članice svojim organom za nadzor trga podelijo pooblastilo, da v zvezi z vsemi proizvodi, ki jih zajema ta uredba, spletni tržnici odredijo, naj s svojega spletnega vmesnika odstrani določeno nezakonito vsebino, ki se nanaša na neskladen proizvod, onemogoči dostop do nje ali končnim uporabnikom, ko dostopajo do nje, prikaže izrecno opozorilo. Take odločbe so v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2022/2065.

3. Spletna tržnica sprejme ukrepe, ki so potrebni, da lahko odločbe iz odstavka 2 tega člena prejme in obdela v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2022/2065.

4. Ta člen se uporablja tudi za proizvajalce, uvoznike ali distributerje, ki ponujajo proizvode na spletu brez sodelovanja spletne tržnice.

([28]) Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

Člen 29

Spletna prodaja in druga prodaja na daljavo

1. Za proizvode, ki se ponujajo za prodajo prek spleta ali drugih sredstev za prodajo na daljavo, se šteje, da so dostopni na trgu, če je ponudba usmerjena v stranke v Uniji. Šteje se, da je ponudba za prodajo usmerjena v stranke v Uniji, če zadevni gospodarski subjekt svoje dejavnosti na kakršen koli način usmerja v državo članico. Med drugim se šteje, da je ponudba usmerjena v stranke v Uniji, kadar:

(a) gospodarski subjekt uporablja valuto države članice;

(b) gospodarski subjekt uporablja spletno domeno, registrirano v eni od držav članic, ali uporablja spletno domeno, ki se nanaša na Unijo ali eno od držav članic, ali

(c) kadar geografska območja, na katera je mogoča odprema, vključujejo državo članico.

Pogoji iz prvega pododstavka ne veljajo, če gospodarski subjekt izrecno in učinkovito izključi trg Unije.

2. Kadar gospodarski subjekt dostopnost proizvoda na trgu omogoči prek spleta ali z drugimi sredstvi prodaje na daljavo, se v ponudbi tega proizvoda, kadar se to zahteva, jasno in vidno navedejo oznaka CE, informacije iz člena 18(2), oznaka na podlagi člena 22(9) in nosilec podatkov, povezan z digitalnim potnim listom proizvoda v skladu s členom 22(7).

3. Vsaka fizična ali pravna oseba, ki pri dajanju proizvodov na trg opravlja posredniško storitev, v zvezi z opravljenimi storitvami izpolnjuje obveznosti gospodarskega subjekta na podlagi odstavka 2.

Člen 30

Izvedbeni akti v zvezi z obveznostmi in pravicami gospodarskih subjektov

Kadar je to potrebno za zagotovitev usklajene uporabe te uredbe in le v obsegu, potrebnem za preprečevanje različnih praks, ki drobijo notranji trg za gospodarske subjekte, lahko Komisija sprejme izvedbene akte s podrobnostmi o tem, kako izvajati obveznosti in uveljavljati pravice gospodarskih subjektov iz tega poglavja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

POGLAVJE IV

EVROPSKI OCENJEVALNI DOKUMENTI

Člen 31

Evropski ocenjevalni dokumenti

1. Metode in merila, s katerimi se z vidika njihovih bistvenih značilnosti ocenjujejo lastnosti proizvodov, vključno z rabljenimi proizvodi, se lahko določijo v evropskih ocenjevalnih dokumentih, če proizvodi niso zajeti v:

(a) harmoniziranem standardu, ki postane obvezen z izvedbenim aktom iz člena 5(8);

(b) izvedbenem aktu iz člena 6(1) ali

(c) harmoniziranem standardu, ki mora biti v skladu z zahtevo za standardizacijo iz člena 5(2) predložen v manj kot enem letu.

2. Za proizvod se ne šteje, da je zajet v harmoniziranih standardih ali izvedbenih aktih iz odstavka 1, kadar:

(a) deklarirana uporaba proizvoda ni zajeta v predvideni uporabi, določeni v harmoniziranem standardu ali izvedbenem aktu;

(b) uporabljeni materiali niso enaki tistim, ki naj bi se uporabljali v skladu s harmoniziranim standardom ali izvedbenim aktom, ali

(c) metoda ocenjevanja, določena v harmoniziranem standardu ali izvedbenem aktu, ni ustrezna za navedeni proizvod.

3. Evropski ocenjevalni dokument lahko v dogovoru s Komisijo pripravi in sprejme organizacija TAB-ov, in sicer na podlagi zahteve za evropsko tehnično oceno, ki jo poda proizvajalec, skupina proizvajalcev ali združenje proizvajalcev, ali na pobudo Komisije.

Evropski ocenjevalni dokumenti se pripravijo na podlagi osnovnih zahtev za gradbene objekte iz Priloge I in seznama vnaprej določenih okoljskih bistvenih značilnosti iz Priloge II. Evropski ocenjevalni dokument se pripravi in sprejme ob spoštovanju načel in postopka iz člena 32.

4. Evropski ocenjevalni dokumenti se za določeno bistveno značilnost ali metodo ocenjevanja proizvoda ne pripravijo, če obstaja drug evropski ocenjevalni dokument, ki zajema isto bistveno značilnost ali metodo ocenjevanja v zvezi s tem določenim proizvodom, sklic na katerega je že bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ali ki je bil predložen Komisiji v oceno v skladu s členom 34(1).

5. Organizacija TAB-ov in Komisija lahko zahtevke za pripravo evropskega ocenjevalnega dokumenta v skladu s točko 5 Priloge VI združita ali zavrneta.

6. Evropski ocenjevalni dokument se za namene te uredbe ne uporablja več od datuma obvezne uporabe harmonizirane tehnične specifikacije, sprejete v skladu s členom 5(8) ali členom 6(1), ki zajema isti proizvod in isto predvideno uporabo kot evropski ocenjevalni dokument. V tem primeru Komisija umakne sklic na evropski ocenjevalni dokument iz Uradnega lista Evropske unije.

7. Evropski ocenjevalni dokumenti so podlaga za evropske tehnične ocene iz člena 37.

Člen 32

Načela in postopek za pripravo in sprejetje evropskih ocenjevalnih dokumentov

1. Posamezni TAB-i in organizacija TAB-ov pri pripravi in sprejemanju evropskih ocenjevalnih dokumentov spoštujejo postopek iz Priloge VI.

2. Posamezni TAB-i in organizacija TAB-ov pri pripravi in sprejemanju evropskih ocenjevalnih dokumentov:

(a) delujejo pregledno v odnosu do držav članic, zadevnega proizvajalca in drugih proizvajalcev ali deležnikov, ki želijo biti obveščeni;

(b) Komisiji zaupne informacije razkrijejo samo, kadar je to potrebno za oceno skladnosti evropskega ocenjevalnega dokumenta z regulativnimi določbami, ter varujejo poslovno skrivnost in zaupnost;

(c) določijo ustrezne obvezne roke, da se preprečijo neupravičene zamude;

(d) omogočajo ustrezno sodelovanje držav članic in Komisije;

(e) so stroškovno učinkoviti za proizvajalca ter

(f) zagotavljajo zadostno kolegialnost in usklajevanje TAB-ov, imenovanih za zadevni proizvod.

Uravnoteženje zahtev iz točk (a) in (b) prvega pododstavka omogoča vsaj razkritje imena proizvoda v fazi odobritve in sporočanje delovnega programa, kot je določeno v točki 3 Priloge VI, ter razkritje podrobne vsebine osnutka evropskega ocenjevalnega dokumenta iz točke 8 Priloge VI.

3. TAB-i skupaj z organizacijo TAB-ov nosijo vse stroške priprave in sprejetja evropskih ocenjevalnih dokumentov, razen če se priprava začne na pobudo Komisije.

4. TAB-i in organizacija TAB-ov se izogibajo množenju evropskih ocenjevalnih dokumentov, kadar ni tehnične utemeljitve za razlikovanje med proizvodi. Zlasti dajejo prednost razširitvi področja uporabe obstoječih evropskih ocenjevalnih dokumentov pred pripravo novih evropskih ocenjevalnih dokumentov.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da po posvetovanjih z organizacijo TAB-ov sprejme delegirane akte v skladu s členom 89 za spremembo Priloge VI, da se določijo dodatna postopkovna pravila za pripravo in sprejetje evropskih ocenjevalnih dokumentov, kadar je to potrebno za zagotovitev dobrega delovanja sistema evropskih ocenjevalnih dokumentov.

Člen 33

Obveznosti TAB, ki prejme zahtevo za evropsko tehnično oceno

1. Ko TAB od proizvajalca, skupine proizvajalcev ali združenja proizvajalcev prejme zahtevo za evropsko tehnično oceno, mora izpolniti naslednje zahteve:

(a) kadar je proizvod zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji ali evropskega ocenjevalnega dokumenta ni mogoče pripraviti v skladu s členom 31, TAB vlagatelja obvesti, da evropske tehnične ocene ni mogoče izdati;

(b) kadar je proizvod v celoti zajet v evropskem ocenjevalnem dokumentu, sklic na katerega je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, TAB obvesti vlagatelja, da se bo ta zadevni evropski ocenjevalni dokument uporabil kot podlaga za evropsko tehnično oceno, ki jo je treba izdati;

(c) kadar je proizvod upravičen do evropskega ocenjevalnega dokumenta iz člena 31 in se tak dokument še ne pripravlja, TAB obvesti vlagatelja, da se bodo začeli postopki iz Priloge VI.

V primerih iz točke (c) prvega pododstavka tega člena, v katerih pa se pričakuje, da bo harmoniziran standard, ki bo zajemal isti proizvod, predložen v roku, daljšem od enega leta, kot je določen v zahtevi za standardizacijo iz člena 5(2), TAB vlagatelja obvesti, da je možno, da se evropski ocenjevalni dokument ne bo več uporabljal na podlagi člena 31(6).

2. TAB v primerih iz odstavka 1, prvi pododstavek, točki (b) in (c), tega člena organizacijo TAB-ov in Komisijo obvesti o vsebini zahteve in sklicevanju na ustrezen delegirani akt, ki določa sistem ocenjevanja in preverjanja iz člena 10(2), ki ga TAB namerava uporabiti za ta proizvod, ali o tem, da tak delegirani akt ne obstaja.

3. Če Komisija meni, da ustrezen delegirani akt, ki določa sistem ocenjevanja in preverjanja, za proizvod ne obstaja, lahko delegirani akt sprejme v skladu s členom 10(2).

Člen 34

Objava sklicev

1. Komisija v skladu s točko 9 Priloge VI oceni skladnost evropskih ocenjevalnih dokumentov s harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami, to uredbo in drugim pravom Unije. Kadar je evropski ocenjevalni dokument skladen z veljavnimi pravnimi zahtevami, Komisija sklic na ta dokument brez odlašanja objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Kadar sklica na evropske ocenjevalne dokumente ni mogoče objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*, lahko Komisija tak sklic objavi z omejitvami.

2. Po objavi v skladu z odstavkom 1 tega člena se lahko evropski ocenjevalni dokument v skladu s členom 37 uporablja kot podlaga za evropsko tehnično oceno za obdobje 10 let, razen če je bil sklic na evropski ocenjevalni dokument umaknjen iz Uradnega lista Evropske unije ali če se evropski ocenjevalni dokument ne uporablja več na podlagi člena 31(6).

Organizacija TAB-ov se lahko v zadnjem letu tega obdobja odloči, da bo evropski ocenjevalni dokument predložila v obnovitev. Komisija v tem primeru ponovno oceni evropski ocenjevalni dokument v skladu z odstavkom 1 tega člena.

Člen 35

Vsebina evropskega ocenjevalnega dokumenta

1. Evropski ocenjevalni dokument vsebuje naslednje elemente:

(a) opis zajetega proizvoda ali kategorije proizvoda in njegovo predvideno uporabo ter

(b) seznam bistvenih značilnosti, ki se nanašajo na predvideno uporabo proizvoda ali kategorije proizvoda, kot jih je določil proizvajalec in o katerih sta se dogovorila proizvajalec in organizacija TAB-ov, vnaprej določene okoljske bistvene značilnosti iz Priloge II ter metode in merila za ocenjevanje lastnosti proizvoda ali kategorije proizvoda v zvezi z bistvenimi značilnostmi s seznama.

2. Evropski ocenjevalni dokument določa:

(a) tehnične podrobnosti, potrebne za izvajanje sistemov ocenjevanja in preverjanja, ki se uporabljajo v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 10(2);

(b) smernice, vključno s tehničnimi podrobnostmi, potrebnimi za pripravo splošnih informacij o proizvodu, navodil za uporabo in varnostnih informacij iz Priloge IV;

(c) smernice za zagotovitev interoperabilnosti človeku in strojno berljivih oblik za izjavo o lastnostih in skladnosti v skladu z odstavkom 16(2), točka (b).

3. Kadar je lastnosti proizvoda mogoče ustrezno oceniti s sklicevanjem na njegove bistvene značilnosti, vključno z metodami in merili ocenjevanja, ki so zanje že določena v harmoniziranih tehničnih specifikacijah ali drugih evropskih ocenjevalnih dokumentih, se te obstoječe bistvene značilnosti ter njihove metode in merila vključijo v evropski ocenjevalni dokument, razen če je tehnično potrebno odstopanje od tega pravila.

Ta načela se po potrebi uporabljajo tudi za mejne vrednosti in razrede lastnosti, sprejete v skladu s členom 5(5).

Člen 36

Uradno nasprotovanje evropskemu ocenjevalnemu dokumentu

1. Država članica obvesti Komisijo o vsem naslednjem:

(a) kadar meni, da evropski ocenjevalni dokument ni v celoti skladen z veljavnimi pravnimi zahtevami ali ne izpolnjuje zahtev, ki jih je treba izpolniti v zvezi z bistvenimi značilnostmi, ki jih je treba zajeti glede na osnovne zahteve za gradbene objekte iz Priloge I in vnaprej določene okoljske bistvene značilnosti iz Priloge II;

(b) kadar meni, da evropski ocenjevalni dokument vzbuja veliko zaskrbljenost glede zdravja in varnosti oseb, varstva okolja ali varstva potrošnikov;

(c) kadar meni, da evropski ocenjevalni dokument ne izpolnjuje zahtev iz člena 31(1).

Zadevna država članica utemelji svoja stališča. Komisija se posvetuje z drugimi državami članicami o vprašanjih, ki jih je izpostavila zadevna država članica.

2. Glede na mnenje vseh držav članic se Komisija odloči, da objavi, ne objavi, objavi z omejitvijo, ohrani, ohrani z omejitvijo ali umakne sklice na zadevne evropske ocenjevalne dokumente v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Komisija o odločitvi iz odstavka 2 obvesti države članice in organizacijo TAB-ov in po potrebi zahteva revizijo zadevnega evropskega ocenjevalnega dokumenta.

Člen 37

Evropska tehnična ocena

1. Evropsko tehnično oceno izda TAB na zahtevo proizvajalca na podlagi evropskega ocenjevalnega dokumenta, sklic na katerega je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 34.

Če obstaja evropski ocenjevalni dokument, sklic na katerega je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 34, se lahko evropska tehnična ocena izda tudi v primeru, ko je bila izdana zahteva za standardizacijo. Taka izdaja je mogoča do takrat, ko se evropski ocenjevalni dokument na podlagi člena 31(6) ne uporablja več.

2. Kadar je vložena zahteva za evropsko tehnično oceno proizvoda, se uporabi postopek iz Priloge VI.

3. Evropska tehnična ocena vključuje lastnosti, ki jih je treba deklarirati, po ravneh ali razredih ali opisno, v zvezi s tistimi bistvenimi značilnostmi, o katerih sta se za navedeno uporabo dogovorila proizvajalec in TAB, ki je prejel zahtevo za evropsko tehnično oceno, in tehnične podrobnosti, potrebne za izvajanje sistema ocenjevanja in preverjanja.

Evropska tehnična ocena vključuje tudi oceno lastnosti za vnaprej določene okoljske bistvene značilnosti iz člena 15(3).

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte za določitev oblike evropske tehnične ocene.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

5. Evropske tehnične ocene, izdane na podlagi evropskega ocenjevalnega dokumenta, ostanejo veljavne pet let po koncu obdobja iz člena 34(2) oziroma pet let po umiku sklicana evropski ocenjevalni dokument iz Uradnega lista Evropske unije.

Če se na podlagi člena 31(6) ustrezni evropski ocenjevalni dokument za proizvod ne uporablja več, se ta proizvod ne sme več dajati na trg na podlagi evropske tehnične ocene.

6. Proizvodi, zajeti v evropskem ocenjevalnem dokumentu, za katere je bila izdana evropska tehnična ocena, se lahko označijo z oznako CE in s tem pridobijo enak status kot proizvodi, označeni z oznako CE na podlagi harmoniziranih tehničnih specifikacij, kadar proizvajalec izpolnjuje obveznosti, določene v tej uredbi. Kadar se te obveznosti nanašajo na harmonizirane tehnične specifikacije, se proizvajalec namesto tega sklicuje na evropski ocenjevalni dokument ali, kadar so relevantne tudi harmonizirane tehnične specifikacije, tudi nanj.

POGLAVJE V

ORGANI ZA TEHNIČNO OCENJEVANJE

Člen 38

Organi za imenovanje

1. Države članice, ki želijo imenovati TAB-e, imenujejo enotni organ za imenovanje, ki je odgovoren za vzpostavitev in izvajanje potrebnih postopkov za ocenjevanje in imenovanje TAB-ov. Organi za imenovanje izpolnjujejo zahteve za priglasitvene organe iz člena 43(1) in člena 44. Države članice lahko za organ za imenovanje imenujejo priglasitveni organ iz člena 43. Organ za imenovanje ni upravičen do imenovanja v skladu s členom 39(1).

2. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se določbe, ki veljajo za priglasitvene organe in postopke priglasitve, uporabljajo tudi za organe za imenovanje in postopke imenovanja.

Člen 39

Imenovanje, spremljanje in ocenjevanje TAB-ov

1. Države članice lahko prek svojih organov za imenovanje na svojem ozemlju imenujejo TAB-e za eno ali več družin proizvodov iz Priloge VII. Države članice lahko TAB-e na svojem ozemlju imenujejo tudi kot pristojne za nastajajoče ali inovativne proizvode, ki ne spadajo v že obstoječe družine proizvodov iz Priloge VII.

Države članice Komisiji sporočijo ime TAB-a, njegov naslov in družino ali družine proizvodov, za katere je pristojen.

2. Komisija vsakemu TAB-u dodeli identifikacijsko številko.

Komisija v elektronski obliki objavi seznam TAB-ov, imenovanih v skladu s to uredbo, ter čim natančneje navede njihove identifikacijske številke, družine proizvodov, za katere so imenovani, in morebitne omejitve.

Komisija zagotovi redno posodabljanje navedenega seznama.

3. Organ za imenovanje spremlja dejavnosti in usposobljenost TAB-ov, imenovanih v njihovi zadevni državi članici, ter po potrebi njihovih odvisnih družb in podizvajalcev ter jih ocenjuje glede na zadevne zahteve iz tega poglavja. Kadar pride do kršitve te uredbe, organ za imenovanje TAB-om naloži popravne ukrepe.

Države članice Komisijo obvestijo o svojih nacionalnih postopkih za imenovanje TAB-ov, o spremljanju njihove dejavnosti in pristojnosti ter o vseh spremembah teh informacij.

4. TAB-i brez odlašanja in najpozneje v 15 dneh obvestijo organ za imenovanje o vseh spremembah, ki lahko vplivajo na njihovo skladnost z zahtevami iz tega poglavja ali na njihovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti iz te uredbe.

5. TAB-i na zahtevo ustreznega organa za imenovanje zagotovijo vse ustrezne informacije in dokumente, ki jih ta organ, Komisija in države članice potrebujejo za preverjanje njihove skladnosti z zahtevami iz te uredbe.

6. Kadar TAB ne izpolnjuje več zahtev iz te uredbe, organ za imenovanje začasno omeji, začasno prekliče ali umakne imenovanje tega TAB-a za zadevno družino proizvodov, kot je primerno glede na resnost neizpolnjevanja teh zahtev. Kadar TAB večkrat ne upošteva popravnih ukrepov, uvedenih v skladu z odstavkom 3 tega člena, lahko organ za imenovanje omeji, začasno prekliče ali umakne imenovanje tega TAB-a. Organ za imenovanje obvesti Komisijo in druge države članice o vsaki omejitvi, začasnemu preklicu ali umiku imenovanja. Uporabita se člena 53(2) in 54.

Člen 40

Zahteve za TAB-e

1. TAB je pristojen in opremljen za izvajanje ocenjevanja v zvezi z družinami proizvodov, za katerega je bil imenovan. Osebje, ki sprejema odločitve, in vsaj polovica tehnično usposobljenega osebja je zaposleno pri TAB-u na podlagi nacionalnega prava države članice, ki ga je imenovala.

2. TAB izpolnjuje zahteve iz Priloge VIII, s področja, za katerega je imenovan. Uporabljajo se člen 46(2) do (5), člen 46 (6), točki (a) in (b), člen 46(7), (8) in (11) ter člen 47.

3. TAB javno objavi svojo organizacijsko shemo in imena članov notranjih organov odločanja.

4. TAB sodeluje pri dejavnostih organizacije TAB-ov ali zagotovi, da je njihovo osebje za ocenjevanje obveščeno o teh dejavnostih.

Člen 41

Usklajevanje TAB-ov

1. TAB-i ustanovijo organizacijo za tehnično ocenjevanje (v nadaljnjem besedilu: organizacija TAB-ov) na podlagi te uredbe.

2. Organizacija TAB-ov opravlja vsaj naslednje naloge:

(a) Komisiji zagotovi ustrezno tehnično vsebino v zvezi z evropskimi ocenjevalnimi dokumenti, kadar naj bi razvoj harmoniziranih tehničnih specifikacij na podlagi istih družin proizvodov potekal v skladu z delovnim načrtom iz člena 4(2). Te informacije temeljijo na tesnem sodelovanju z ustreznimi evropskimi organizacijami za standardizacijo;

(b) organizira usklajevanje TAB-ov in po potrebi zagotavlja sodelovanje ter posvetovanje z drugimi deležniki;

(c) zagotovi medsebojno izmenjavo primerov najboljše prakse med TAB-i za spodbujanje večje učinkovitosti in zagotavljanje boljših storitev industriji;

(d) pripravlja in sprejme evropske ocenjevalne dokumente;

(e) usklajuje uporabo postopkov iz člena 59(2), člena 60(2) in člena 61(2) ter zagotavlja podporo, potrebno za ta namen;

(f) Komisijo obvešča o vsakem vprašanju v zvezi s pripravo evropskih ocenjevalnih dokumentov in o vseh vidikih, povezanih z razlago postopkov iz člena 60(2) in člena 61(2) ter ji predlaga izboljšave na podlagi pridobljenih izkušenj;

(g) Komisiji in državi članici, ki je imenovala TAB, ki ne izvaja nalog v skladu s postopki iz člena 60(2) in člena 61(2), sporoča morebitne pripombe v zvezi z njim;

(h) letno poroča Komisiji o:

(i) izpolnjevanju zgoraj navedenih nalog;

(ii) dodelitvi nalog priprave evropskih ocenjevalnih dokumentov TAB-om;

(iii) enakomernosti geografske porazdelitve nalog med TAB-i;

(iv) evropskih tehničnih ocenah, izdanih za vsak evropski ocenjevalni dokument, vključno z geografsko porazdelitvijo vključenih TAB-ov in proizvajalcev, ki prejmejo dokumente, ter

(v) delovanju in neodvisnosti TAB-ov ter

(i) zagotavlja, da so sprejeti evropski ocenjevalni dokumenti in sklici na evropsko tehnično oceno javno dostopni.

Organizacija TAB-ov za izvajanje teh nalog ustanovi sekretariat.

3. Države članice zagotovijo, da TAB-i s finančnimi in človeškimi viri ustrezno prispevajo k organizaciji TAB-ov. Organizacija TAB-ov določi prispevek vsakega TAB-a, ki je sorazmeren, pri čemer upošteva letni proračun ali promet vsakega TAB-a v zvezi z njegovimi dejavnostmi kot TAB-a.

4. Teža organizacije TAB-ov v postopku odločanja ni odvisna od finančnega prispevka TAB-ov, števila pripravljenih evropskih ocenjevalnih dokumentov ali števila evropskih tehničnih ocen, ki so jih izdali.

5. Komisijo se povabi k sodelovanju na vseh sestankih organizacije TAB-ov.

6. Organizaciji TAB-ov se za izvajanje nalog iz odstavka 2 odobrijo finančna sredstva Unije. Komisija lahko za financiranje organizacije TAB-ov, ali z nepovratnimi sredstvi ali s postopki za oddajo javnega naročila, zahteva izpolnjevanje nekaterih zahtev glede organizacije in učinkovitosti, določenih v navedenih dejavnostih.

POGLAVJE VI

PRIGLASITVENI IN PRIGLAŠENI ORGANI

Člen 42

Priglasitev

1. Države članice Komisijo in druge države članice uradno obvestijo o organih, pooblaščenih za izvajanje nalog tretjih oseb pri ocenjevanju in preverjanju lastnosti, ocenjevanju skladnosti in preverjanju izračunov okoljske trajnostnosti za namene te uredbe.

2. Države članice obvestijo Komisijo o svojih postopkih za ocenjevanje in priglasitev organov pristojnih za izvajanje teh nalog in spremljanje priglašenih organov ter o vsaki spremembi v zvezi s tem. Komisija te informacije da na voljo javnosti.

Člen 43

Priglasitveni organi

1. Države članice imenujejo priglasitveni organ, ki je pristojen za uvedbo in izvajanje potrebnih postopkov za ocenjevanje in priglasitev organov, ki bodo pooblaščeni za izvajanje nalog tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja za namene te uredbe, ter za spremljanje priglašenih organov, vključno z njihovo skladnostjo z zahtevami iz členov 46 in 48.

2. Države članice lahko odločijo, da ocenjevanje in spremljanje iz odstavka 1 izvaja njihov nacionalni akreditacijski organ v smislu Uredbe (ES) št. 765/2008 in v skladu z njo.

3. Kadar priglasitveni organ za ocenjevanje, priglasitev ali spremljanje iz odstavka 1 tega člena pooblasti organ, ki ni vladni organ, ali mu drugače zaupa opravljanje teh nalog, je ta organ pravna oseba in smiselno izpolnjuje zahteve iz člena 44. Poleg tega mora imeti tak organ urejeno zavarovanje odgovornosti, ki izhajajo iz njegovih dejavnosti.

4. Priglasitveni organ je v celoti odgovoren za naloge, ki jih izvaja organ iz odstavkov 2 in 3.

Člen 44

Zahteve v zvezi s priglasitvenimi organi

1. Priglasitveni organ je ustanovljen tako, da ne pride do nasprotja interesov s priglašenimi organi.

2. Priglasitveni organ s svojo organizacijo in delovanjem zagotavlja objektivnost in nepristranskost pri izvajanju svojih dejavnosti.

3. Priglasitveni organ je organiziran tako, da vsako odločitev v zvezi s priglasitvijo organa, ki se pooblasti za izvajanje nalog tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja, sprejmejo pristojne osebe, ki niso tiste, ki so izvedle ocenjevanje.

4. Priglasitveni organ ne ponuja ali izvaja nobenih dejavnosti, ki jih izvajajo priglašeni organi, ali svetovalnih storitev na tržni ali konkurenčni osnovi.

5. Priglasitveni organ zagotovi zaupnost pridobljenih informacij. Vendar pa si informacije o priglašenih organih na zahtevo izmenjuje s Komisijo, priglasitvenimi organi drugih držav članic in drugimi pristojnimi nacionalnimi organi, ki varujejo zaupnost prejetih informacij.

6. Priglasitveni organ, tudi v primerih, v katerih je priglasitveni organ nacionalni akreditacijski organ, oceni samo določen organ za ugotavljanje skladnosti, ki zaprosi za priglasitev, in ne upošteva zmogljivosti ali osebja matičnih ali sestrskih družb. Priglasitveni organ oceni ta organ za ugotavljanje skladnosti v zvezi z vsemi ustreznimi zahtevami in nalogami tretjih oseb pri ocenjevanju in preverjanju.

7. Priglasitveni organ ima na voljo zadostno število usposobljenega osebja in zadostno financiranje za pravilno izvajanje svojih nalog.

Člen 45

Usklajevanje priglasitvenih organov in organov za imenovanje

1. Komisija zagotovi, da se med nacionalnimi organi držav članic, pristojnimi za priglasitveno politiko, ter priglasitvenimi organi in organi za imenovanje vzpostavita in izvajata ustrezno usklajevanje in sodelovanje v obliki skupine za usklajevanje priglasitvenih organov in organov za imenovanje na področju gradbenih proizvodov. Ta skupina se sestaja redno in vsaj vsako leto.

Nacionalni organi držav članic, pristojni za priglasitveno politiko, ter priglasitveni organi in organi za imenovanje na podlagi te uredbe sodelujejo pri dejavnostih te skupine.

2. Komisija lahko določi posebne ureditve za delovanje skupine za usklajevanje priglasitvenih organov in organov za imenovanje.

3. Komisija zagotovi redne izmenjave izkušenj med nacionalnimi organi držav članic, ki so pristojni za priglasitveno politiko, ter priglasitvenimi organi in organi za imenovanje.

Člen 46

Zahteve v zvezi s priglašenimi organi

1. Za namene priglasitve organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz odstavkov 2 do 12.

2. Organ za ugotavljanje skladnosti se ustanovi na podlagi nacionalnega prava države članice in je pravna oseba.

3. Organ za ugotavljanje skladnosti je organ tretje strani, neodvisen od organizacije ali proizvoda, ki ga ocenjuje.

Nima nobenih poslovnih vezi z organizacijami, ki imajo interes za proizvode, ki jih ocenjuje, zlasti s proizvajalci, njihovimi trgovskimi partnerji in njihovimi vlagatelji delničarji.

Vendar pa se organ, ki je del poslovnega združenja ali poklicnega združenja, ki zastopa podjetja, vključena v zasnovo, proizvodnjo, ponudbo, sestavljanje, uporabo ali vzdrževanje proizvodov, ki jih ta organ ocenjuje, lahko šteje za tak organ, če sta dokazani njegova neodvisnost in neobstoj kakršnega koli nasprotja interesov. To organu ne preprečuje, da opravlja dejavnosti ocenjevanja in preverjanja za konkurenčne proizvajalce.

4. Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja, niso oblikovalci, proizvajalci, dobavitelji, uvozniki, distributerji, monterji, kupci, lastniki, uporabniki ali vzdrževalci proizvodov, ki jih ocenjuje, ali zastopniki katere koli od teh strani. To ne onemogoča uporabe ocenjenih proizvodov, ki so nujni za delovanje organa za ugotavljanje skladnosti, ali uporabe proizvodov za osebne namene.

Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja, ne sodelujejo neposredno pri oblikovanju, proizvodnji ali konstrukciji, trženju, montaži, uporabi ali vzdrževanju teh proizvodov in ne zastopajo strani, ki se ukvarjajo z temi dejavnostmi. Ne izvajajo nobene dejavnosti, ki bi lahko bila v nasprotju z njihovo neodvisnostjo presoje in neoporečnostjo v zvezi z dejavnostmi, za katere so bili

priglašeni. To velja zlasti za svetovalne storitve v zvezi z družinami proizvodov, za katere so bili priglašeni.

Organi za ugotavljanje skladnosti zagotovijo, da dejavnosti njihovih matičnih ali sestrskih družb, odvisnih družb ali podizvajalcev ne vplivajo na zaupnost, objektivnost in nepristranskost njihovih dejavnosti ocenjevanja ali preverjanja.

Organ za ugotavljanje skladnosti na podizvajalca ali odvisno družbo ne sme prenesti določanja notranjih postopkov, splošnih politik, kodeksov ravnanja ali drugih notranjih pravil ali nadzora nad njimi, dodeljevanja posameznih nalog svojemu osebju in sprejemanja odločitev o ocenjevanju.

5. Organi za ugotavljanje skladnosti in njihovo osebje izvajajo dejavnosti za ugotavljanje skladnosti z najvišjo stopnjo profesionalne integritete ter potrebnimi tehničnimi kompetencami na zadevnem področju. Delovati morajo brez pritiskov in spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo presojo ali rezultate njihovih dejavnosti ocenjevanja ali preverjanja, predvsem brez pritiskov in spodbud oseb ali skupin oseb, za katere so rezultati teh dejavnosti pomembni.

6. Organ za ugotavljanje skladnosti je sposoben izvajati vse naloge tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja, ki so mu dodeljene v skladu s Prilogo IX in v zvezi s katerimi je bil priglašen, ne glede na to, ali te naloge izvaja organ za ugotavljanje skladnosti sam ali se izvajajo v njegovem imenu in pod njegovo pristojnostjo.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima vedno in za vsak sistem ocenjevanja in preverjanja ter za vsako vrsto ali kategorijo proizvodov, bistvenih značilnosti in nalog, v zvezi s katerimi je bil priglašen, na voljo:

(a) potrebno usposobljeno osebje s tehničnim znanjem ter zadostnimi in ustreznimi izkušnjami za izvajanje nalog tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja;

(b) potreben opis postopkov, v skladu s katerimi se izvaja postopek ocenjevanja, da se zagotovita preglednost in zmožnost ponovitve teh postopkov, vključno z opisom pristojnosti, ki kažejo, kako ustrezno osebje, njihov status in naloge ustrezajo za naloge ugotavljanja skladnosti, v zvezi s katerimi namerava biti organ priglašen;

(c) ustrezne politike in postopke za razlikovanje med nalogami, ki jih izvaja kot organ za ugotavljanje skladnosti, in njegovimi drugimi dejavnostmi;

(d) postopke za izvajanje dejavnosti, pri katerih se ustrezno upoštevajo velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, njegova struktura, stopnja zahtevnosti zadevne tehnologije proizvoda ter masovna ali serijska narava proizvodnega postopka.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima potrebna sredstva za ustrezno izvajanje tehničnih in upravnih nalog, povezanih z dejavnostmi, za katere namerava biti priglašen, ter dostop do vse potrebne opreme ali prostorov.

7. Osebje, odgovorno za izvajanje dejavnosti, v zvezi s katerimi namerava biti organ priglašen:

(a) razpolaga z dobro tehnično in poklicno usposobljenostjo, ki vključuje vse naloge tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja na zadevnem področju, za katero je bil organ priglašen;

(b) ima zadovoljivo znanje o zahtevah glede ocenjevanj in preverjanj, ki jih izvaja, in ustrezna pooblastila za izvajanje takih dejavnosti, vključno z ustreznim poznavanjem in razumevanjem veljavnih harmoniziranih tehničnih specifikacij, evropskih ocenjevalnih dokumentov in ustreznih določb Uredbe;

(c) je usposobljeno za pripravo certifikatov, zapisov in poročil, ki izkazujejo, da so bila ocenjevanja in preverjanja izvedena.

8. Osebje, odgovorno za sprejemanje odločitev o ocenjevanju:

(a) je zaposleno pri organu za ugotavljanje skladnosti po nacionalnem pravu priglasitvene države članice;

(b) nima morebitnega nasprotja interesov;

(c) je pristojno za preverjanje ocenjevanj, ki jih opravijo drugo osebje, zunanji strokovnjaki ali podizvajalci;

(d) njegovo število zadostuje za zagotovitev neprekinjenega poslovanja in doslednega pristopa k ocenjevanju skladnosti.

9. Zagotovi se nepristranskost organa, njegovega najvišjega vodstva in osebja, ki izvaja ocenjevanje.

Plačilo najvišjega vodstva in osebja organa za ugotavljanje skladnosti ni odvisno od števila opravljenih ocenjevanj ali njihovih rezultatov.

10. Organ za ugotavljanje skladnosti sklene zavarovanje odgovornosti, razen če odgovornosti v skladu z nacionalnim pravom ne prevzame država članica ali če je država članica sama neposredno pristojna za ocenjevanje ali preverjanje.

11. Osebje organa za ugotavljanje skladnosti je zavezano varovanju poslovne skrivnosti v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi med opravljanjem nalog na podlagi Priloge IX, razen v zvezi s priglasitvenimi organi in drugimi pristojnimi nacionalnimi organi države članice, v kateri izvaja svoje dejavnosti. Lastninske pravice so zaščitene.

12. Organi za ugotavljanje skladnosti sodelujejo v ustreznih dejavnostih standardizacije in dejavnostih skupine za usklajevanje dela priglašenih organov, ustanovljene na podlagi te uredbe, ali zagotovi, da je njegovo osebje za ocenjevanje obveščeno o teh dejavnostih, ter uporablja upravne odločbe in dokumente, ki so rezultat dela te skupine, kot splošne smernice.

Člen 47

Domneva o skladnosti priglašenih organov

Kadar organ za ugotavljanje skladnosti, ki se ga namerava pooblastiti za izvajanje nalog tretje osebe v postopku ocenjevanja in preverjanja, dokaže da izpolnjuje merila, določena v ustreznih harmoniziranih standardih, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, harmoniziranih tehničnih specifikacijah iz člena 5, evropskih ocenjevalnih dokumentih, prostovoljnih harmoniziranih standardih za zahteve za proizvode, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 7(5) ali (6), ali skupnih specifikacijah iz člena 8(1) ali njihovih delih, se domneva, da je skladen z zahtevami iz člena 46, če veljavni dokumenti zajemajo te zahteve.

Člen 48

Odvisne družbe in podizvajalci priglašenih organov

1. Kadar priglašeni organ za določene naloge, povezane z nalogami tretjih oseb v postopku ocenjevanja in preverjanja, sklene pogodbo s podizvajalci ali jih prenese na odvisno družbo, zagotovi, da podizvajalec ali odvisna družba izpolnjuje zahteve iz člena 46, in o tem ustrezno obvesti priglasitveni organ.

2. Priglašeni organ prevzame polno odgovornost za naloge, ki jih izvajajo podizvajalci ali odvisne družbe, ne glede na njihov sedež, in spremlja njihovo usposobljenost v zvezi s svojimi pristojnostmi, kot je opisano v členu 46(6), točka (b).

3. Dejavnosti se lahko prenesejo na podizvajalca ali odvisno družbo samo, če stranka s tem soglaša.

4. Priglašeni organi za priglasitvene organe hranijo zadevne dokumente v zvezi z ocenjevanjem in spremljanjem usposobljenosti podizvajalca ali odvisne družbe in z delom, ki ga izvajata na podlagi Priloge IX.

Člen 49

Uporaba zmogljivosti zunaj preskuševalnega laboratorija priglašenega organa

1. Priglašeni organi se lahko na zahtevo proizvajalca in kadar je to utemeljeno iz tehničnih, ekonomskih ali logističnih razlogov, povezanih naravo proizvoda ali preskusne opreme, odločijo, da za sisteme ocenjevanja in preverjanja 1+, 1 in 3 izvedejo preskuse iz Priloge IX ali da se taki preskusi izvedejo pod njihovim nadzorom v proizvodnih obratih z uporabo

preskusne opreme notranjega laboratorija proizvajalca ali v zunanjem laboratoriju s predhodnim soglasjem proizvajalca z uporabo preskusne opreme tega laboratorija.

Priglašeni organi, ki izvajajo take preskuse, so posebej določeni kot pristojni za delo zunaj svojih preskusnih laboratorijev in tudi v zvezi s tem izpolnjujejo zahteve iz člena 46.

2. Pred izvedbo preskusov iz odstavka 1 priglašeni organ preveri, ali so izpolnjene zahteve preskusne metode, in oceni, ali:

(a) ima preskusna oprema ustrezne sisteme za umerjanje in ali je zagotovljena sledljivost meritev ter

(b) je zagotovljena kakovost rezultatov preskusa.

Priglašeni organi prevzamejo polno odgovornost za preskuse v celoti, vključno z natančnostjo in sledljivostjo umerjanja in meritev, ter za zanesljivost rezultatov preskusov.

Člen 50

Zahtevek za priglasitev

1. Organ, ki želi biti priglašen za izvajanje nalog tretjih oseb v sistemih ocenjevanja in preverjanja, priglasitvenemu organu države članice, v kateri ima sedež, predloži zahtevek za priglasitev.

2. Zahtevku so priloženi opis dejavnosti, ki se bodo izvajale, postopkov ocenjevanja in preverjanja, za katere organ trdi, da je pristojen, opis pristojnosti iz člena 46(6), točka (b), ter certifikat o akreditaciji, kadar obstaja, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ in ki potrjuje, da organ izpolnjuje zahteve iz člena 46. Certifikat o akreditaciji se nanaša samo na točno določen pravni organ, ki vloži zahtevek za priglasitev, ter temelji, poleg ustreznih harmoniziranih standardov,na specifičnih zahtevah in nalogah, določenih v tej Uredbi.

3. Kadar zadevni organ ne more zagotoviti certifikata o akreditaciji, priglasitvenemu organu predloži vsa dokumentarna dokazila, potrebna za preverjanje, priznavanje in redno spremljanje njegove skladnosti z zahtevami iz člena 46.

Člen 51

Postopek priglasitve

1. Priglasitveni organi lahko priglasijo samo tiste organe, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 46.

2. Priglasitveni organi Komisijo in ostale države članice obveščajo prek elektronskega orodja za priglasitev, ki ga je razvila in ga upravlja Komisija.

Izjemoma se za primere v zvezi s skupinami bistvenih značilnosti iz Priloge X, za katere ustrezno elektronsko orodje ni na voljo, sprejme priglasitev v drugi elektronski obliki.

3. Priglasitev vključuje vse podrobnosti o nalogah, ki jih je treba opraviti, sklic na ustrezno harmonizirano tehnično specifikacijo ali ustrezen evropski ocenjevalni dokument in, za namene sistema iz Priloge IX, bistvene značilnosti, za katere je organ pristojen, ter ustrezno potrdilo o usposobljenosti.

Vendar sklic na ustrezno harmonizirano tehnično specifikacijo ali ustrezen evropski ocenjevalni dokument ni potreben v primerih v zvezi s skupinami bistvenih značilnosti iz Priloge X.

4. Kadar priglasitev ne temelji na certifikatu o akreditaciji iz člena 50(2), priglasitveni organ Komisiji in drugim državam članicam predloži vsa dokumentarna dokazila, ki potrjujejo usposobljenost organa, in uvedene ukrepe, ki zagotavljajo, da bo organ pod rednim nadzorom in bo še naprej izpolnjeval zahteve iz člena 46.

5. Zadevni organ lahko izvaja dejavnosti priglašenega organa, če Komisija ali druge države članice ne vložijo ugovora v dveh tednih od priglasitve, pri kateri se uporablja certifikat o akreditaciji, ali v dveh mesecih od priglasitve, pri kateri se certifikat o akreditaciji ne uporablja.

Samo tak organ se šteje za priglašeni organ za namen te uredbe.

6. Komisija veljavne priglasitve vključi na seznam priglašenih organov iz člena 52(2).

7. Komisijo in druge države članice je treba obvestiti o vseh nadaljnjih ustreznih spremembah priglasitve.

Člen 52

Identifikacijske številke in seznami priglašenih organov

1. Komisija priglašenemu organu dodeli identifikacijsko številko.

Dodeli mu samo eno tako številko, tudi kadar je organ priglašen na podlagi več aktov Unije.

2. Komisija javno objavi seznam organov, priglašenih na podlagi te uredbe, vključno z identifikacijskimi številkami, ki so jim bile dodeljene, in dejavnostmi, za katere so bili priglašeni.

Komisija zagotovi redno posodabljanje tega seznama.

Člen 53

Spremembe priglasitev

1. Kadar priglasitveni organ ugotovi ali je obveščen, da priglašeni organ ne izpolnjuje več zahtev iz člena 46 ali ne izpolnjuje svojih obveznosti, omeji, začasno prekliče ali prekliče priglasitev, kot je primerno glede na resnost neizpolnjevanja navedenih zahtev ali nespoštovanja navedenih obveznosti. O tem takoj ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.

2. V primeru omejitve, začasnega preklica ali umika priglasitve ali kadar je priglašeni organ prenehal opravljati dejavnost, priglasitvena država članica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da dokumente tega organa obravnava drug priglašeni organ ali da so na voljo pristojnim priglasitvenim organom in pristojnim nacionalnim organom na njihovo zahtevo.

Člen 54

Izpodbijanje usposobljenosti priglašenih organov

1. Komisija razišče vse primere, v katerih dvomi oziroma je bila opozorjena na dvom glede usposobljenosti priglašenega organa ali njegovega stalnega izpolnjevanja zahtev in obveznosti, ki veljajo zanj.

2. Priglasitvena država članica Komisiji na zahtevo predloži vse informacije, povezane s podlago za priglasitev ali vzdrževanjem usposobljenosti zadevnega organa.

3. Komisija zagotovi, da se vse občutljive informacije, pridobljene v okviru njenih preiskav, obravnavajo zaupno.

4. Kadar Komisija ugotovi, da priglašeni organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za priglasitev, o tem ustrezno obvesti priglasitveno državo članico in od nje zahteva, da po potrebi sprejme popravne ukrepe, vključno z umikom priglasitve.

Člen 55

Operativne obveznosti priglašenih organov

1. Priglašeni organi v skladu s Prilogo IX izvajajo naslednja ocenjevanja in preverjanja:

(a) ocenjujejo lastnosti in skladnost proizvodov;

(b) preverjajo skladnost proizvodov;

(c) preverjajo nespremenljivost lastnosti proizvodov;

(d) validirajo izračune okoljske trajnostnosti, ki jih je opravil proizvajalec;

(e) preverjajo, ali proizvajalec izpolnjuje obveznosti iz te uredbe.

Te naloge se v nadaljnjem besedilu imenujejo „ocenjevanje in preverjanje“.

2. Ocenjevanje in preverjanje se izvaja pregledno, kar zadeva proizvajalca, in sorazmerno, da se prepreči nepotrebno breme za gospodarske subjekte. Priglašeni organi pri izvajanju svojih dejavnosti upoštevajo velikost podjetja, sektor, v katerem ta deluje, in njegovo strukturo, stopnja zahtevnosti zadevne tehnologije proizvoda ter masovno ali serijsko naravo proizvodnega postopka.

Pri tem priglašeni organi kljub temu upoštevajo stopnjo strogosti, ki se za proizvod zahteva na podlagi te uredbe, in vlogo, ki jo ima proizvod pri izpolnjevanju vseh osnovnih zahtev za gradbene objekte.

3. Kadar priglašeni organ med začetnim pregledom proizvodnega obrata in pri tovarniški kontroli proizvodnje ugotovi, da proizvajalec ni zagotovil nespremenljivosti lastnosti in skladnosti proizvedenega proizvoda, od proizvajalca zahteva, da sprejme ustrezne popravne ukrepe, in ne izda certifikata oziroma poročila o validaciji.

4. Kadar priglašeni organ med spremljanjem, ki je namenjeno preverjanju skladnosti in nespremenljivosti lastnosti proizvedenega proizvoda, ugotovi, da proizvod nima več enakih lastnosti kot tip proizvoda, od proizvajalca zahteva, da sprejme ustrezne popravne ukrepe, in po potrebi začasno prekliče ali umakne certifikat oziroma poročilo o validaciji.

5. Kadar popravni ukrepi niso sprejeti ali nimajo zahtevanega učinka, priglašeni organ omeji, začasno prekliče ali umakne vse certifikate oziroma poročila o validaciji, kot je primerno.

6. Pri sprejemanju odločitev o ocenjevanju, tudi pri odločanju o potrebi po začasnem preklicu ali umiku certifikata ali poročila o validaciji glede na morebitne primere neskladnosti, priglašeni organi uporabljajo jasna in vnaprej določena merila.

7. Priglašeni organi na zahtevo proizvajalca ali ponudnika sodelujejo in delijo vse ustrezne informacije s priglašenimi organi, ki so priznali njegove ocene in preverjanja v skladu s členom 62. Priglašeni organi v ta namen sklenejo sporazum.

Člen 56

Obveznost obveščanja priglašenih organov

1. Priglašeni organi obveščajo priglasitveni organ o:

(a) vsaki zavrnitvi, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku certifikatov, poročil o validaciji ali preskusnih poročil;

(b) vseh okoliščinah, ki vplivajo na področje priglasitve in pogoje za priglasitev;

(c) vsaki zahtevi v zvezi z informacijami o dejavnostih ocenjevanja ali preverjanja, ki so jo prejeli od pristojnih nacionalnih organov, ter

(d) na zahtevo priglasitvenega organa, o nalogah tretjih oseb v skladu s sistemi ocenjevanja in preverjanja, ki so bile izvedene na področju njihove priglasitve, ter vseh drugih dejavnostih, vključno s čezmejnimi dejavnostmi in sklepanjem pogodb s podizvajalci.

2. Priglašeni organi drugim organom, priglašenim na podlagi te uredbe, ki izvajajo podobne naloge tretjih oseb v skladu s sistemi ocenjevanja in preverjanja, ter za proizvode, zajete v isti harmonizirani tehnični specifikaciji ali istemu evropskemu ocenjevalnemu dokumentu, zagotovijo ustrezne informacije o vprašanjih v zvezi z negativnimi rezultati teh ocenjevanj in preverjanj ter zlasti o vseh zavrnitvah, omejitvah, začasnih preklicih ali umikih certifikatov, poročil o validaciji ali preskusih poročil in, na zahtevo, s pozitivnimi rezultati teh ocenjevanj.

Priglašeni organ na zahtevo drugega priglašenega organa, pristojnega nacionalnega organa ali Komisije obvesti stranko, ki zaprosi za informacije, ali so certifikati, poročila o validaciji ali preskusna poročila, ki jih je izdal, veljavna, omejena, začasno preklicana ali umaknjena.

3. Kadar Komisija ali pristojni nacionalni organ države članice priglašenemu organu s sedežem na ozemlju druge države članice predloži zahtevo v zvezi z oceno, ki jo je opravil ta priglašeni organ, pošlje kopijo te zahteve priglasitvenemu organu te druge države članice. Zadevni priglašeni organ na zahtevo odgovori brez odlašanja in najpozneje v 15 dneh. Priglasitveni organ zagotovi, da priglašeni organ reši take zahteve, razen če obstaja legitimen razlog, da tega ne stori.

4. Kadar priglašeni organi imajo ali prejmejo dokaze da:

(a) drugi priglašeni organ ne izpolnjuje zahtev iz člena 46 ali svojih obveznosti;

(b) proizvod, dan na trg, ni skladen s to uredbo;

(c) proizvod, ki je dan na trg, zaradi svojega fizičnega stanja lahko povzroči resno tveganje,

na take dokaze opozorijo in jih posredujejo ustreznemu organu za nadzor trga ali priglasitvenemu organu, kakor je primerno.

Člen 57

Izvedbeni akti o obveznostih priglašenih organov

Kadar je to potrebno za zagotovitev usklajene uporabe te uredbe in kadar skupina za usklajevanje priglasitvenih organov in organov za imenovanje ni mogla rešiti spora v zvezi z njihovimi različnimi praksami v skladu s členom 45 in le v obsegu, potrebnem za preprečitev, da bi različne prakse povzročile razdrobljenosti notranjega trga za gospodarske subjekte, lahko Komisija sprejme izvedbene akte s podrobnostmi o tem, kako izvajati obveznosti priglašenih organov iz členov 55 in 56.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Člen 58

Usklajevanje priglašenih organov

1. Komisija zagotovi vzpostavitev in pravilno delovanje ustreznega usklajevanja in sodelovanja med organi, priglašenimi na podlagi te uredbe, v obliki sektorske skupine priglašenih organov.

Priglašeni organi neposredno ali prek pooblaščenih zastopnikov sodelujejo pri delu te skupine. Priglasitveni organi zagotovijo, da priglašeni organi sodelujejo pri delu navedene skupine.

2. Priglašeni organi kot splošne smernice uporabljajo vse ustrezne dokumente, pripravljene na podlagi dela skupine iz odstavka 1.

3. Cilj usklajevanja in sodelovanja v skupini iz odstavka 1 je zagotoviti usklajeno uporabo te uredbe.

POGLAVJE VII

POENOSTAVLJENI POSTOPKI

Člen 59

Nadomeščanje preskušanja tipa in izračuna tipa

1. Proizvajalec lahko preskušanje tipa ali izračun tipa nadomesti s posebnim oddelkom v tehnični dokumentaciji iz člena 22(3), ki dokazuje, da:

(a) za eno ali več bistvenih značilnosti proizvoda, ki ga proizvajalec daje na trg, velja, da navedeni proizvod dosega določeno raven ali razred lastnosti brez preskušanja ali izračuna ali brez nadaljnjega preskušanja ali izračuna v skladu s pogoji, ki so določeni v delegiranih aktih iz člena 5(6), ali

(b) je proizvod, zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji ali evropskem ocenjevalnem dokumentu, ki ga proizvajalec daje na trg, sistem, sestavljen iz sestavnih delov, ki ga proizvajalec sestavi v skladu z natančnimi navodili, vključno z merili združljivosti v primeru posameznih sestavnih delov, ki jih je dal ponudnik takega sistema ali dobavitelj njegovega sestavnega dela, ki je ta sistem ali ta sestavni del že preskusil glede ene ali več bistvenih značilnosti v skladu z ustrezno harmonizirano tehnično specifikacijo ali evropskim ocenjevalnim dokumentom. Kadar so ti pogoji izpolnjeni in je proizvajalec zlasti preveril, ali so izpolnjena natančna merila združljivosti ponudnika, lahko proizvajalec za sistem ali sestavni del, ki mu je bil dobavljen, navede lastnosti, ki ustrezajo vsem ali nekaterim rezultatom preskusa;

(c) proizvod, zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji ali evropskem ocenjevalnem dokumentu, ki ga proizvajalec daje na trg, ustreza tipu proizvoda, ki ga proizvaja drug proizvajalec, in je bilo zanj že opravljeno preskušanja tipa ali izračun tipa.

Kadar so pogoji iz točke (c) izpolnjeni, lahko proizvajalec navede lastnosti, ki ustrezajo vsem ali nekaterim rezultatom v zvezi s tem drugim proizvodom. Proizvajalec lahko to poenostavitev uporabi šele po tem, ko je pridobil dovoljenje drugega proizvajalca, ki ostaja odgovoren za točnost, zanesljivost in nespremenljivost navedenih rezultatov preskusa.

2. Če veljavni sistem ocenjevanja in preverjanja vključuje oceno lastnosti, ki jo opravi priglašeni organ, kot je določeno v Prilogi IX, priglašeni organ ali TAB namesto ocene lastnosti proizvoda iz Priloge IX oceni in potrdi pravilno izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 1 tega člena.

Člen 60

Uporaba poenostavljenih postopkov s strani mikropodjetij

1. Mikropodjetje lahko preskušanje tipa ali izračun tipa za bistveno značilnost, ki se izvaja po sistemu ocenjevanja in preverjanja 3 iz Priloge IX, točka 5, nadomesti s posebnim oddelkom v tehnični dokumentaciji iz člena 22(3) v katerem zagotovi podatke, enakovredne ocenjevanju, ki se zahteva za to bistveno značilnost v skladu z veljavnimi harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami ali evropskim ocenjevalnim dokumentom.

2. Priglašeni organ ali TAB namesto ocene lastnosti proizvoda iz Priloge IX oceni in potrdi pravilno izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 1 tega člena.

Člen 61

Po naročilu izdelani neserijski proizvodi

1. Proizvajalec proizvoda, ki izpolnjuje pogoje iz člena 14, točka (a), lahko namesto izjeme iz člena 14, točka (a), oceno lastnosti proizvoda nadomesti s posebnim oddelkom v tehnični dokumentaciji iz člena 22(3), ki dokazuje skladnost tega proizvoda z veljavnimi zahtevami in zagotavlja podatke, enakovredne podatkom, ki se zahtevajo s to uredbo in veljavnimi harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami ali evropskim ocenjevalnim dokumentom.

2. Če veljavni sistem ocenjevanja in preverjanja vključuje oceno lastnosti, ki jo opravi priglašeni organ, kot je določeno v Prilogi IX, priglašeni organ ali TAB namesto ocene lastnosti proizvoda iz Priloge IX oceni in potrdi pravilno izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 1 tega člena.

Člen 62

Priznavanje ocenjevanja in preverjanja, ki ju izvede drug priglašeni organ

1. Kadar mora priglašeni organ oceniti in preveriti določen proizvod v skladu s Prilogo IX, se lahko vzdrži ocenjevanja in preverjanja ter prizna ocenjevanje in preverjanje, ki ju je za isti gospodarski subjekt opravil drug priglašeni organ, kadar veljajo vsi naslednji pogoji:

(a) drug priglašeni organ je proizvod pravilno ocenil in preveril;

(b) ocenjeni ali preverjeni gospodarski subjekt soglaša, da bo s priglašenim organom, ki priznava ocenjevanje in preverjanje, izmenjal vse ustrezne podatke in dokumente, ter

(c) veljavnost certifikata je omejena z veljavnostjo certifikata, ki ga je izdal drug priglašeni organ.

Ta odstavek se uporablja tudi za poročila o validaciji in za ocene izračuna okoljske trajnostnosti, izvedene na podlagi Uredbe (EU) 2024/1781.

2. Kadar mora priglašeni organ oceniti in preveriti določen proizvod v skladu s Prilogo IX, se lahko vzdrži ocenjevanja in preverjanja njegovih delov ali materialov ter prizna rezultate ocenjevanja in preverjanja, ki ju opravi drug priglašeni organ, če je ponudnik teh delov ali materialov zanje uporabil zahtevani sistem ocenjevanja in preverjanja ter med proizvajalcem proizvoda in ponudnikom obstaja sporazum, ki zagotavlja prost pretok vseh informacij med njima in priglašenima organoma zaradi zagotavljanja skladnosti s to uredbo.

Ta odstavek se uporablja tudi za ocene izračuna okoljske trajnostnosti, opravljene na podlagi Uredbe (EU) 2024/1781.

POGLAVJE VIII

NADZOR TRGA IN ZAŠČITNI POSTOPKI

Člen 63

Portal za pritožbe

1. Komisija brez poseganja v obveznosti gospodarskih subjektov na podlagi te uredbe in dejavnosti organov za nadzor trga na podlagi Uredbe (EU) 2019/1020 vzpostavi sistem, ki vsaki fizični ali pravni osebi omogoča vložitev pritožb ali izmenjavo poročil v zvezi z morebitno neskladnostjo s to uredbo.

2. Kadar Komisija na podlagi jasno opredeljenih meril meni, da je pritožba ali poročilo relevantno in utemeljeno, to pritožbo ali poročilo brez nepotrebnega oglašanja posreduje enotni povezovalni točki zadevne države članice, da ta nadaljuje postopek z zadevno fizično ali pravno osebo v skladu s členom 11(7), točka (a), Uredbe (EU) 2019/1020.

Člen 64

Organi za nadzor trga in enotna povezovalna točka

1. Države članice med svojimi organi za nadzor trga imenujejo enega ali več organov, ki imajo posebno znanje, potrebno za tehnično in pravno oceno proizvodov.

2. Države članice imenujejo enotno povezovalno točko, ki deluje kot kontaktna točka za stike s Komisijo in z enotnimi povezovalnimi točkami drugih držav članic, ki so pristojne na podlagi te uredbe, vključno za zahteve na podlagi členov 22, 23 in 24 Uredbe (EU) 2019/1020.

3. Organi za nadzor trga, imenovani v skladu z odstavkom 1 tega člena, imajo vsa pooblastila iz člena 14 Uredbe (EU) 2019/1020. Za namene te uredbe se ta pooblastila uporabljajo tudi za vse gospodarske subjekte, ki jih zajema ta uredba.

4. Za namene nadzora trga, preiskovanja in izvrševanja so organi za nadzor trga pooblaščeni, da od drugih organov ali teles zahtevajo ustrezne informacije, s katerimi razpolagajo.

Člen 65

Postopek za obravnavanje neskladnosti

1. Kadar ima organ za nadzor trga ene države članice zadosten razlog za domnevo, da nekateri proizvodi, ki jih zajema harmonizirana tehnična specifikacija ali za katere je bila izdana evropska tehnična ocena, ali njihov proizvajalec niso skladni, oceni, ali ti proizvodi in proizvajalec izpolnjujejo zadevne zahteve iz te uredbe. Zadevni gospodarski subjekti po potrebi sodelujejo z organi za nadzor trga.

Kadar organ za nadzor trga med navedenim ocenjevanjem ugotovi, da proizvodi ali njihov proizvajalec niso skladni z zahtevami in obveznostmi iz te uredbe, od zadevnega gospodarskega subjekta brez odlašanja zahteva, da sprejme ustrezne in sorazmerne popravne ukrepe, kot je določeno v členu 16(3) Uredbe (EU) 2019/1020, da bi odpravil neskladnost, ali, če to ni mogoče, proizvode umakne s trga ali jih odpokliče, in sicer vse v razumnem roku, ki je sorazmeren z naravo neskladnosti.

Organ za nadzor trga ustrezno obvesti priglašene organe, če so vključeni priglašeni organi.

2. Kadar organ za nadzor trga meni, da neskladnost ni omejena na njegovo nacionalno ozemlje, prek enotne povezovalne točke obvesti Komisijo in druge države članice o rezultatih ocenjevanja in ukrepih, ki jih je zahteval od gospodarskega subjekta.

3. Gospodarski subjekt zagotovi sprejetje vseh ustreznih popravnih ukrepov v zvezi z vsemi zadevnimi proizvodi, za katere je omogočil, da so dostopni na trgih v Uniji.

4. Kadar zadevni gospodarski subjekt v roku iz drugega pododstavka odstavka 1 ne sprejme popravnih ukrepov iz odstavka 1, drugi pododstavek, ali kadar neskladnost ostaja, organ za nadzor trga zagotovi, da se zadevni proizvod umakne ali odpokliče oziroma da je omogočanje njegove dostopnosti na trgu prepovedano ali omejeno.

Organ za nadzor trga o teh ukrepih brez odlašanja obvesti javnost ter prek enotne povezovalne točke Komisijo in druge države članice.

5. Informacije iz drugega pododstavka odstavka 4 vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za opredelitev neskladnih proizvodov, poreklo teh proizvodov, vrsto domnevne neskladnosti in s tem povezano tveganje ter vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov ter argumente, ki jih je predložil zadevni gospodarski subjekt. Organi za nadzor trga zlasti navedejo, ali je neskladnost posledica katerega koli od naslednjih vzrokov:

(a) proizvodi ne dosegajo deklariranih lastnosti;

(b) proizvodi ne izpolnjujejo zahtev za proizvode, določenih z delegiranimi akti iz člena 7(1);

(c) proizvajalec ni izpolnil obveznosti;

(d) pomanjkljivosti v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, evropskem ocenjevalnem dokumentu, prostovoljnih harmoniziranih standardih za zahteve za proizvode, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 7(5) ali (6), ali v skupnih specifikacijah, ki jih določajo izvedbeni akti iz člena 8(1).

6. Države članice, razen države članice, ki je začela postopek, Komisijo in ostale države članice brez odlašanja obvestijo o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih razpoložljivih informacijah v zvezi z neskladnostjo zadevnega proizvoda, v primeru nestrinjanja s priglašenim nacionalnim ukrepom pa predložijo svoje ugovore.

7. Kadar države članice ali Komisija v dveh mesecih po prejemu informacij iz odstavka 4 ne predložijo nobenega ugovora glede začasnega ukrepa, ki ga sprejme država članica v zvezi z zadevnim proizvodom, se šteje, da je ukrep upravičen.

8. Države članice zagotovijo, da se v zvezi z zadevnim proizvodom ali proizvajalcem brez odlašanja sprejmejo ustrezni omejevalni ukrepi, kot je umik proizvodov z njihovega trga.

Člen 66

Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so ob zaključku postopka iz člena 65(4), (6) in (7) vloženi ugovori zoper ukrep države članice ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju z zakonodajo Unije, Komisija brez odlašanja začne posvetovanje z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom ter oceni nacionalni ukrep. Posvetovalno obdobje ne presega dveh mesecev. Komisija si na podlagi rezultatov tega ocenjevanja v nadaljnjih dveh mesecih po koncu posvetovalnega obdobja prizadeva sprejeti izvedbene akte, v katerih odloči, ali je ukrep upravičen ali ne.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 90(2).

Komisija svojo odločitev naslovi na vse države članice in jo nemudoma predloži državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu.

2. Če se šteje, da je nacionalni ukrep upravičen, vse države članice brez odlašanja zagotovijo, da se v zvezi z neskladnim proizvodom, sprejmejo ustrezni omejevalni ukrepi, kot je umik, in ustrezno obvestijo Komisijo. Če se nacionalni ukrep šteje za neupravičen, ga zadevna država članica umakne.

3. Kadar se nacionalni ukrep šteje za upravičenega, neskladnost proizvoda ali njegovega proizvajalca pa se pripisuje pomanjkljivim harmoniziranim tehničnim specifikacijam, evropskemu ocenjevalnemu dokumentu, prostovoljnim harmoniziranim standardom ali skupnim specifikacijam, ki jih določajo izvedbeni akti iz člena 65(5), točka (d), Komisija po potrebi uporabi postopek iz členov 5(9), 6(5), 7(6) ali člena 36 te uredbe ali člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.

Člen 67

Skladni proizvodi, ki vseeno predstavljajo tveganje

1. Kadar organ za nadzor trga po opravljenem ocenjevanju na podlagi člena 65(1) ugotovi, da proizvod kljub skladnosti s to uredbo predstavlja tveganje za zdravje ali varnost oseb ali, kadar je ustrezno, za okolje ali za druge vidike zaščite javnega interesa, od zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevni proizvodi, ko so dani na trg, ne predstavljajo več navedenega tveganja, da umakne proizvode s trga ali jih odpokliče v razumnem roku, ki ga določi sorazmerno glede na naravo tveganja.

2. Gospodarski subjekt zagotovi sprejetje vseh popravnih ukrepov v zvezi z vsemi zadevnimi proizvodi, za katere je omogočil, da so dostopni na trgih v Uniji.

3. Organ za nadzor trga prek enotne povezovalne točke nemudoma obvesti Komisijo in druge države članice. Te informacije vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za določitev zadevnega proizvoda, porekla in dobavne verige proizvoda, vrste tveganja, ter vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov.

4. Komisija se brez odlašanja posvetuje z državami članicami in zadevnimi gospodarskimi subjekti ter oceni sprejete nacionalne ukrepe. Komisija na podlagi rezultatov tega ocenjevanja sprejme izvedbeni akt, s katerim odloči, ali je ukrep upravičen ali ne, in po potrebi naloži ustrezne ukrepe.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 90(2).

5. Komisija svojo odločitev naslovi na vse države članice in jo nemudoma predloži državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu.

Člen 68

Usklajevanje in podpora za nadzor trga

1. Za namene te uredbe se skupina za upravno sodelovanje (v nadaljnjem besedilu: skupina ADCO), ustanovljena na podlagi člena 30(2) Uredbe (EU) 2019/1020, sestaja redno in po potrebi na utemeljeno zahtevo Komisije ali dveh ali več sodelujočih organov za nadzor trga.

Skupina ADCO pri opravljanju svojih nalog iz člena 32 Uredbe (EU) 2019/1020 podpira izvajanje te uredbe, in sicer z opredelitvijo skupnih prednostnih nalog za nadzor trga.

2. Komisija na podlagi prednostnih nalog, določenih po posvetovanju s skupino ADCO:

(a) organizira skupne projekte za nadzor trga in preskušanje na področjih skupnega interesa;

(b) organizira skupne naložbe v zmogljivosti za nadzor trga, vključno z opremo in orodji informacijske tehnologije;

(c) organizira skupna usposabljanja za osebje organov za nadzor trga, priglasitvenih organov in priglašenih organov, vključno s pravilno razlago in uporabo te uredbe ter metodami in tehnikami, pomembnimi za uporabo ali preverjanje skladnosti z njo;

(d) pripravi smernice za uporabo in izvrševanje te uredbe, tudi zahtev in obveznosti iz harmoniziranih tehničnih specifikacij, sprejetih na podlagi te uredbe, vključno s skupnimi praksami in metodologijami za učinkovit nadzor trga.

Unija po potrebi financira ukrepe iz točk (a), (b) in (c).

3. Komisija zagotovi tehnično in logistično podporo za zagotovitev, da skupina ADCO izpolnjuje svoje naloge iz tega člena in člena 32 Uredbe (EU) 2019/1020.

Člen 69

Kritje stroškov

Kadar se ugotovi, da je proizvod neskladen, imajo organi za nadzor trga pravico, da od gospodarskih subjektov, ki so proizvod dali na trg ali omogočili njegovo dostopnost na trgu, izterjajo stroške pregleda dokumentacije in fizičnega preskušanja proizvoda, če je tem stroškom priložena utemeljitev.

Člen 70

Poročanje in primerjalna analiza

1. Organi za nadzor trga v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 vnesejo informacije o naravi in resnosti kazni, naloženih v zvezi z neskladnostjo s to uredbo.

2. Komisija vsaka štiri leta do 30. junija pripravi poročilo na podlagi informacij, ki jih v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 vnesejo organi za nadzor trga. Prvo od teh poročil se objavi do 9. januarja 2030.

Poročilo vključuje:

(a) informacije o naravi in številu pregledov, ki so jih organi za nadzor trga opravili v preteklih štirih koledarskih letih na podlagi člena 34(4) in (5) Uredbe (EU) 2019/1020;

(b) informacije o ugotovljenih ravneh neskladnosti ter o naravi in resnosti kazni, naloženih za pretekla štiri koledarska leta v zvezi s proizvodi, zajetimi v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, ali proizvodi, ki so na podlagi evropske tehnične ocene pridobili oznako CE;

(c) okvirna referenčna merila za organe za nadzor trga v zvezi s pogostostjo pregledov ter naravo in resnostjo naloženih kazni.

3. Komisija objavi poročilo iz odstavka 2 tega člena v informacijskem in komunikacijskem sistemu iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 ter objavi povzetek poročila.

POGLAVJE IX

INFORMACIJSKO IN UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 71

Informacijski sistemi za usklajeno odločanje

1. Komisija vzpostavi in vzdržuje informacijski in komunikacijski sistem za zbiranje, obdelavo in shranjevanje informacij v strukturirani obliki o vprašanjih v zvezi z razlago ali uporabo pravil, določenih v tej uredbi ali na podlagi te uredbe, da se zagotovi usklajena uporaba navedenih pravil.

Poleg Komisije in držav članic imajo dostop do informacijskega in komunikacijskega sistema tudi organi za nadzor trga, enotni povezovalni organi, imenovani na podlagi člena 10(3) Uredbe (EU) 2019/1020, organi, imenovani na podlagi člena 25(1) Uredbe (EU) 2019/1020, priglasitveni organi, predstavniki skupine priglašenih organov in organizacije TAB-ov ter kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo.

2. Organi iz odstavka 1 lahko uporabijo informacijski in komunikacijski sistem, da opozorijo na kakršno koli vprašanje ali težavo, povezano z razlago ali uporabo pravil, določenih v tej uredbi ali na podlagi te uredbe, vključno z njihovo povezavo z drugimi določbami prava Unije.

3. Za namene odstavka 2 lahko organi iz odstavka 1 opozorijo na kakršno koli vprašanje ali težavo, povezano z naslednjimi temami:

(a) kateri koli drug organ uporablja ali razlaga pravila, določena v tej uredbi ali na podlagi te uredbe, na način, ki se razlikuje od njihove lastne prakse;

(b) vprašanji ali težavami, na katera je bilo opozorjeno prek informacijskega in komunikacijskega sistema v zvezi s situacijo, s katero se srečujejo, ali z njihovo lastno prakso;

(c) situacijami, ki niso bile predvidene s pravili, določenimi v tej uredbi ali na podlagi te uredbe ob prvi objavi ali navedbi v *Uradnem listu Evropske unije*, kar med drugim zlasti vključuje situacije, ki so posledica pojava novih proizvodov ali poslovnih modelov;

(d) ali se za situacijo, za katero se uporabljajo tudi druge določbe prava Unije, morajo uporabiti pravila, določena v tej uredbi ali na podlagi te uredbe, in iz tega izhajajoče vprašanje, katera pravila prevladajo.

4. Zadevni organ pri opozarjanju na vprašanje ali težavo v informacijski in komunikacijski sistem vnese informacije o:

(a) vseh odločitvah, sprejetih v zvezi z vprašanjem ali težavo, na katero je bilo opozorjeno;

(b) utemeljitvi za sprejeti pristop;

(c) vsakem alternativnem pristopu, ki ga je opredelil, in njegovi utemeljitvi.

5. Države članice vzpostavijo nacionalni informacijski sistem ali storitev pošiljanja elektronske pošte za obveščanje svojih pristojnih nacionalnih organov, gospodarskih subjektov, ki delujejo na njihovem ozemlju, TAB-ov in priglašenih organov s sedežem na njihovem ozemlju ter na zahtevo tudi drugih TAB-ov in priglašenih organov o vseh zadevah, pomembnih za pravilno razlago ali uporabo pravil, določenih v tej uredbi ali na podlagi te uredbe. Pri tem upoštevajo informacije, ki so na voljo v informacijskem in komunikacijskem sistemu iz odstavka 1.

6. Pristojni nacionalni organi, TAB-i in priglašeni organi s sedežem v zadevni državi članici se registrirajo v ta sistem ali za storitev pošiljanja elektronske pošte in upoštevajo vse informacije, ki se posredujejo prek njih. Gospodarski subjekti se lahko registrirajo v sistem ali za storitev pošiljanja elektronske pošte. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi gospodarske subjekte opozorijo na sistem ali storitev pošiljanja elektronske pošte.

7. Nacionalni informacijski sistem ali storitev pošiljanja elektronske pošte lahko od katere koli fizične ali pravne osebe, vključno s TAB-i in priglašenimi organi, prejme pritožbe glede neenake uporabe pravil, določenih v tej uredbi ali na podlagi te uredbe. Če se zdi primerno, enotni povezovalni organ take pritožbe posreduje svojim enakovrednim organom v drugih državah članicah in Komisiji.

Člen 72

Kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo

1. Države članice podpirajo gospodarske subjekte s kontaktnimi točkami za proizvode za gradbeništvo. Države članice na svojem ozemlju imenujejo in vzdržujejo vsaj eno kontaktno točko za proizvode za gradbeništvo ter zagotovijo, da imajo njihove kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo zadostna pooblastila in dovolj sredstev za ustrezno izvajanje svojih nalog. Zagotovijo, da kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo svoje storitve izvajajo v skladu z Uredbo (EU) 2018/1724 in da se usklajujejo s kontaktnimi točkami za proizvode za vzajemno priznavanje, določenimi na podlagi člena 9(1) Uredbe (EU) 2019/515 Evropskega parlamenta in Sveta ([29]).

2. Kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo na zahtevo gospodarskega subjekta ali pristojnega nacionalnega organa druge države članice zagotovijo vse koristne informacije v zvezi s proizvodi, kot so:

(a) elektronske kopije ali spletni dostop do nacionalnih tehničnih predpisov in nacionalnih upravnih postopkov, ki se uporabljajo za proizvode na ozemlju, na katerem ima kontaktna točka za proizvode za gradbeništvo sedež;

(b) informacije o tem, ali je za navedene proizvode treba pridobiti predhodno dovoljenje na podlagi nacionalnega prava;

(c) pravila, ki veljajo za vgradnjo, sestavljanje ali montažo proizvodov.

Kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo zagotovijo tudi informacije o določbah iz te uredbe in aktov, sprejetih v skladu z njo, ki se nanašajo na proizvode.

3. Kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo na vse zahteve iz odstavka 2 brezplačno zagotovijo informacije v 15 delovnih dneh po njihovem prejemu.

4. Kontaktnim točkam za proizvode za gradbeništvo mora biti omogočeno, da opravljajo naloge, ne da bi prihajalo do nasprotja interesov, zlasti v zvezi s postopki za pridobitev oznake CE.

5. Odstavki 1 do 4 se uporabljajo tudi za proizvode, ki še niso zajeti v harmoniziranih tehničnih specifikacijah.

6. Komisija objavi in posodablja seznam nacionalnih kontaktnih točk za proizvode za gradbeništvo.

Člen 73

Usposabljanje in izmenjava osebja

1. Organi za nadzor trga, kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo, organi za imenovanje, TAB-i, priglasitveni organi in priglašeni organi zagotovijo, da njihovo osebje:

(a) spremlja novosti na svojem področju pristojnosti in se v ta namen redno dodatno usposablja ter

(b) se redno usposablja za usklajeno razlago in uporabo pravil, določenih v tej uredbi ali na podlagi te uredbe.

2. Komisija redno in vsaj enkrat letno organizira skupna usposabljanja za osebje organov za nadzor trga, kontaktnih točk za proizvode v gradbeništvu, organov za imenovanje, priglasitvenih organov in priglašenih organov. Komisija organizira ta usposabljanja v sodelovanju z državami članicami.

([29]) Uredba (EU) 2019/515 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzajemnem priznavanju blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici, in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 764/2008 (UL L 91, 29.3.2019, str. 1).

Usposabljanja se lahko udeleži osebje organov, imenovanih na podlagi člena 25(1) Uredbe (EU) 2019/1020, enotnih povezovalnih organov, imenovanih na podlagi člena 10(3) Uredbe (EU) 2019/1020, in po potrebi drugih organov držav članic, ki sodelujejo pri izvajanju ali izvrševanju te uredbe.

3. Komisija lahko v sodelovanju z državami članicami organizira programe za izmenjavo osebja med organi za nadzor trga, priglasitvenimi organi in priglašenimi organi dveh ali več držav članic.

Člen 74

Skupne vloge in skupno odločanje

1. Države članice lahko za izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi te uredbe v zvezi z nadzorom trga, imenovanjem in nadzorom TAB-ov, priglašenih organov in kontaktnih točk za proizvode za gradbeništvo imenujejo:

(a) organ, ustanovljen v sodelovanju z drugo državo članico ali drugimi državami članicami za namen skupnega imenovanja;

(b) organ, ki ga je že imenovala druga država članica za isti namen, v sodelovanju z navedeno državo članico.

Zadevne države članice skupaj zagotovijo, da skupni organi izpolnjujejo vse ustrezne zahteve. Zanje so skupno odgovorne, medtem ko se odločitve, sprejete v zvezi s fizičnimi ali pravnimi osebami v določeni državi članici, pravno pripišejo samo navedeni državi članici.

2. Organi različnih držav članic si lahko brez poseganja v svoje individualne obveznosti na podlagi te uredbe ali drugih zakonodajnih aktov delijo sredstva in odgovornosti, da bi zagotovili usklajeno uporabo ali učinkovito izvrševanje te uredbe.

V ta namen lahko tudi:

(a) sprejemajo skupne odločitve, zlasti v zvezi s skupnimi čezmejnimi dejavnostmi ali gospodarskimi subjekti, ki delujejo na ozemlju zadevnih držav članic;

(b) vzpostavljajo skupne projekte, kot so skupni projekti nadzora trga ali preskušanja;

(c) združujejo sredstva za posebne namene, na primer za povečanje zmogljivosti za preskušanje ali internetni nadzor;

(d) prenesejo izvajanje nalog na enakovreden organ druge države članice, pri čemer ostanejo formalno odgovoren za odločitve, ki jih sprejme navedeni organ;

(e) prenesejo nalogo z ene države članice na drugo, če so o takem prenosu jasno obveščeni vsi vpleteni.

Zadevne države članice so skupaj odgovorne za ukrepe, sprejete v skladu s tem odstavkom.

POGLAVJE X

DIGITALNI POTNI LIST PROIZVODA

Člen 75

Sistem digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z vzpostavitvijo sistema digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov v skladu s pogoji iz tega poglavja.

2. Sistem digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov:

(a) je združljiv in interoperabilen z digitalnim potnim listom izdelka, vzpostavljenim z Uredbo (EU) 2024/1781 in je na njem zasnovan, ne da bi bila pri tem ogrožena interoperabilnost z informacijskim modeliranjem gradbenih objektov ter ob upoštevanju posebnih značilnosti in zahtev, povezanih z gradbenimi proizvodi;

(b) ima funkcije, potrebne za izvajanje in upravljanje digitalnih potnih listov proizvodov iz člena 76;

(c) določa, kateri akterji, vključno z gospodarskimi subjekti, strankami, demonterji, uporabniki in pristojnimi nacionalnimi organi, morajo imeti dostop do informacij v digitalnem potnem listu proizvoda in do katerih informacij morajo imeti dostop, ob upoštevanju potrebe po zaščiti pravic intelektualne lastnine in poslovno občutljivih informacij ter da bi se zagotovila varnost gradbenih objektov;

(d) določa, kateri akterji, vključno s proizvajalci, pooblaščenimi zastopniki, uvozniki, distributerji in ponudniki storitev digitalnega potnega lista proizvoda, lahko vnesejo ali posodobijo informacije v digitalnem potnem listu, po potrebi vključno s pripravo novega digitalnega potnega lista proizvoda, in pa katere informacije lahko vnesejo ali posodobijo;

(e) določa podrobne ureditve za posodabljanje informacij v digitalnem potnem listu proizvoda že obstoječega proizvoda;

(f) vzpostavlja postopke za zagotavljanje razpoložljivosti digitalnih potnih listov proizvodov po insolventnosti, likvidaciji ali prenehanju delovanja gospodarskega subjekta, ki je ustvaril digitalni potni list proizvoda, v Uniji ali po potrebi po izteku obveznosti proizvajalcev, da zagotovijo njegovo razpoložljivost, vključno s tem, da ponudniki storitev digitalnega potnega lista proizvoda vzpostavijo rezervni sistem;

(g) določa zahteve za ponudnike storitev digitalnega potnega lista proizvoda, po potrebi tudi certifikacijsko shemo za preverjanje takih zahtev, ki mora temeljiti na spremembah iz Uredbe (EU) 2024/1781 za isti namen, kolikor je to mogoče;

(h) po potrebi določa podrobnejša ali alternativna pravila in postopke v zvezi z življenjskim ciklom identifikacijskih oznak, nosilcev podatkov, digitalnih potrdil in registra digitalnih potnih listov proizvodov namesto tistih, vzpostavljenih z Uredbo (EU) 2024/1781 za isti namen;

(i) zagotovi dostopnost sistema 25 let po tem, ko je bil na trg dan zadnji proizvod, ki ustreza vrsti proizvoda, in poskrbi, da gospodarski subjekt omogoča dostop do digitalnega potnega lista proizvoda vsaj 10 let, ne da bi v primeru daljšega obdobja to za gospodarski subjekt pomenilo nesorazmerne stroške in breme;

(j) upošteva potrebo po omogočanju razpoložljivosti informacij za ponovno uporabo in predelavo proizvodov.

Člen 76

Digitalni potni list proizvoda

1. Informacije v digitalnem potnem listu proizvoda so točne, popolne in posodobljene.

2. Digitalni potni list proizvoda iz te uredbe:

(a) vsebuje naslednje podatke:

(i) izjavo o lastnostih in skladnosti iz člena 15, vključno z informacijami iz člena 15(6), ki se lahko dodajo prek povezave do drugih podatkovnih zbirk Unije, kadar so na voljo, in dokumentacijo, predloženo skupaj v skladu s Prilogo V;

(ii) splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije iz člena 22(6);

(iii) tehnično dokumentacijo iz člena 22(3), vključno s posebnimi oddelki, ki se zahtevajo na podlagi členov 59 do 61;

(iv) oznako v skladu s členom 22(9);

(v) enotne identifikacijske oznake, izdane v skladu s členom 79(1);

(vi) dokumentacijo, ki se zahteva na podlagi drugega prava Unije, ki se uporablja za proizvod;

(vii) nosilce podatkov ključnih delov proizvodov, za katere je na voljo digitalni potni list proizvoda;

(b) je povezan z enim ali več nosilci podatkov;

(c) je prek prikazanega nosilca podatkov elektronsko dostopen v skladu s členom 18(2), točka (g);

(d) ustreza vrsti proizvoda in njegovi enotni identifikacijski oznaki iz člena 22(5);

(e) je prek nosilca podatkov brezplačno dostopen vsem gospodarskim subjektom, strankam, uporabnikom in organom;

(f) omogoča različne stopnje dostopa do sistema digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov;

(g) akterjem, opredeljenim v sistemu digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov, omogoča, da v digitalni potni list proizvoda vnesejo informacije ali jih posodobijo;

(h) je dostopen v določenem obdobju po tem, ko je bil na trg dan zadnji proizvod, ki ustreza vrsti proizvoda iz potnega lista.

3. Zahteve iz odstavka 2:

(a) zagotavljajo, da lahko akterji v vrednostni verigi preprosto dostopajo do informacij o proizvodih, ki so zanje pomembne, in te informacije razumejo;

(b) pristojnim nacionalnim organom lajšajo preverjanje skladnosti proizvoda ter

(c) izboljšujejo sledljivost proizvodov v vrednostni verigi.

4. Proizvodi, za katere se uporablja izjema iz člena 14, so prav tako izvzeti iz obveznosti predložitve digitalnega potnega lista proizvoda.

Člen 77

Splošne zahteve glede digitalnega potnega lista proizvoda

1. Digitalni potni list proizvoda izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) prek enega ali več nosilcev podatkov je povezan s trajno enotno identifikacijsko oznako tipa proizvoda;

(b) nosilec podatkov je nameščen v skladu s členom 18(2), točka (g);

(c) nosilec podatkov je skladen s členom 79(1);

(d) vse informacije, vključene v digitalni potni list proizvoda, temeljijo na odprtih standardih, pripravljenih v interoperabilnem formatu, ter so po potrebi strojno berljive, strukturirane, omogočajo iskanje po njih in so prenosljive prek odprtega interoperabilnega omrežja za izmenjavo podatkov brez vezanosti na ponudnika, v skladu z bistvenimi zahtevami iz člena 78; dokumenti, predloženi skupaj z izjavo o lastnostih in skladnosti iz člena 76(2)(a)(i) ter tehnično dokumentacijo iz člena 76(2)(a)(iii), so izvzeti iz te obveznosti, če je to utemeljeno iz tehničnih razlogov;

(e) osebni podatki v zvezi s končnim uporabnikom proizvoda se ne hranijo v digitalnem potnem listu proizvoda brez izrecne privolitve končnega uporabnika v skladu s členom 6 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([30]);

(f) informacije v digitalnem potnem listu proizvoda vključujejo sklic na tip proizvoda iz člena 76(2), točka (d);

([30]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(g) dostop do informacij, vključenih v digitalni potni list proizvoda, se ureja v skladu z bistvenimi zahtevami iz člena 78, specifične pravice dostopa pa so opredeljene v skladu z ravnmi dostopa v sistemu digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov;

(h) izjava o lastnostih in skladnosti iz člena 76(2), točka (a)(i), upošteva smernice, izdane v skladu s členom 16(3).

2. Kadar druga zakonodaja Unije zahteva ali omogoča vključitev specifičnih informacij v digitalni potni list proizvoda, se take informacije lahko vključijo v digitalni potni list proizvoda v skladu z delegiranim aktom iz člena 75(1).

3. Proizvajalec, ki daje proizvod na trg, subjektom, ki omogočajo dostopnost proizvodov na trgu prek spleta ali drugih sredstev za prodajo na daljavo, zagotovi digitalno kopijo nosilca podatkov in identifikacijsko oznako proizvoda, da se strankam omogoči dostop do njih, kadar te nimajo fizičnega dostopa do proizvoda. Gospodarski subjekt zagotovi to digitalno kopijo ali povezavo do spletnega mesta brezplačno in v petih delovnih dneh po prejemu zahteve.

Člen 78

Tehnična zasnova in delovanje digitalnega potnega lista proizvoda

Tehnična zasnova in delovanje digitalnega potnega lista proizvoda sta skladna z naslednjimi bistvenimi zahtevami:

(a) digitalni potni listi proizvoda so v celoti interoperabilni z drugimi digitalnimi potnimi listi proizvoda glede tehničnih, semantičnih in organizacijskih vidikov komunikacije od konca do konca in prenosa podatkov;

(b) prejemnik digitalnega potnega lista proizvoda ima enostaven in brezplačen dostop do njega na podlagi prejemnikove pravice dostopa do sistema digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov;

(c) podatki, vključeni v digitalni potni list proizvoda, se hranijo, kot je določeno v sistemu digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov iz člena 75;

(d) če podatke, vključene v digitalni potni list proizvoda, hranijo ali drugače obdelujejo pooblaščeni izvajalci ali ponudniki storitev digitalnega potnega lista proizvoda, niso upravičeni do prodaje, ponovne uporabe ali obdelave takih podatkov, delno ali v celoti, če to presega tisto, kar je potrebno za zagotavljanje zadevnih storitev hrambe ali obdelave, razen če s tem izrecno soglaša gospodarski subjekt, ki daje proizvod na trg;

(e) digitalni potni list proizvoda ostane na voljo za obdobje, določeno v členu 76(2), točka (h), tudi po insolventnosti, likvidaciji ali prenehanju dejavnosti gospodarskega subjekta, ki je ustvaril digitalni potni list proizvoda, v Uniji, in izpolnjuje pogoje, določene v skladu s členom 75(2), točka (f), kar zadeva obveznost vzpostavitve rezervnega sistema;

(f) pravica do dostopa in do vnosa, spreminjanja ali posodabljanja informacij v digitalnem potnem listu proizvoda so omejene na pravice do dostopa, določene v sistemu digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov;

(g) zagotovi se varstvo informacij, ki pomenijo poslovne skrivnosti v smislu člena 2(1) Direktive (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta ([31]) ali pravice intelektualne lastnine;

(h) zagotovijo se avtentikacija, zanesljivost in celovitost podatkov;

(i) potni listi proizvoda so zasnovani in delujejo tako, da se zagotavlja visoka stopnja varnosti in zasebnosti ter da se je mogoče izogniti goljufijam.

([31]) Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1).

Člen 79

Enotna identifikacijska oznaka in register digitalnih potnih listov proizvodov

1. Člen 12 Uredbe (EU) 2024/1781 se uporablja za namene izvajanja te uredbe v zvezi z enotnimi identifikacijskimi oznakami in nosilci podatkov, razen če delegirani akt iz člena 75(1) te uredbe določa podrobnejša ali alternativna pravila v zvezi s temi enotnimi identifikacijskimi oznakami in nosilci podatkov, kot je navedeno v členu 75(2)(h) te uredbe.

2. Člen 13 Uredbe (EU) 2024/1781 se uporablja za namene izvajanja te uredbe v zvezi z registrom digitalnih potnih listov proizvodov, razen če delegirani akt iz člena 75(1) te uredbe določa podrobnejša ali alternativna pravila v zvezi z navedenim registrom, kot je navedeno v členu 75(2)(h) te uredbe.

3. Člen 14 Uredbe (EU) 2024/1781 se uporablja za namene izvajanja te uredbe v zvezi s spletnim portalom za informacije v digitalnem potnem listu proizvoda.

Člen 80

Obvezna uporaba in tehnična prilagoditev

1. Šest mesecev po začetku veljavnosti delegiranega akta iz člena 75(1) sistem v celoti deluje in izpolnjuje predvidene cilje, vključno s funkcijami iz člena 76. 18 mesecev po začetku veljavnosti delegiranega akta iz člena 75(1) se uporabljajo obveznosti, določene na podlagi člena 22(7). Proizvajalci lahko v vmesnem obdobju sistem uporabljajo prostovoljno.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo te uredbe, da se:

(a) podrobneje opredeli, doda in odstrani funkcije iz člena 75(2), da se prilagodi tehničnemu napredku ali da se prilagodi načelu „samo enkrat“ v zvezi z zahtevami po informacijah iz drugega prava Unije;

(b) revidira člena 77(1) in 78 te uredbe, da se zagotovita združljivost in interoperabilnost z Uredbo (EU) 2024/1781.

POGLAVJE XI

MEDNARODNO SODELOVANJE

Člen 81

Mednarodno sodelovanje

1. Za namene varovanja zdravja in varnosti oseb ali okolja lahko Komisija sodeluje z organi tretjih držav ali mednarodnimi organizacijami na področju uporabe te uredbe. Tako sodelovanje lahko zajema:

(a) izmenjavo informacij o dejavnostih izvrševanja in ukrepih, povezanih z varnostjo in varstvom okolja, vključno z nadzorom trga;

(b) izmenjavo podatkov o gospodarskih subjektih;

(c) izmenjavo informacij o metodah ocenjevanja in preskušanju proizvodov;

(d) izmenjavo informacij o odpoklicu proizvodov, zahteve za popravne ukrepe in druge podobne ukrepe;

(e) znanstvene, tehnične in regulativne zadeve, katerih cilj je izboljšati varnost proizvodov ali varstvo okolja in potrošnikov;

(f) izmenjavo informacij o nastajajočih vprašanjih, ki so zelo pomembna za okolje, zdravje in varnost;

(g) izmenjavo informacij o dejavnostih, povezanih s standardizacijo;

(h) izmenjavo uradnikov.

Pri izmenjavi informacij na podlagi tega odstavka se spoštujejo pravila o zaupnosti in veljavno pravo Unije.

2. Izmenjava informacij iz odstavka 1 ima lahko obliko:

(a) nesistematične izmenjave v ustrezno utemeljenih in posebnih primerih ali

(b) sistematične izmenjave na podlagi upravnega dogovora, ki določa vrsto informacij, ki se izmenjujejo, in načine izmenjave.

Komisija redno obvešča države članice o dejavnostih sodelovanja s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami, ki jih izvaja na podlagi prvega pododstavka.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi organom izbranih tretjih držav, ki prostovoljno uporabljajo to uredbo ali imajo regulativne sisteme za gradbene proizvode, podobne tej uredbi, omogoči dostop ali pravico do polnega sodelovanja v enem ali več od naslednjega:

(a) informacijskem in komunikacijskem sistemu, vzpostavljenem v skladu s členom 71(1);

(b) sistemu digitalnih potnih listov gradbenih proizvodov, vzpostavljenem v skladu s členom 75;

(c) usposabljanjih, organiziranih v skladu s členom 73(2).

Dostop do sistemov in dogodkov iz prvega pododstavka se odobri pod pogojem, da se zadevna tretja država zaveže, da bo ukrepala proti gospodarskim subjektom, ki kršijo to uredbo s svojega ozemlja, in zagotovila zaupnost.

Polno sodelovanje v sistemih iz členov 71 in 75 se lahko odobri le, kadar tako določajo sporazumi med Evropsko unijo in tretjimi državami. Tako sodelovanje se lahko ponudi tretjim državam, če je zakonodaja tretje države usklajena s to uredbo in če pristojni nacionalni organi tretje države priznajo certifikate, ki so jih izdali priglašeni organi, ali evropske tehnične ocene v skladu s to uredbo. Za tako sodelovanje veljajo enake obveznosti kot za države članice na podlagi te uredbe, vključno z obveznostmi uradnega obveščanja in nadaljnjega ukrepanja.

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka tega odstavka se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 90(2).

4. Vsaka izmenjava informacij na podlagi tega člena, ki vključuje osebne podatke, se izvede v skladu s pravili Unije o varstvu podatkov. Če Komisija v zvezi z zadevno tretjo državo ali mednarodno organizacijo ni sprejela sklepa o ustreznosti na podlagi člena 45 Uredbe (EU) 2016/679, izmenjava informacij ne sme vključevati osebnih podatkov. Če je bil za tretjo državo ali mednarodno organizacijo sprejet sklep o ustreznosti, lahko izmenjava informacij s to tretjo državo ali mednarodno organizacijo vključuje osebne podatke, ki spadajo na področje uporabe sklepa o ustreznosti, in sicer le, če je taka izmenjava potrebna izključno zaradi varovanja zdravja in varnosti oseb ali okolja.

POGLAVJE XII

SPODBUDE IN JAVNO NAROČANJE

Člen 82

Spodbude držav članic za gradbene proizvode

Kadar države članice zagotovijo spodbude za kategorijo proizvodov, za katero je učinkovitost izražena kot razred lastnosti iz člena 5(5) ali kot razred, vključen v označevanje okoljske trajnostnosti iz člena 22(9), so te spodbude usmerjene v dva najvišja razreda lastnosti.

Kadar so razredi lastnosti opredeljeni v zvezi z več kot enim parametrom trajnostnosti, je treba navesti, v zvezi s katerim parametrom bi bilo treba izvajati ta člen.

Pri tem Komisija upošteva naslednja merila:

(a) število proizvodov v vsakem razredu lastnosti ter

(b) potrebo po zagotovitvi cenovne dostopnosti proizvodov, ki izpolnjujejo navedene zahteve, da se preprečijo pomembni negativni vplivi na potrošnike.

Člen 83

Zelena javna naročila

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z določitvijo obveznih minimalnih zahtev glede okoljske trajnostnosti za gradbene proizvode.

2. Za postopke javnega naročanja, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2014/24/EU ([32]) ali Direktive 2014/25/EU ([33]) Evropskega parlamenta in Sveta, kadar pogodbe zahtevajo minimalno lastnost okoljske trajnostnosti gradbenih proizvodov, kar zadeva njihove bistvene lastnosti, zajete v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, javni naročniki in naročniki uporabljajo obvezne minimalne zahteve glede okoljske trajnostnosti, določene v delegiranih aktih iz odstavka 1.

To javnim naročnikom in naročnikom ne preprečuje, da določijo:

(a) ambicioznejše zahteve glede okoljske trajnostnosti v zvezi z bistvenimi lastnostmi iz prvega pododstavka ali

(b) dodatne zahteve glede okoljske trajnostnosti, povezane z drugimi bistvenimi lastnostmi, ki niso navedene v prvem pododstavku.

3. Države članice in Komisija javnim naročnikom in naročnikom, pristojnim za javna naročila, zagotovijo tehnično pomoč in svetovanje o tem, kako izpolnjevati obvezne minimalne zahteve glede okoljske trajnostnosti, določene v delegiranih aktih iz odstavka 1.

4. Obvezne minimalne zahteve glede okoljske trajnostnosti, določene v delegiranih aktih iz odstavka 1, za javna naročila, ki jih oddajo javni naročniki ali naročniki, so lahko, kot je ustrezno za zadevno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov, v obliki:

(a) „tehničnih specifikacij“ v smislu člena 42 Direktive 2014/24/EU in člena 60 Direktive 2014/25/EU;

(b) „pogojev za sodelovanje“ v smislu člena 58 Direktive 2014/24/EU in člena 80 Direktive 2014/25/EU;

(c) „pogojev za izvedbo javnega naročila“ v smislu člena 70 Direktive 2014/24/EU in člena 87 Direktive 2014/25/EU;

(d) „meril za oddajo javnega naročila“ v smislu člena 67 Direktive 2014/24/EU in člena 82 Direktive 2014/25/EU.

5. Komisija se pri določanju obveznih minimalnih zahtev glede okoljske trajnostnosti na podlagi odstavka 1 za javna naročila in v skladu z odstavkoma 13 in 28 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice in zadevni deležniki, opravi oceno učinka in upošteva vsaj naslednja merila:

(a) vrednost in obseg javnih naročil, oddanih za zadevno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov;

([32]) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

([33]) Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

(b) okoljske koristi, ki izhajajo iz uporabe proizvodov v najvišjih dveh razredih lastnosti;

(c) potrebo po zagotovitvi zadostnega povpraševanja po okoljsko bolj trajnostnih proizvodih;

(d) ekonomsko izvedljivost za javne naročnike ali naročnike, da kupujejo okoljsko bolj trajnostne proizvode, ne da bi to povzročilo nesorazmerne stroške in razpoložljivost teh proizvodov na trgu;

(e) razmere na trgu zadevne družine proizvodov ali kategorije proizvodov na ravni Unije;

(f) učinke zahtev na konkurenco;

(g) vpliv na MSP in njihove potrebe;

(h) regulativne potrebe držav članic in različne podnebne razmere.

Komisija prvo oceno učinka začne do 31. decembra 2026.

6. Javni naročniki in naročniki se lahko izjemoma odločijo, da ne bodo uporabili odstavka 2 tega člena, kadar je bilo po predhodnem preverjanju trga v skladu s členom 40 Direktive 2014/24/EU in členom 58 Direktive 2014/25/EU ugotovljeno, da:

(a) zahtevani gradbeni proizvod lahko dobavi le določen gospodarski subjekt in ne obstaja nobena razumna alternativa ali nadomestek;

(b) v zvezi s prejšnjim postopkom javnega naročanja ni bila predložena nobena ustrezna ponudba ali nobena ustrezna prijava za sodelovanje, ali

(c) uporaba odstavka 1 ali vgradnja zahtevanega gradbenega proizvoda v gradbene objekte bi od tega javnega naročnika ali naročnika zahtevala nesorazmerne stroške ali povzročila nezdružljivost ali tehnične težave.

Javni naročniki in naročniki lahko domnevajo, da so ocenjene razlike v vrednosti naročila nad 10 % na podlagi objektivnih in preglednih podatkov nesorazmerne.

Kadar javni naročniki in naročniki uporabijo odstopanje iz tega odstavka, postopka javnega naročanja ni mogoče šteti za okoljsko trajnostnega v zvezi z gradbenimi proizvodi, za katere so bile uporabljene izjeme.

Države članice v skladu s členom 83 Direktive 2014/24/EU Komisiji vsaka tri leta poročajo o uporabi tega odstavka.

Ta odstavek ne posega v možnost, da se izključijo neobičajno nizke ponudbe na podlagi člena 69 Direktive 2014/24/EU in člena 84 Direktive 2014/25/EU.

7. Znak EU za okolje in drugi nacionalno ali regionalno uradno priznani sistemi za podeljevanje znaka za okolje EN ISO 14024 I. vrste v skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([34]) se lahko uporabijo za dokazovanje skladnosti z minimalnimi zahtevami glede okoljske trajnostnosti, kadar tak znak izpolnjuje zahteve iz člena 19 te uredbe.

POGLAVJE XIII

REGULATIVNI STATUS PROIZVODOV

Člen 84

Regulativni status proizvodov

Komisija lahko na podlagi ustrezno utemeljene zahteve države članice ali na lastno pobudo z izvedbenimi akti določi, ali je določeno blago ali kategorija blaga proizvod v smislu te uredbe.

([34]) Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L 27, 30.1.2010, str. 1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

POGLAVJE XIV

NUJNI POSTOPKI

Člen 85

Uporaba nujnih postopkov

1. Členi 86 do 88 te uredbe se uporabljajo le, če je Komisija sprejela izvedbeni akt na podlagi člena 28 Uredbe (EU) 2024/2747 v zvezi z gradbenimi proizvodi, ki jih zajema ta uredba.

2. Členi 86 do 88 te uredbe se uporabljajo le za gradbene proizvode, ki so bili opredeljeni kot v krizi pomembno blago na podlagi člena 18(4) Uredbe (EU) 2024/2747.

3. To poglavje se, razen kar zadeva pooblastilo Komisije iz člena 87(7) te uredbe, uporablja le med načinom za izredne razmere na notranjem trgu, ki je bil aktiviran na podlagi člena 18(1) Uredbe (EU) 2024/2747.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte v zvezi s popravnimi ali omejevalnimi ukrepi, ki jih je treba sprejeti, postopki, ki jih je treba upoštevati, ter posebnimi zahtevami za označevanje in sledljivost gradbenih proizvodov, danih na trg v skladu s členoma 86 in 87. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Člen 86

Prednostna razvrstitev ocenjevanja in preverjanja v krizi pomembnih gradbenih proizvodov

1. Ta člen se uporablja za gradbene proizvode, navedene v izvedbenih aktih iz člena 85(1), za katere veljajo naloge tretje stranke priglašenih organov, ki se nanašajo na ocenjevanje in preverjanje gradbenih proizvodov v skladu s členom 10(1).

2. Priglašeni organi si po najboljših močeh prizadevajo prednostno obravnavati zahteve za naloge tretje stranke, ki se nanašajo na ocenjevanje in preverjanje gradbenih proizvodov iz odstavka 1, ne glede na to, ali so bile vložene pred aktiviranjem nujnih postopkov na podlagi člena 85 ali po njem.

3. Prednostna razvrstitev zahtev za naloge tretje stranke, ki se nanašajo na ocenjevanje in preverjanje gradbenih proizvodov na podlagi odstavka 2, ne povzroča dodatnih nesorazmernih stroškov za proizvajalce, ki so vložili navedene zahteve.

4. Priglašeni organi si razumno prizadevajo za povečanje svojih zmogljivosti za ocenjevanje in preverjanje gradbenih proizvodov iz odstavka 1, v zvezi s katerimi so bili priglašeni.

Člen 87

Ocenjevanje in izjava o lastnostih na podlagi standardov in skupnih specifikacij

1. Kadar so gradbeni proizvodi opredeljeni kot v krizi pomembno blago, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov, v katerih so navedeni ustrezni standardi ali določene skupne specifikacije, ki zajemajo metode in merila za ocenjevanje lastnosti teh proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi v naslednjih primerih:

(a) kadar ni harmoniziranih standardov za lastnosti in izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s členom 6(1), ki bi zajemali ustrezne metode in merila za ocenjevanje lastnosti teh proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi, sprejetje takih standardov ali aktov pa se v razumnem roku ne pričakuje ali

(b) kadar resne motnje v delovanju notranjega trga, ki so privedle do aktiviranja načina za izredne razmere na notranjem trgu v skladu s členom 18 Uredbe (EU) 2024/2747, znatno omejujejo možnosti proizvajalcev, da uporabijo harmonizirane standarde za lastnosti ali izvedbene akte, sprejete v skladu s členom 6(1) te uredbe, ki določajo ustrezne metode in merila za ocenjevanje lastnosti navedenih proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi.

2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 določajo najustreznejšo alternativno tehnično rešitev za namene zagotavljanja ocene in izjave o lastnostih v skladu z odstavkom 5. V ta namen so lahko sklici na evropske standarde ali sklici na ustrezne veljavne mednarodne ali nacionalne standarde objavljeni v teh izvedbenih aktih ali, če ni veljavnega evropskega standarda ali nobenega ustreznega mednarodnega ali nacionalnega standarda, se lahko s temi izvedbenimi akti vzpostavi skupne specifikacije.

3. Izvedbeni akti iz odstavka 1 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3) in se uporabljajo do zadnjega dne obdobja, v katerem je aktiviran način za izredne razmere na notranjem trgu, razen če se ti izvedbeni akti spremenijo ali razveljavijo v skladu z odstavkom 7 tega člena.

4. Komisija pred pripravo osnutka izvedbenega akta iz odstavka 1 tega člena obvesti odbor iz člena 22 Uredbe (EU) št. 1025/2012, da meni, da so pogoji iz odstavka 1 tega člena izpolnjeni. Komisija pri pripravi tega osnutka izvedbenega akta upošteva mnenja strokovne skupine za pravni red CPR in se ustrezno posvetuje z vsemi zadevnimi deležniki.

5. Brez poseganja v člena 13 in 15 se lahko metode in merila iz standardov ali skupnih specifikacij iz odstavka 1 tega člena ali njihovi deli uporabijo za ocenjevanje in izjavo o lastnostih gradbenih proizvodov, ki jih zajemajo ti standardi ali skupne specifikacije, v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi. Od dneva po izteku ali deaktiviranju načina za izredne razmere na notranjem trgu ni več mogoče pripraviti izjave o lastnostih in skladnosti na podlagi standardov ali skupnih specifikacij iz izvedbenega akta iz odstavka 1 tega člena.

6. Z odstopanjem od člena 85(3), razen če obstaja zadosten razlog za domnevo, da gradbeni proizvodi, zajeti v standardih ali skupnih specifikacijah iz odstavka 1 tega člena, predstavljajo tveganje za zdravje ali varnost oseb ali ne dosegajo deklariranih lastnosti, izjave o lastnostih in skladnosti gradbenih proizvodov, ki so bili dani na trg v skladu z navedenimi standardi ali skupnimi specifikacijami, ostanejo veljavne po izteku ali razveljavitvi izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 3 tega člena, in po izteku ali deaktiviranju načina za izredne razmere na notranjem trgu.

7. Kadar država članica meni, da je standard ali skupna specifikacija iz odstavka 1 nepravilna v smislu metod in meril za ocenjevanje lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi, o tem obvesti Komisijo in poda podrobno obrazložitev. Komisija to podrobno obrazložitev oceni in lahko po potrebi spremeni ali razveljavi izvedbeni akt, v katerem je naveden standard ali določena skupna specifikacija.

Člen 88

Prednostna razvrstitev dejavnosti nadzora trga in medsebojna pomoč med organi

1. Države članice prednostno obravnavajo dejavnosti nadzora trga za gradbene proizvode, navedene v izvedbenem aktu iz člena 85(1) te uredbe. Komisija olajša usklajevanje take prednostne obravnave prizadevanj prek mreže Unije za skladnost proizvodov, vzpostavljene na podlagi člena 29 Uredbe (EU) 2019/1020.

2. Organi za nadzor trga držav članic zagotovijo, da si po najboljših močeh prizadevajo za zagotavljanje pomoči drugim organom za nadzor trga v načinu za izredne razmere na notranjem trgu, vključno z mobilizacijo in pošiljanjem strokovnih skupin za začasno okrepitev osebja organov za nadzor trga, ki zaprosijo za pomoč, ali zagotavljanjem logistične podpore, kot je krepitev preskusnih zmogljivosti za gradbene proizvode, navedene v izvedbenem aktu iz člena 85(1).

POGLAVJE XV

KONČNE DOLOČBE

Člen 89

Delegirani akti

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 4(7), člena 5(5), (6) in (10), člena 7(1) in (8), člena 9(3) in (4), člena 10(2) in (4), člena 12, člena 15(5), člena 22(8) in (9), člena 32(5), člena 75(1), člena 80(2) in člena 83(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 7. januarja 2025. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 4(7), člena 5(5), (6) in (10), člena 7(1) in (8), člena 9(3) in (4), člena 10(2) in (4), člena 12, člena 15(5), člena 22(8) in (9), člena 32(5), člena 75(1), člena 80(2) in člena 83(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 4(7), člena 5(5), (6) ali (10), člena 7(1) ali (8), člena 9(3) ali (4), člena 10(2) ali (4), člena 12, člena 15(5), člena 22(8) ali (9), člena 32(5), člena 75(1), člena 80(2) ali člena 83(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet delegiranemu aktu ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 90

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor za gradbene proizvode. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

Člen 91

Elektronske vloge, odločitve, dokumentacija in informacije

1. Vse vloge, ki jih priglašeni organi ali TAB-i predložijo ali prejmejo, in odločitve, ki jih ti organi sprejmejo v skladu s to uredbo, se lahko predložijo v papirni obliki ali v splošno uporabljani elektronski obliki, če podpis izpolnjuje zahteve iz Uredbe (EU) št. 910/2014 in je podpisnik pooblaščen za zastopanje organa ali gospodarskega subjekta v skladu s pravom držav članic oziroma pravom Unije.

2. Če ni navedeno drugače, se lahko vse obveznosti obveščanja na podlagi te uredbe izpolnijo z elektronskimi sredstvi. Kadar se informacije zagotovijo z elektronskimi sredstvi, se informacije izdajo v splošno berljivi elektronski obliki, ki prejemniku omogoča prenos in tiskanje teh informacij.

Kadar se obveznost določi v skladu s členom 22(7), gospodarski subjekti izpolnijo obveznosti obveščanja v zvezi z dokumenti iz člena 76(2) tako, da predložijo digitalni potni list proizvoda.

Izjava o lastnostih in skladnosti ter splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije se zagotovijo brezplačno v papirni obliki, če to zahteva končni uporabnik ob nakupu.

Člen 92

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za primere neskladnosti s to uredbo, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev izvajanja teh pravil. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice do 8. decembra 2026 uradno obvestijo Komisijo o navedenih pravilih in ukrepih ter jo brez odlašanja uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 93

Ocena

Komisija najpozneje 9. januarja 2033, nato pa vsaj vsakih šest let izvede oceno te uredbe in njenega prispevka k delovanju notranjega trga ter izboljšanju okoljske trajnostnosti proizvodov in gradbenih objektov ter grajenega okolja. V tej oceni se med drugim oceni korelacija te uredbe z Uredbo (EU) 2024/1781 ter morebitne okoljske in gospodarske koristi ter učinek razširjene odgovornosti proizvajalcev nekaterih gradbenih proizvodov in ponovnega lastništva nad presežnimi in neprodanimi proizvodi na ravni Unije. Komisija oceni tudi učinek uporabe te uredbe na stanje na trgu za različne kategorije rabljenih proizvodov. Komisija oceni, ali so kazni, ki jih uporabljajo države članice, učinkovite in ali povzročajo razdrobljenost notranjega trga. Komisija po potrebi predlaga, kako te kazni uskladiti.

Komisija predloži poročilo o glavnih ugotovitvah Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Države članice Komisiji predložijo potrebne informacije za pripravo tega poročila.

Kadar je primerno se poročilu priloži zakonodajni predlog za spremembe ustreznih določb te uredbe.

Člen 94

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 305/2011 se razveljavi z učinkom od 8. januarja 2026, razen člena 2, členov 4 do 9, členov 11 do 18, členov 27 in 28, členov 36 do 40, členov 47 do 49, členov 52 in 53, člena 55, členov 60 do 64 navedene uredbe ter prilog III in V k navedeni uredbi, ki se razveljavijo z učinkom od 8. januarja 2040.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XI k tej uredbi.

Člen 95

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Šteje se, da so kontaktne točke za proizvode za gradbeništvo, določene na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011, določene tudi na podlagi te uredbe.

2. TAB-i in priglašeni organi, imenovani ali priglašeni na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011, se štejejo za imenovane ali priglašene tudi na podlagi te uredbe. Vendar jih države članice, ki jih imenujejo, ponovno ocenijo in imenujejo v skladu s svojim ciklom rednega ponovnega ocenjevanja in najpozneje 8. januarja 2030. Uporablja se postopek ugovora iz člena 51(5) te uredbe.

3. Harmonizirani standardi, sklici na katere so vključeni na seznam, objavljen v skladu s členom 17(5) Uredbe (EU) št. 305/2011, ki veljajo 8. januarja 2026, ostanejo veljavni na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011, dokler jih Komisija ne umakne ali kako drugače razveljavi.

4. Evropski ocenjevalni dokumenti, sklici na katere so vključeni na seznam, objavljen v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 305/2011 do 8. januarja 2026, ostanejo veljavni do 9. januarja 2031, razen če so prenehali veljati iz drugih razlogov. Proizvodi niso dani na trg na podlagi evropskih tehničnih ocen, izdanih v skladu s temi evropskimi ocenjevalnimi dokumenti po 9. januarju 2036.

5. Kadar harmonizirana tehnična specifikacija, sprejeta v skladu s členom 5(8) ali členom 6(1) te uredbe, zajema isti proizvod in enako predvideno uporabo kot evropski ocenjevalni dokument, sklic na katerega je vključen na seznam, objavljen v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 305/2011, se evropski ocenjevalni dokument za namene te uredbe ne uporablja več, proizvodi pa se ne dajejo na trg na podlagi evropskih tehničnih ocen, izdanih v skladu s tem evropskim ocenjevalnim dokumentom.

6. Evropske tehnične ocene, izdane na podlagi evropskih ocenjevalnih dokumentov, sklici na katere niso vključeni na seznam, objavljen v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 305/2011 do 8. januarja 2026, se obravnavajo kot zahteve za evropsko tehnično oceno na podlagi te uredbe. Upravni prenos se za proizvajalca izvede brezplačno.

7. Certifikati, preskusna poročila in evropske tehnične ocene, izdani na podlagi Uredbe (EU) št. 305/2011, se lahko uporabijo kot tehnična podlaga za dokazovanje skladnosti proizvoda s to uredbo, kadar tip proizvoda ustreza tipu proizvoda na podlagi te uredbe ter so zahteve in metode ocenjevanja veljavne glede na veljavno harmonizirano tehnično specifikacijo ali evropski ocenjevalni dokument. Priznavanje takih dokumentov je mogoče pod pogoji iz člena 62 te uredbe, ki se smiselno uporabljajo.

8. Člen 2, členi 4 do 9, členi 11 do 18, člena 27 in 28, členi 36 do 40, členi 47 do 49, člena 52 in 53, člen 55 in členi 60 do 64 Uredbe (EU) št. 305/2011 se uporabljajo samo za proizvode, zajete v standardih iz odstavka 3 tega člena, ali za proizvode, zajete v evropskih ocenjevalnih dokumentih iz odstavka 4 tega člena.

Za namene člena 5(7), člena 6(1) in člena 31(2) te uredbe se harmonizirani standardi, sklici na katere so vključeni na seznam, objavljen v skladu s členom 17(5) Uredbe (EU) št. 305/2011, in ki niso umaknjeni, obravnavajo kot harmonizirani standardi za lastnosti.

9. Zahteve in obveznosti gospodarskih subjektov iz poglavij I, II in III v zvezi z določeno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov znotraj posamezne družine proizvodov se uporabljajo šele eno leto po datumu sprejetja izvedbenega akta iz člena 5(8), s katerim harmonizirani standard postane obvezen, ali izvedbenega akta iz člena 6(1) za to družino proizvodov ali kategorijo proizvodov, razen če je v izvedbenem aktu določen poznejši datum začetka uporabe. Vendar lahko gospodarski subjekti navedene harmonizirane tehnične specifikacije, če se tako odločijo, uporabljajo od začetka njihove veljavnosti, tako da opravijo postopek za pridobitev izjave o lastnostih in skladnosti.

10. Komisija v enem letu po datumu začetka uporabe zahtev in obveznosti v zvezi z določeno družino proizvodov ali kategorijo proizvodov iz odstavka 9 tega člena iz Uradnega lista Evropske unije umakne sklice na harmonizirane standarde in evropske ocenjevalne dokumente ali njihove dele, objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členoma 17(5) in 22 Uredbe (EU) št. 305/2011, kadar zajemajo isto družino proizvodov ali kategorijo proizvodov.

Člen 96

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 8. januarja 2026, razen člena 1do 4, člena 5(1) do (7), člena 7(1), člena 9, člena 10, člena 12(1), prvega pododstavka, člena 16(3), člena 37(4), člena 63, člena 89 in člena 90 ter prilog I, II, III, IV, VII, IX in X, ki se uporabljajo od 7. januarja 2025, ter člena 92, ki se uporablja od 8. januarja 2027.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. novembra 2024

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik*
R. METSOLA	BÓKA J.

PRILOGA I

Osnovne zahteve za gradbene objekte

Naslednji seznam osnovnih zahtev za gradbene objekte je podlaga za opredelitev bistvenih značilnosti proizvodov ter pripravo zahtev za standardizacijo in harmoniziranih tehničnih specifikacij ter evropskih ocenjevalnih dokumentov.

Te osnovne zahteve za gradbene objekte ne pomenijo obveznosti za gospodarske subjekte ali države članice.

Pri predvideni življenjski dobi, povezani z osnovnimi zahtevami za gradbene objekte, se upoštevajo verjetni vpliv podnebnih sprememb.

1. Celovitost konstrukcije gradbenih objektov

Gradbeni objekti in njihovi ustrezni deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in razgradijo ali rušijo tako, da prenašajo vse ustrezne obremenitve in njihove kombinacije in jih prenašajo v tla varno ter ne povzročajo upogibov in deformacij katerega koli dela gradbenih objektov ali premikov tal, ki bi zmanjšali trajnost, odpornost konstrukcije, uporabnost in trdnost gradbenih objektov.

Konstrukcija in konstrukcijski elementi gradbenih objektov se načrtujejo, izdelujejo, gradijo, vzdržujejo in razgradijo ali rušijo tako, da izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) so trajni v predvideni življenjski dobi (zahteva glede trajnosti);

(b) lahko prenesejo vsa dejanja in vplive, ki se bodo verjetno pojavili med gradnjo, uporabo in razgradnjo ali rušenjem, z ustrezno stopnjo zanesljivosti in na stroškovno učinkovit način (zahteva glede konstrukcijske odpornosti) ter:

(i) se ne zrušijo;

(ii) se ne deformirajo v nedopustni meri;

(iii) ne poškodujejo drugih delov gradbenih objektov, napeljav ali vgrajene opreme zaradi večjih deformacij nosilne konstrukcije;

(c) v predvideni življenjski dobi ostanejo v skladu s predpisanimi zahtevami za uporabo z ustrezno stopnjo zanesljivosti in na ekonomičen način (zahteva glede uporabnosti);

(d) ustrezno ohranijo svojo celovitost ob neželenih dogodkih, vključno s potresom, eksplozijo, požarom, udarcem ali posledicami človeških napak, v obsegu, ki ni sorazmeren s prvotnim vzrokom (zahteva glede trdnosti).

2. Požarna varnost gradbenih objektov

Gradbeni objekti in njihovi ustrezni deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in razgradijo ali rušijo tako, da se ustrezno prepreči nastanek požara, tudi z zadostno uporabo detektorjev in alarmov. Ogenj in dim se omejita in nadzorujeta, osebe v gradbenem objektu pa zaščitijo pred ognjem in dimom. Zagotoviti se morajo ustrezne ureditve za varen umik in evakuacijo iz gradbenega objekta za vse osebe v objektu.

Gradbeni objekti in vsi njihovi deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in rušijo tako, da v primeru požara izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) določen čas je še ohranjena nosilnost gradbenega objekta, da lahko osebe v gradbenem objektu stavbo pravočasno zapustijo;

(b) zagotovljen je dostop službam za reševanje in ukrepanje ob nesrečah in na voljo so ustrezna sredstva za olajšanje njihovega dela;

(c) nastajanje in širjenje ognja in dima je nadzorovano in omejeno;

(d) omejeno je širjenje ognja in dima na sosednje gradbene objekte;

(e) upoštevana je varnost služb za reševanje in ukrepanje ob nesrečah.

3. Zaščita pred škodljivimi vplivi na higieno in zdravje, povezanimi z gradbenimi objekti

Gradbeni objekti in vsi njihovi deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in razgradijo ali rušijo tako, da v celotnem življenjskem ciklu ne vplivajo negativno na higieno ali zdravje in varnost gradbenih delavcev, oseb v objektu, obiskovalcev ali sosedov zaradi katerega koli od naslednjih dejavnikov:

(a) emisij nevarnih snovi, hlapnih organskih spojin ali nevarnih delcev, vključno z mikroplastiko, v zraku v zaprtih prostorih;

(b) emisij nevarnega sevanja v notranje okolje;

(c) izpusta nevarnih snovi v pitno vodo ali snovi, ki imajo drug negativen vpliv na pitno vodo;

(d) prehajanja vlage v notranjost stavbe;

(e) napačnega odvajanja odpadne vode, emisij izpušnih plinov ali napačnega odlaganja trdnih ali tekočih odpadkov v notranje okolje.

4. Varnost in dostopnost gradbenih objektov

Gradbeni objekti in vsi njihovi deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in razgradijo ali rušijo tako, da v celotnem življenjskem ciklu ne predstavljajo nesprejemljivega tveganja za nesreče ali poškodbe pri uporabi ali obratovanju, vključno z zdrsi, padci, trki, opeklinami, električnim udarom in poškodbami zaradi padajočih ali odlomljenih delov, ki jih povzročijo zunanji dejavniki, kot so ekstremne vremenske razmere ali eksplozije.

Gradbeni objekti morajo biti izrecno načrtovani in grajeni tako, da dostopnost in uporabo omogočijo tudi invalidom in osebam z zmanjšano mobilnostjo ali slabšo prostorsko orientacijo.

5. Odpornost proti prehajanju zvoka in akustične lastnosti gradbenih objektov

Gradbeni objekti in vsi njihovi deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in razgradijo ali rušijo tako, da v celotnem življenjskem ciklu zagotavljajo razumno zaščito pred neugodno zvočno obremenitvijo skozi zrak ali materiale iz drugih delov istega gradbenega objekta ali virov zunaj njegove konstrukcije. Ta zaščita zagotavlja, da ta zvočna obremenitev:

(a) ne povzroča takojšnjih ali kroničnih tveganj za zdravje ljudi;

(b) osebam v objektu in ljudem v bližini omogoča spanje, počitek in opravljanje običajnih dejavnosti v zadovoljivih pogojih.

Gradbeni objekti in vsi njihovi deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in rušijo tako, da zagotavljajo zadostno absorpcijo in odboj zvoka, kadar so te akustične lastnosti potrebne.

6. Energetska učinkovitost in toplotno obnašanje gradbenih objektov

Gradbeni objekti, vključno z avtomatiziranimi procesi v njih, ter njihove inštalacije za ogrevanje, hlajenje, razsvetljavo in prezračevanje se načrtujejo, gradijo in vzdržujejo tako, da je poraba energije pri uporabi objekta majhna, če se upoštevajo:

(a) cilj za skoraj nič-energijske stavbe in stavbe z ničelnimi emisijami v Uniji;

(b) zunanji klimatski pogoji;

(c) notranji klimatski pogoji.

7. Emisije iz gradbenih objektov v zunanje okolje

Gradbeni objekti in vsi njihovi deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in razgradijo ali rušijo tako, da v celotnem življenjskem ciklu ne ogrožajo zunanjega okolja zaradi katerega koli od naslednjih dejavnikov:

(a) izpusta nevarnih snovi, mikroplastike ali sevanja v zrak, podzemno vodo, morske vode, površinske vode ali zemljo;

(b) napačnega odvajanja odpadne vode, emisij izpušnih plinov ali napačnega odlaganja trdnih ali tekočih odpadkov v zunanje okolje;

(c) škode na stavbi, vključno s škodo zaradi prenosa onesnaževal, ki jih prenaša voda, v temelje stavbe;

(d) izpusta emisij toplogrednih plinov v ozračje.

8. Trajnostna raba naravnih virov v gradbenih objektih

Gradbeni objekti in vsi njihovi deli se načrtujejo, gradijo, uporabljajo, vzdržujejo in razgradijo ali rušijo tako, da je uporaba naravnih virov v njihovem celotnem življenjskem ciklu trajnostna in zagotavlja naslednje:

(a) z viri čim bolj gospodarno uporabo surovin in sekundarnih materialov z visoko okoljsko trajnostnostjo;

(b) zmanjšanje celotne količine uporabljenih surovin na najmanjšo možno;

(c) zmanjšanje celotne količine sive energije na najmanjšo možno;

(d) zmanjšanje količine nastalih odpadkov;

(e) zmanjšanje celotne porabe pitne in nepitne vode;

(f) čim večja ponovna uporaba ali možnost recikliranja celih gradbenih objektov ali njihovih delov in njihovega gradbenega materiala po razgradnji ali zrušenju;

(g) enostavnost razgradnje.

PRILOGA II

Vnaprej določene okoljske bistvene značilnosti

Harmonizirane tehnične specifikacije in evropski ocenjevalni dokumenti zajemajo naslednji seznam vnaprej določenih okoljskih bistvenih značilnosti, povezanih z oceno življenjskega cikla proizvoda:

(a) skupni učinki na podnebne spremembe;

(b) učinki na podnebne spremembe zaradi fosilnih goriv;

(c) biogeni učinki podnebnih sprememb;

(d) učinki podnebnih sprememb zaradi rabe zemljišč in spremembe rabe zemljišč;

(e) tanjšanje ozonskega plašča;

(f) potencial za zakisljevanje;

(g) evtrofikacija sladke vode;

(h) evtrofikacija morske vode;

(i) kopenska evtrofikacija;

(j) fotokemični ozon;

(k) izčrpavanje abiotskih virov – mineralov, kovin;

(l) izčrpavanje abiotskih virov – fosilnih goriv;

(m) raba vode;

(n) trdni delci;

(o) ionizirajoče sevanje, zdravje ljudi

(p) strupenost za sladkovodno okolje;

(q) strupenost za ljudi, rakotvorna;

(r) strupenost za ljudi, nerakotvorna;

(s) vplivi, povezani z rabo zemljišč.

Harmonizirane tehnične specifikacije v največji možni meri zajemajo tudi vnaprej določeno okoljsko bistveno značilnost zmožnosti za začasno vezanje ogljika in drugo odstranjevanje ogljika.

PRILOGA III

Zahteve za proizvode

1. Zahteve, ki zagotavljajo ustrezno funkcionalnost in lastnosti proizvodov

1.1. Harmonizirane tehnične specifikacije, sprejete v skladu s členom 7(1), lahko po potrebi za proizvode, ki jih zajemajo, določajo, da morajo biti proizvodi zasnovani, izdelani in pakirani tako, da se v njihovem življenjskem ciklu v skladu z najsodobnejšim stanjem in v obsegu, ki ni zajet v drugih pravnih aktih Unije, upošteva ena ali več naslednjih funkcionalnih zahtev in zahtev glede učinkovitosti:

(a) njihov predvideni namen je učinkovito in zanesljivo izpolnjen;

(b) ne poslabša se izpolnjevanje deklariranih lastnosti;

(c) ne poslabša se izpolnjevanje varnostnih in okoljskih zahtev v skladu s točkama 2.1 in 3.1;

(d) ohrani se njihova funkcionalnost.

1.2. Prostovoljni harmonizirani standardi za zahteve za proizvode iz člena 7(3) in skupne specifikacije, ki zagotavljajo domnevo o skladnosti, določajo, kako se lahko izpolnijo vse zahteve v skladu s točko 1.1, na primer z naslednjim:

(a) uporaba posebnih materialov, ki jih je mogoče določiti tudi glede njihove kemijske sestave;

(b) posebne mere in oblike proizvodov ali njihovih sestavnih delov;

(c) uporaba določenih sestavnih delov, ki jih je mogoče določiti tudi glede materialov, mer in oblik;

(d) uporaba nekaterih dodatkov in zahtev zanje;

(e) enostavna montaža in demontaža;

(f) enostavno vzdrževanje ali odsotnost vzdrževanja v pričakovani življenjski dobi;

(g) značilnosti proizvoda, vključno z možnostmi enostavnega čiščenja, odpornostjo proti praskam in odpornostjo na lomljenje v običajnih pogojih delovanja.

1.3. Harmonizirane tehnične specifikacije lahko pri določanju funkcionalnih zahtev za proizvode in zahtev glede obnašanja oziroma lastnosti proizvoda te zahteve razlikujejo na podlagi razredov lastnosti.

2. Varnostne zahteve za proizvode

Varnost se nanaša na strokovnjake (delavce) in nestrokovnjake (potrošnike, osebe v objektu) pri prevozu, namestitvi, vzdrževanju, uporabi ali razstavljanju proizvoda, pa tudi pri ravnanju s proizvodom ob koncu njegove življenjske dobe ali pri njegovi ponovni uporabi ali recikliranju.

2.1. Harmonizirane tehnične specifikacije, določene z delegiranimi akti iz člena 7(1), lahko po potrebi za proizvode, ki jih zajemajo, določajo, da morajo biti proizvodi načrtovani, izdelani in pakirani tako, da so eno ali več naslednjih tveganj za varnost proizvoda v njegovem življenjskem ciklu obravnavani v skladu z najsodobnejšim stanjem in v kolikor niso zajeti v drugih pravnih aktih Unije:

(a) kemična tveganja zaradi puščanja ali izpiranja;

(b) tveganje zaradi neuravnotežene sestave snovi, ki povzroči nepravilno delovanje proizvodov, pomembno za varnost;

(c) mehanska tveganja;

(d) mehanske okvare;

(e) fizične okvare;

(f) tveganja električne okvare;

(g) tveganja, povezana z izpadom oskrbe z električno energijo;

(h) tveganja, povezana z nenamernim električnim nabojem ali razelektritvijo;

(i) tveganja, povezana z okvaro programske opreme;

(j) tveganja zaradi manipulacije programske opreme;

(k) tveganja zaradi nezdružljivosti snovi ali materialov;

(l) tveganja, povezana z nezdružljivostjo različnega blaga, od katerih je vsaj eden proizvod;

(m) tveganje, da proizvod ne bo deloval, kot je bilo predvideno, kadar je delovanje pomembno za varnost;

(n) tveganje napačnega razumevanja navodil za uporabo na področju, ki vpliva na zdravje in varnost;

(o) tveganje nenamerne neustrezne montaže ali uporabe;

(p) tveganje namerne neustrezne uporabe.

2.2. Prostovoljni harmonizirani standardi in skupne specifikacije, ki zagotavljajo domnevo o skladnosti, določajo, kako se lahko izpolnijo vse zahteve v skladu s točko 2.1, na primer z naslednjim:

(a) opredelitev najsodobnejšega stanja možnega zmanjšanja tveganja v zvezi z zadevno kategorijo proizvodov, vključno s tveganjem nezdružljivosti različnih vrst blaga, od katerih je vsaj eden proizvod;

(b) zagotavljanje tehničnih rešitev, ki preprečujejo tveganja, povezana z varnostjo, ali

(c) kadar se tveganju ni mogoče izogniti, se tveganja zmanjšajo ali ublažijo z opozorili na proizvodu, njegovi embalaži in v njegovih navodilih za uporabo.

2.3. Harmonizirane tehnične specifikacije lahko pri določanju varnostnih zahtev za proizvode te zahteve razlikujejo na podlagi razredov lastnosti.

3. Okoljske zahteve za proizvode

Okolje je povezano s pridobivanjem in proizvodnjo materialov, proizvodnjo proizvoda, prevozom materialov in proizvodov, njihovim vzdrževanjem, možnostjo, da čim dlje ostane v krožnem gospodarstvu, in njihovo fazo ob koncu življenjske dobe.

3.1. Harmonizirane tehnične specifikacije, določene z delegiranimi akti iz člena 7(1), lahko po potrebi za proizvode, ki jih zajemajo, določajo, da morajo biti proizvodi načrtovani, izdelani in pakirani tako, da so obravnavani eden ali več naslednjih inherentnih okoljskih vidikov v njihovem življenjskem ciklu, kjer je to mogoče brez izgube varnosti ali tako, da se izravna negativni okoljski vpliv ter v obsegu, ki ga drugi pravni akti Unije ne zajemajo:

(a) čim večja trajnost in zanesljivost proizvoda ali njegovih sestavnih delov, izražena z navedbo njegove tehnične življenjske dobe z informacijami o dejanski uporabi, odpornosti proti obremenitvam oziroma mehanizmom staranja glede na pričakovano povprečno življenjsko dobo, minimalno življenjsko dobo v najslabših, vendar še vedno realnih pogojih, in glede na zahteve glede minimalne življenjske dobe ter preprečevanje prezgodnjega zastaranja;

(b) zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celotnem življenjskem ciklu;

(c) čim večja vsebnost ponovno uporabljenih, recikliranih materialov in stranskih proizvodov;

(d) izbira varnih, že v zasnovi trajnostnih in okolju prijaznih snovi;

(e) uporaba energije in energetska učinkovitost;

(f) učinkovita raba virov,

(g) modularnost;

(h) opredelitev, kateri proizvod ali njegovi deli se lahko po demontaži ponovno uporabijo (možnost ponovne uporabe) in v kakšni količini;

(i) možnost nadgradnje;

(j) enostavna popravljivost v pričakovani življenjski dobi, kar zajema tudi združljivost s splošno razpoložljivimi rezervnimi deli;

(k) enostavnost vzdrževanja in prenove med pričakovano življenjsko dobo;

(l) možnost recikliranja in zmožnost predelave;

(m) zmožnost ločevanja in predelave različnih materialov ali snovi med postopki razstavljanja ali recikliranja;

(n) trajnostno pridobivanje materialov;

(o) zmanjšanje razmerja med embalažo in proizvodom na najmanjše možno;

(p) količina nastalih odpadkov, zlasti nevarnih odpadkov.

3.2. Prostovoljni harmonizirani standardi in skupne specifikacije, ki zagotavljajo domnevo o skladnosti, določajo, kako se lahko izpolnijo vse zahteve v skladu s točko 3.1, na primer z naslednjim:

(a) opredelitev najsodobnejšega stanja na področju obravnavanja okoljskih vidikov v zvezi z zadevno kategorijo proizvodov, vključno z minimalno vsebnostjo recikliranega materiala, emisijami toplogrednih plinov v celotnem življenjskem ciklu in možnostjo ponovne uporabe;

(b) zagotavljanje tehničnih rešitev, ki preprečujejo negativne okoljske učinke in tveganja, vključno z nastajanjem odpadnih materialov, ali, kadar se tveganju ni mogoče izogniti, zmanjšanje in ublažitev negativnih učinkov in tveganj z opozorili na proizvodu, njegovi embalaži in v navodilih za uporabo.

3.3. Harmonizirane tehnične specifikacije lahko pri določanju okoljskih zahtev za proizvode te zahteve razlikujejo na podlagi razredov lastnosti.

PRILOGA IV

Splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije

1. Splošne informacije o proizvodu

1.1. Identifikacija proizvoda: enotna identifikacijska oznaka tipa proizvoda.

1.2. Opis proizvoda:

(a) deklarirane uporabe;

(b) predvideni uporabniki;

(c) pogoji uporabe;

(d) ocenjena povprečna in minimalna življenjska doba za deklarirano uporabo (trajnost);

(e) glavni uporabljeni materiali.

1.3. Kontaktni podatki proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika:

(a) ime;

(b) poštni naslov;

(c) telefon;

(d) elektronski naslov;

(e) spletno mesto, kadar je na voljo.

1.4. Kadar se razlikujejo od točke 1.3, kontaktni podatki proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika, ki obravnava:

(a) informacije o montaži, vzdrževanju, uporabi, razgradnji in rušenju;

(b) informacije o tveganjih;

(c) informacije v primeru okvare proizvoda.

1.5. Kontaktni podatki kontaktne točke za gradbene proizvode v državi članici, v kateri je proizvod dostopen.

2. Navodila za uporabo in varnostne informacije

2.1. Varnost pri prevozu, montaži, demontaži, vzdrževanju, razgradnji in rušenju:

(a) morebitna tveganja proizvoda in njegova razumno predvidljiva napačna uporaba,

(b) navodila za sestavljanje, vgradnjo in priključitev, vključno z risbami, diagrami in po potrebi načini pritrditve na druge proizvode in dele gradbenih objektov,

(c) navodila za varno delovanje in vzdrževanje, vključno z varovalnimi ukrepi, ki jih je treba izvajati med temi postopki,

(d) po potrebi navodila za usposabljanje monterjev ali upravljavcev,

(e) informacije o tem, kaj storiti v primeru okvare proizvoda ali nesreče.

2.2. Združljivost in integracija v sisteme ali sklope:

(a) združljivost z drugimi materiali ali proizvodi, ne glede na to, ali so zajeti v tej uredbi ali ne,

(b) električna in elektromagnetna združljivost,

(c) združljivost programske opreme,

(d) integracija v sisteme ali sklope.

2.3. Potreba po vzdrževanju, da se ohranijo lastnosti proizvoda v njegovi življenjski dobi:

(a) opis postopkov nastavljanja in vzdrževanja, ki jih mora izvajati uporabnik, ter preventivnih vzdrževalnih ukrepov, ki bi jih bilo treba izvajati,

(b) vrsta in pogostost pregledov in vzdrževanja, ki so potrebni zaradi varnosti in trajnosti, ter po potrebi deli, ki so izpostavljeni obrabi, in merila za zamenjavo;

(c) informacije o tem, kaj storiti v primeru okvare proizvoda ali nesreče.

2.4. Varnost med uporabo:

(a) navodila o varovalnih ukrepih, ki jih mora sprejeti uporabnik, vključno, kadar je potrebno, z zagotavljanjem osebne varovalne opreme,

(b) navodila za varno uporabo proizvoda, vključno z zaščitnimi ukrepi, ki bi jih bilo treba sprejeti med njegovo uporabo,

(c) informacije o tem, kaj storiti v primeru okvare proizvoda ali nesreče med uporabo.

2.5. Usposabljanje in druge zahteve, ki jih je treba izpolniti za varno uporabo.

2.6. Možnosti za zmanjšanje tveganja, ki presegajo točke 2.1 do 2.5.

2.7. Priporočila v zvezi s proizvodom za:

(a) popravilo;

(b) demontažo;

(c) ponovno uporabo;

(d) predelava;

(e) recikliranje;

(f) varno shranjevanje.

2.8. Kadar je ustrezno, informacije o lastnostih proizvoda, izmerjene glede na njegove skupne učinke podnebnih sprememb, kot je navedeno v točki (a) Priloge II, in rakotvorne strupenosti za ljudi, kot je navedeno v točki (q) Priloge II.

3. Predložene informacije o elementih iz točke 2 zadostujejo, tako glede količine kot kakovosti, da se potencialnim kupcem omogoči sprejemanje informiranih odločitev pred njihovim nakupom, vključno z informacijami o potrebni količini, montaži, uporabi, vzdrževanju, razstavljanju, ponovni uporabi in recikliranju zadevnega proizvoda. Vključujejo lahko vse risbe, diagrame, opise in razlage, potrebne za njihovo razumevanje.

Pri teh informacijah se do največje možne mere upoštevajo potrebe projektantov, gradbenih organov, gradbenih strokovnjakov, organov za gradbeni nadzor, potrošnikov in drugih uporabnikov, oseb v objektu, upravljavcev uporabe in vzdrževalcev.

4. Smernice in tehnične podrobnosti, izdane v skladu s členom 9(2), vsebujejo tudi priporočila, kje je treba zadevne informacije zagotoviti. Zagotovijo se na mestu, kjer je najmanj verjetno, da bodo spregledane.

PRILOGA V

Izjava o lastnostih in skladnosti iz člena 15 ([1])

Ime proizvajalca

Koda izjave … ([2])

Različica št. … ([3])

Datum navedene različice …

1. Opis proizvoda

   (a) enotna identifikacijska oznaka tipa proizvoda in, kadar je na voljo, serijska ali zaporedna številka;

   (b) kategorija proizvoda, kakor je opredeljena v harmoniziranih tehničnih specifikacijah ali evropskih ocenjevalnih dokumentih;

   (c) deklarirane vrste uporabe proizvoda, ki spada na področje uporabe veljavne harmonizirane tehnične specifikacije ali evropskega ocenjevalnega dokumenta;

   (d) nazivne dimenzije ali razvrščanje proizvoda;

   (e) ključni deli proizvoda, kadar je to ustrezno;

   (f) ocenjena povprečna in minimalna življenjska doba za deklarirano uporabo (trajnost);

   (g) različice, če obstajajo, in njihovi opisi;

   (h) če je bil proizvod predhodno vgrajen v gradbeni objekt, datum in kraj zadnje demontaže.

2. Trajne povezave ali nosilci podatkov v zvezi z naslednjim, razen če so informacije na voljo v digitalnem potnem listu proizvoda na podlagi člena 76:

   (a) registracije proizvodov proizvajalca v zbirkah podatkov Unije, če obstajajo;

   (b) informacije, ki jih je treba predložiti v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006, kadar je ustrezno;

   (c) splošne informacije o proizvodu, navodila za uporabo in varnostne informacije v skladu s Prilogo IV.

3. Proizvajalec:

   (a) ime;

   (b) registrirano trgovsko ime;

   (c) registriran kraj poslovanja;

   (d) poštni naslov;

   (e) telefon;

   (f) elektronski naslov;

   (g) spletno mesto.

([1]) Kadar se za proizvod, za katerega ne veljajo zahteve za proizvode, določene z delegiranimi akti iz člena 7(1), izda izjava o lastnostih in skladnosti, se točki 10 in 11(c) izpustita.

([2]) Uporablja se samo ena edinstvena, nedvoumna koda izjave za tip proizvoda, tudi kadar obstajajo različice, pri čemer so različice variante tipa proizvoda, ki ne vplivajo na lastnosti ali skladnost proizvoda.

([3]) Izdajo se lahko različne različice, da se na primer popravijo napake ali dodajo dodatne informacije.

4. Pooblaščeni zastopnik, kadar je to ustrezno:

   (a) ime;

   (b) registrirano trgovsko ime;

   (c) registrirani kraj poslovanja;

   (d) poštni naslov;

   (e) telefon;

   (f) elektronski naslov;

   (g) spletišče.

5. Priglašeni organ ali organi, kadar je to ustrezno:

   (a) ime;

   (b) identifikacijska številka;

   (c) registrirano trgovsko ime, kadar je to ustrezno;

   (d) registrirani kraj poslovanja;

   (e) poštni naslov;

   (f) telefon;

   (g) elektronski naslov;

   (h) spletno mesto.

6. Organ za tehnično ocenjevanje (TAB), kadar je to ustrezno:

   (a) ime;

   (b) identifikacijska številka;

   (c) registrirano trgovsko ime, kadar je to ustrezno;

   (d) kraj poslovanja;

   (e) poštni naslov;

   (f) telefon;

   (g) elektronski naslov;

   (h) spletno mesto.

7. Sklic na certifikate ali poročila o validaciji, ki jih izdajo priglašeni organi in TAB-i.

8. Tehnični referenčni dokumenti:

   (a) uporabljene harmonizirane tehnične specifikacije, ki določajo bistvene značilnosti (referenčna številka in datum izdaje), ali

   (b) uporabljeni evropski ocenjevalni dokument (referenčna številka in datum izdaje) in izdana evropska tehnična ocena (TAB, referenčna številka in datum izdaje).

9. Deklarirane lastnosti in trajnostnostne značilnosti:

   (a) popoln seznam bistvenih značilnosti, kot so določene v harmonizirani tehnični specifikaciji ali evropskem ocenjevalnem dokumentu za zadevno kategorijo proizvodov, za katero se deklarira lastnosti, in veljavni sistem ocenjevanja in preverjanja, ki se zanje uporablja;

   (b) lastnosti proizvoda z izračunanimi vrednostmi, ravnmi ali razredi ali opisne. Ustrezne vrednosti, ravni ali razredi so ponovljeni v sami izjavi o lastnostih in jih zato ni mogoče izraziti zgolj z vstavitvijo sklicev na druge dokumente. Za bistvene značilnosti, pri katerih lastnosti niso deklarirane, se na mestu za navedbo vrednosti

vstavi beseda „NULL“. Lastnosti, povezane s strukturnim odzivom proizvoda, se lahko izrazijo s sklicem na priloženo proizvodno dokumentacijo ali dokumente z izračuni strukturne zasnove;

(c) okoljska trajnostnost, izražena za veljavne bistvene značilnosti veljavnih modulov življenjskega cikla v skladu s členom 15(2);

(d) sklic na različico uporabljene programske opreme, kot jo je zagotovila Komisija.

10. Veljavne zahteve za proizvode, določene v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, veljavni sistem ocenjevanja in preverjanja, ki se zanje uporablja, ter sklic na prostovoljni harmonizirani standard ali skupne specifikacije ali njihove dele, ki so bili uporabljeni, vključno z datumom.

Po potrebi informacije o lastnostih proizvoda, izmerjene glede na zahteve za proizvod.

11. Izjave:

(a) lastnosti navedenega proizvoda so v skladu s sklopom deklariranih lastnosti iz točke 9;

(b) podatki o trajnostnosti navedenega proizvoda so pravilno izračunani na podlagi pravil za kategorijo proizvodov, ki se zanj uporabljajo;

(c) navedeni proizvod je v skladu s sklopom lastnosti, navedenih pod točko 10.

Podpisal za in v imenu proizvajalca:

[ime, funkcija ([4])]

V [kraj]

dne [datum izdaje]

[podpis]

([4]) Podpisnik mora biti na podlagi nacionalnega prava pooblaščen za zastopanje proizvajalca, bodisi na podlagi pooblastila bodisi zaradi svoje vloge zakonitega zastopnika.

PRILOGA VI

Postopek za vložitev zahtevka za evropsko tehnično oceno in sprejetje evropskega ocenjevalnega dokumenta

1. Zahtevek za evropsko tehnično oceno

1.1. Ko proizvajalec pri katerem koli TAB-u vloži zahtevo za evropsko tehnično oceno proizvoda ter ko proizvajalec in TAB (v nadaljnjem besedilu: pristojni TAB), podpišeta sporazum o poslovni skrivnosti in zaupnosti, proizvajalec temu pristojnemu TAB-u predloži tehnično dokumentacijo z opisom proizvoda, njegovo predvideno uporabo in podrobnostmi o tovarniški kontroli proizvodnje, ki jo namerava izvajati, razen če proizvajalec ne odloči drugače;

1.2. Ko proizvajalec ali združenje proizvajalcev (v nadaljnjem besedilu: skupina) vloži zahtevo za evropsko tehnično oceno, zahtevo naslovi na organizacijo TAB-ov, ki skupini predlaga TAB, ki bo deloval kot pristojni TAB. Skupina lahko sprejme predlagani TAB ali pa od organizacije TAB-ov zahteva, naj predlaga alternativni TAB. Ko skupina sprejme pristojni TAB, ki ga predlaga organizacija TAB-ov, člani skupine in ta TAB podpišejo sporazum o poslovni skrivnosti in zaupnosti, skupina pa pristojnemu TAB-u predloži tehnično dokumentacijo z opisom proizvoda, njegovo uporabo, kot jo predvideva skupina, in podrobnostmi o tovarniški kontroli proizvodnje, ki jo namerava izvajati, razen če skupina ne odloči drugače;

1.3. Če zahtevek za evropsko tehnično oceno ni bil vložen, Komisija ob začetku priprave evropskega ocenjevalnega dokumenta organizaciji TAB-ov predloži tehnično dokumentacijo z opisom proizvoda, njegovo uporabo in podrobnostmi, ki se bo začela uporabljati. Organizacija TAB-ov se skupaj s Komisijo dogovori, kateri TAB bo deloval kot pristojni TAB.

2. Pogodba

Proizvajalec in pristojni TAB oziroma proizvajalec in skupina za proizvode iz člena 33(1), točka (c), v enem mesecu po prejemu tehnične dokumentacije v primerih iz točk 1.1 in 1.2, skleneta pogodbo o pripravi evropske tehnične ocene, v kateri določita delovni program za pripravo evropskega ocenjevalnega dokumenta, kar vključuje naslednje:

(a) organizacijo dela v organizaciji TAB-ov;

(b) sestavo delovne skupine, ki bo vzpostavljena v organizaciji TAB-ov in pristojna za zadevno družino proizvodov, ter

(c) usklajevanje TAB-ov.

Pristojni TAB v primeru iz točke 1.3 Komisiji predloži delovni program za pripravo evropskega ocenjevalnega dokumenta z enako vsebino in v enakem roku. Po tem ima Komisija 30 delovnih dni časa, da odgovornemu TAB-u sporoči svoje pripombe o delovnem programu, odgovorni TAB pa ga ustrezno spremeni.

3. Sporočanje delovnega programa

V primerih iz točk 1.1 in 1.2 organizacija TAB-ov po dogovoru s proizvajalcem ali skupino Komisijo obvesti o delovnem programu za pripravo evropskega ocenjevalnega dokumenta in programu za njegovo izvedbo ter navede program ocenjevanja. O tem jo obvesti v treh mesecih po tem, ko TAB prejme zahtevo za evropsko tehnično oceno, zatem pa TAB sproži postopek, določen v točkah 1.1 in 1.2.

Organizacija TAB-ov v primeru iz točke 1.3 Komisiji predloži delovni program za pripravo evropskega ocenjevalnega dokumenta z enako vsebino in v enakem roku, kot je naveden v prejšnjem pododstavku. Komisija nato organizaciji TAB-ov v 30 delovnih dneh sporoči svoje ugotovitve o delovnem programu. Potem ko sta pristojni TAB in organizacija TAB-ov dobila možnost, da podata pripombe, pristojni TAB ustrezno spremeni delovni program.

4. Osnutek evropskega ocenjevalnega dokumenta

Organizacija TAB-ov prek delovne skupine, ki jo usklajuje pristojni TAB, dokonča osnutek evropskega ocenjevalnega dokumenta in ga pošlje zadevnim stranem v šestih mesecih od datuma, ko je bila Komisija obveščena o delovnem programu v primerih, predvidenih v točkah 1.1 in 1.2, ali datuma, ko je Komisija odgovornemu TAB-u sporočila svoje pripombe glede delovnega programa v primeru iz točke 1.3.

5. Sodelovanje Komisije

Predstavnik Komisije lahko kot opazovalec sodeluje pri vseh delih izvajanja delovnega programa. Komisija lahko od organizacije TAB-ov v kateri koli fazi zahteva, da opusti ali spremeni pripravo določenega evropskega ocenjevalnega dokumenta, če razvoj ni v skladu s to uredbo ali če pristop ni učinkovit ali uspešen v smislu virov in končne uporabnosti. Komisija lahko od organizacije TAB-ov v kateri koli fazi zahteva združitev vzporednih postopkov za pripravo evropskih ocenjevalnih dokumentov ali razdelitev enega postopka na dva, da se poveča jasnost ali zagotovi učinkovitost postopka priprave ali prihodnje uporabe obravnavanega ocenjevalnega dokumenta.

Kadar se TAB-i v določenem roku ne dogovorijo o evropskem ocenjevalnem dokumentu, organizacija TAB-ov to zadevo predloži v obravnavo Komisiji, vključno z navodili tej organizaciji, kako naj zaključi svoje delo.

6. Posvetovanje z državami članicami

V primeru iz točke 1.3 Komisija obvesti države članice o pripravi evropskega ocenjevalnega dokumenta po zaključku delovnega programa zanj. Na zahtevo lahko države članice po potrebi sodelujejo pri njegovem izvajanju. Ugotovitve držav članic se sporočijo Komisiji, ta pa jih obravnava. Komisija v roku, ki ga ima na voljo za predložitev pripomb o delovnem programu, obvesti organizacijo TAB-ov o morebitnih spremembah delovnega programa, ki jih je zahtevala in se o njih dogovorila, preden se začne priprava evropskega ocenjevalnega dokumenta.

7. Podaljšanje in zamude

Delovna skupina obvešča organizacijo TAB-ov in Komisijo o vseh zamudah rokov iz točk 1 do 4 te priloge.

Če je podaljšanje roka za pripravo evropskega ocenjevalnega dokumenta mogoče upravičiti, zlasti tedaj, ko Komisija še ni sprejela odločitve o veljavnem sistemu ocenjevanja in preverjanja za proizvod ali kadar je treba razviti novo preskusno metodo, Komisija določi novi podaljšani rok.

8. Spremembe in sprejetje osnutka evropskega ocenjevalnega dokumenta

8.1. V primerih iz točk 1.1 in 1.2 pristojni TAB pošlje osnutek evropskega ocenjevalnega dokumenta proizvajalcu oziroma skupini, ki se mora nanj odzvati v 20 delovnih dneh. Nato organizacija TAB-ov:

(a) po potrebi obvesti proizvajalca ali skupino o načinu upoštevanja njegovih pripomb;

(b) sprejme osnutek evropskega ocenjevalnega dokumenta;

(c) pošlje izvod dokumenta Komisiji.

8.2. V primeru, predvidenem v točki 1.3, pristojni TAB:

(a) sprejme osnutek evropskega ocenjevalnega dokumenta;

(b) pošlje izvod dokumenta Komisiji.

9. Spremembe in sprejetje osnutkov evropskih ocenjevalnih dokumentov

Komisija oceni predloženi osnutek evropskega ocenjevalnega dokumenta in v 30 delovnih dneh od prejema sporoči svoje pripombe organizaciji TAB-ov. Organizacija TAB-ov po tem, ko se ji omogoči, da poda pripombe, ustrezno spremeni osnutek in ponovno pošlje izvode spremenjenega osnutka evropskega ocenjevalnega dokumenta v skladu s točkama 8.1(c) in 8.2(b).

10. Sprejetje končnega evropskega ocenjevalnega dokumenta in objava

Organizacija TAB-ov sprejme končni evropski ocenjevalni dokument ter pošlje izvod končnega evropskega ocenjevalnega dokumenta, skupaj s prevodom njegovega naslova v vseh uradnih jezikih Unije Komisiji zaradi objave njegovega sklica v *Uradnem listu Evropske unije*.

Organizacija TAB-ov objavi evropski ocenjevalni dokument v 90 dneh od datuma sprejetja v enem ali več jezikih Unije in zagotovi, da je dostopen vsaj do prenehanja veljavnosti vseh evropskih tehničnih ocen, ki temeljijo na njem.

PRILOGA VII

Seznam družin proizvodov

KODA	DRUŽINA PROIZVODOV
1	MONTAŽNI NAVADNI/LAHKI/IZDELKI IZ AVTOKLAVIRANEGA CELIČNEGA BETONA
2	VRATA, OKNA, NAOKNICE, VHODNA VRATA IN USTREZNO STAVBNO OKOVJE
3	MEMBRANE, VKLJUČNO S TISTIMI, KI SE NANAŠAJO V TEKOČEM STANJU, IN SKLOPI (ZA NEPROPUSTNOST VODE IN/ALI PARE)
4	TOPLOTNOIZOLACIJSKI PROIZVODI SESTAVLJENI SKLOPI/SISTEMI ZA IZOLACIJO
5	KONSTRUKCIJSKA LEŽIŠČA ZATIČI ZA STIKE NOSILNIH KONSTRUKCIJ
6	DIMNIKI, ZRAČNIKI IN POSEBNI PROIZVODI
7	MAVČNI PROIZVODI
8	GEOTEKSTILIJE, GEOMEMBRANE IN SORODNI PROIZVODI
9	OBEŠENE FASADE/OBLOGE/STRUKTURNA TESNJENA ZASTEKLITEV
10	FIKSNE PROTIPOŽARNE NAPRAVE (PROIZVODI ZA POŽARNI ALARM/ODKRIVANJE POŽARA, FIKSNE PROTIPOŽARNE NAPRAVE, SISTEMI ZA NADZOR NAD POŽAROM IN DIMOM, PROIZVODI ZA PREPREČEVANJE EKSPLOZIJ)
11	SANITARNE NAPRAVE
12	PROIZVODI ZA PROMETNO UREDITEV: CESTNA OPREMA
13	LESENI NOSILNI IN VEZNI KONSTRUKCIJSKI PROIZVODI/ELEMENTI
14	LESENE PLOŠČE IN ELEMENTI
15	CEMENT, GRADBENO APNO IN DRUGA HIDRAVLIČNA VEZIVA
16	JEKLO ZA ARMIRANJE IN PREDNAPENJANJE BETONA (IN POMOŽNI PROOIZVODI) SKLOPI PROIZVODOV ZA NAKNADNO NAPENJANJE
17	ZIDARSKI IN SORODNI PROIZVODI ZIDARSKI PROIZVODI, MALTA, POMOŽNI PROIZVODI
18	PROIZVODI ZA PROJEKTIRANJE KANALIZACIJSKIH SISTEMOV
19	TALNE OBLOGE
20	KONSTRUKCIJSKI KOVINSKI ELEMENTI IN POMOŽNI PROIZVODI
21	NOTRANJE IN ZUNANJE STENSKE IN STROPNE OBLOGE SKLOPI ZA PREDELNE STENE
22	STREŠNE KRITINE, SVETLOBNIKI, STREŠNA OKNA IN POMOŽNI PROIZVODI SKLOPI ZA STREHE

KODA	DRUŽINA PROIZVODOV
23	PROIZVODI ZA GRADNJO CEST
24	AGREGATI
25	GRADBENA LEPILA
26	PROIZVODI V ZVEZI Z BETONOM, MALTO IN INJEKCIJSKO MASO
27	NAPRAVE ZA OGREVANJE PROSTOROV
28	CEVI, REZERVOARJI IN POMOŽNI PROIZVODI, KI NISO V STIKU Z VODO, NAMENJENO ZA PREHRANO LJUDI
29	GRADBENI PROIZVODI V STIKU Z VODO ZA PREHRANO LJUDI
30	PROIZVODI IZ RAVNEGA STEKLA, PROFILIRANEGA STEKLA IN STEKLENIH ZIDAKOV
31	ELEKTRIČNI, KRMILNI IN KOMUNIKACIJSKI KABLI
32	TESNILA ZA STIKE
33	PRITRDILNI MATERIALI
34	SKLOPI PROIZVODOV ZA MONTAŽNE HIŠE, ENOTE, MONTAŽNI ELEMENTI
35	PROIZVODI ZA GAŠENJE IN DUŠENJE POŽARA TER PROTIPOŽARNO ZAŠČITO, ZAŠČITNO SREDSTVO PROTI GORENJU
36	PRITRJENE LESTVE

PRILOGA VIII

Zahteve za TAB-e

TAB-i so sposobni izpolnjevati naslednje naloge in zahteve:

<table>
<tr><th>Usposobljenost</th><th>Opis nalog</th><th>Zahteva</th></tr>
<tr><td>1. Analiza tveganja</td><td>Ugotavljanje možnih tveganj in koristi uporabe inovativnih proizvodov ob odsotnosti uveljavljenih/zbirnih tehničnih informacij o njihovih lastnostih pri vgradnji v gradbene objekte.</td><td rowspan="3">TAB je ustanovljen na podlagi nacionalnega prava in je pravna oseba. Je neodvisen od deležnikov in kakršnih koli posebnih interesov.
Poleg tega mora za osebje TAB-a veljati naslednje:
(a) sposobnost objektivne in temeljite tehnične presoje;
(b) natančno poznavanje zakonodajnih določb in drugih zahtev, ki veljajo v državi članici, v kateri je imenovano, in zadevajo družine proizvodov, za katera bo imenovano;
(c) splošno znanje o gradbenih postopkih in podrobno tehnično znanje o družinah proizvodov, za katera bo imenovano;
(d) natančno poznavanje posebnih tveganj in tehničnih vidikov gradbenega procesa;
(e) natančno poznavanje obstoječih harmoniziranih standardov in preskusnih metod v družinah proizvodov, za katera bo imenovano;
(f) natančno poznavanje te uredbe;
(g) ustrezno jezikovno znanje.
Plačilo osebja TAB-a ni odvisno od števila izvedenih ocenjevanj ali od rezultatov takih ocenjevanj.</td></tr>
<tr><td>2. Določitev tehničnih meril</td><td>Pretvarjanje rezultatov analize tveganja v tehnična merila za ocenjevanje vedenja in lastnosti proizvodov glede izpolnjevanja veljavnih nacionalnih zahtev;
zagotovitev tehničnih informacij, ki jih potrebujejo tisti, ki sodelujejo v procesu gradnje kot možni uporabniki proizvodov (proizvajalci, načrtovalci, izvajalci in monterji).</td></tr>
<tr><td>3. Določitev metod ocenjevanja</td><td>Oblikovanje in validiranje ustreznih metod (preskusov ali izračunov) za ocenjevanje lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi proizvodov ob upoštevanju trenutnega najsodobnejšega stanja.</td></tr>
<tr><td>4. Določitev zadevne tovarniške kontrole proizvodnje</td><td>Razumevanje in ocenjevanje proizvodnega postopka zadevnega proizvoda zaradi določitve ustreznih ukrepov za zagotavljanje nespremenljivosti proizvoda med zadevnim proizvodnim postopkom.</td><td>TAB ima osebje z ustreznim znanjem o povezavi med proizvodnimi postopki in značilnostmi proizvoda v zvezi s tovarniško kontrolo proizvodnje.</td></tr>
<tr><td>5. Ocena proizvoda</td><td>Ocenjevanje lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi proizvodov na podlagi harmoniziranih metod v primerjavi s harmoniziranimi merili.</td><td>Poleg zahtev, navedenih v točkah 1, 2 in 3, ima TAB dostop do potrebnih sredstev in opreme za ocenjevanje lastnosti v zvezi z bistvenimi značilnostmi proizvodov v družinah proizvodov, za katera bo imenovan.</td></tr>
</table>

Usposobljenost	Opis nalog	Zahteva
6. Splošno upravljanje	Zagotavljanje skladnosti, zanesljivosti, objektivnosti in sledljivosti s stalno uporabo ustreznih metod upravljanja.	TAB ima: (a) dokazane izkušnje iz dobrega upravnega ravnanja; (b) politiko in podporne postopke za zagotavljanje zaupnosti občutljivih informacij znotraj TAB-a in pri vseh njegovih partnerjih; (c) sistem nadzora nad dokumenti za zagotavljanje registracije, sledljivosti, vzdrževanja, zaščite in arhiviranja vseh ustreznih dokumentov; (d) mehanizem za notranjo revizijo in vodstveni pregled za zagotovitev rednega spremljanja skladnosti z ustreznimi metodami upravljanja; (e) postopek za objektivno obravnavo ugovorov in pritožb.

PRILOGA IX

Sistemi ocenjevanja in preverjanja

Proizvajalec v skladu s členom 22(1) pravilno določi tip proizvoda in uporabi ustrezno kategorijo proizvoda na podlagi veljavne harmonizirane tehnične specifikacije ali evropskega ocenjevalnega dokumenta. Kadar je v ocenjevanje in preverjanje vključen priglašeni organ, ta v skladu s členom 55(1) preveri, ali je bil tip proizvoda pravilno določen in da je bila ustrezna kategorija proizvoda pravilno uporabljena.

1. Sistem 1+:

   Popoln nadzor, ki ga izvaja priglašeni organ, vključno z revizijskim preskušanjem vzorcev

   (a) Proizvajalec izvede:

      (i) tovarniško kontrolo proizvodnje;

      (ii) nadaljnje preskušanje vzorcev, odvzetih v proizvodnem obratu skladno s predpisanim programom preskušanja;

      (iii) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaze o pravilni uporabi te uredbe v zvezi z oceno lastnosti;

      (iv) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaz skladnosti z veljavnimi zahtevami za proizvode na podlagi te uredbe.

   (b) Priglašeni organ odloči o izdaji, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku certifikata o nespremenljivosti lastnosti in skladnosti proizvoda na podlagi:

      (i) potrditve, da sta bila tip proizvoda in kategorija proizvoda pravilno določena;

      (ii) ocene lastnosti proizvoda na podlagi preskušanja tipa (vključno z vzorčenjem blaga, ki naj bi bilo reprezentativno za tip), izračuna tipa ali vrednosti iz preglednice ali dokumentacije, ki opisuje proizvod;

      (iii) začetnega pregleda proizvodnega obrata in tovarniške kontrole proizvodnje,

      (iv) stalnega nadzora, ocenjevanja in vrednotenja tovarniške kontrole proizvodnje, vključno z rednimi pregledi proizvodnega obrata;

      (v) revizijskega preskušanja vzorcev, odvzetih pred dajanjem proizvoda na trg,

      (vi) preverjanja nalog iz točk (a)(iii) in (iv);

2. Sistem 1:

   Popoln nadzor, ki ga izvaja priglašeni organ, brez revizijskega preskušanja vzorcev

   (a) Proizvajalec izvede:

      (i) tovarniško kontrolo proizvodnje;

      (ii) nadaljnje preskušanje vzorcev, ki jih proizvajalec odvzame v proizvodnem obratu v skladu s predpisanim programom preskušanja;

      (iii) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaze o pravilni uporabi te uredbe v zvezi z oceno lastnosti;

      (iv) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaz skladnosti z veljavnimi zahtevami za proizvod na podlagi te uredbe.

   (b) Priglašeni organ odloči o izdaji, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku certifikata o nespremenljivosti lastnosti in skladnosti proizvoda na podlagi:

      (i) potrditve, da sta bila tip proizvoda in kategorija proizvoda pravilno določena;

(ii) ocene lastnosti proizvoda na podlagi preskušanja tipa (vključno z vzorčenjem blaga, ki naj bi bili reprezentativni za tip), izračuna tipa ali vrednosti iz preglednice ali dokumentacije, ki opisuje proizvod;

(iii) začetnega pregleda proizvodnega obrata in tovarniške kontrole proizvodnje,

(iv) stalnega nadzora, ocenjevanja in vrednotenja tovarniške kontrole proizvodnje, vključno z rednimi pregledi proizvodnega obrata;

(v) preverjanja nalog iz točk (a)(iii) in (iv).

3. Sistem 2+:

Priglašeni organ se osredotoča na tovarniško kontrolo proizvodnje

(a) Proizvajalec izvede:

(i) oceno lastnosti proizvoda na podlagi preskušanja (vključno z vzorčenjem blaga, ki naj bi bili reprezentativni za tip), izračuna tipa, vrednosti iz preglednice ali pregleda dokumentacije, ki opisuje ta proizvod;

(ii) tovarniško kontrolo proizvodnje;

(iii) preskušanje vzorcev, odvzetih v proizvodnem obratu skladno s predpisanim programom preskušanja;

(iv) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaze o pravilni uporabi te uredbe v zvezi z oceno lastnosti;

(v) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaz skladnosti z veljavnimi zahtevami za proizvode iz te uredbe.

(b) Priglašeni organ odloči o izdaji, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku certifikata o skladnosti tovarniške kontrole proizvodnje na podlagi:

(i) potrditve, da sta bila tip proizvoda in kategorija proizvoda pravilno določena ter da so bile lastnosti proizvoda pravilno ocenjene na podlagi pregleda dokumentacije proizvoda;

(ii) začetnega pregleda proizvodnega obrata in tovarniške kontrole proizvodnje;

(iii) stalnega nadzora, ocenjevanja in vrednotenja tovarniške kontrole proizvodnje, vključno z rednimi pregledi proizvodnega obrata;

(iv) preverjanja nalog iz odstavkov (a)(iv) in (v).

4. Sistem 3+:

Nadzor priglašenega organa nad oceno okoljske trajnostnosti

(a) Proizvajalec izvede:

(i) oceno lastnosti proizvoda na podlagi zbiranja podatkov za vhodne vrednosti, predpostavke in modeliranje;

(ii) tovarniško kontrolo proizvodnje.

(b) Priglašeni organ odloči o izdaji, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku poročila o validaciji na podlagi:

(i) validacije vhodnih vrednosti, uporabljenih predpostavk in skladnosti z veljavnimi splošnimi pravili ali pravili za posamezno kategorijo proizvodov;

(ii) validacije ocene, ki jo je izvedel proizvajalec;

(iii) validacije postopka, uporabljenega za pripravo te ocene;

(iv) validacije pravilne uporabe programske opreme, primerne za oceno;

(v) začetnega pregleda proizvodnega obrata za validacijo vseh podatkov, specifičnih za določeno podjetje.

5. Sistem 3:

Priglašeni organ se osredotoča na določitev tipa proizvoda

(a) Proizvajalec izvede:

(i) nadaljnjo oceno lastnosti proizvoda na podlagi preskušanja (vključno z vzorčenjem blaga, ki naj bi bilo reprezentativno za tip), izračuna tipa, vrednosti iz preglednice ali pregleda dokumentacije, ki opisuje ta proizvod;

(ii) tovarniško kontrolo proizvodnje;

(iii) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaze o pravilni uporabi te uredbe v zvezi z oceno lastnosti;

(iv) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaze o skladnosti z veljavnimi zahtevami za proizvode na podlagi te uredbe.

(b) Priglašeni organ odloči o izdaji, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku certifikata o lastnostih in skladnosti proizvoda na podlagi:

(i) ocene lastnosti na podlagi preskušanja, ki ga opravi priglašeni preskuševalni laboratorij (na podlagi vzorčenja, ki ga izvede proizvajalec), izračuna, vrednosti iz preglednice ali dokumentacije, ki opisuje proizvod;

(ii) potrditve, da sta bila tip proizvoda in da kategorija proizvoda pravilno določena.

6. Sistem 4:

Samopreverjanje in samopotrjevanje proizvajalca

(a) Proizvajalec izvede:

(i) oceno lastnosti proizvoda na podlagi preskušanja (vključno z vzorčenjem blaga, ki naj bi bilo reprezentativno za tip), izračuna tipa, vrednosti iz preglednice ali pregleda dokumentacije, ki opisuje ta proizvod;

(ii) določitev tipa proizvoda in kategorije proizvoda na podlagi preskušanja tipa, izračuna tipa ali vrednosti iz preglednice;

(iii) tovarniško kontrolo proizvodnje,

(iv) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaze o pravilni uporabi te uredbe v zvezi z oceno lastnosti;

(v) pripravo tehnične dokumentacije, ki vsebuje dokaze o skladnosti z veljavnimi zahtevami za proizvode iz te uredbe.

(b) Priglašeni organ nima nobene naloge.

7. Uporabljajo se naslednja horizontalna pravila, ki se nanašajo na nekatere ali vse zgoraj navedene sisteme:

(a) Kadar sistem vključuje pregled proizvodnega obrata, ki ga opravi priglašeni organ, navedeni pregledi zajemajo vse lokacije, na katerih potekajo pomembni proizvodni postopki, in vključujejo vsaj preverjanje naslednjih elementov:

(i) tovarniška kontrola proizvodnje, ki določa ukrepe in pogostnost, predvidene za zagotavljanje nespremenljivosti lastnosti, vključno s kritičnimi parametri lastnosti;

(ii) oris predvidene tovarniške kontrole proizvodnje.

(b) Kadar sistem vključuje tovarniško kontrolo proizvodnje, navedene kontrole zajemajo proizvodni proces od prejema surovin in sestavnih delov do odpreme proizvoda (pristop „od vrat do vrat“) po začetku proizvodnje, in vključuje vsaj naslednje elemente:

(i) zagotavljanje, da so proizvodi skladni s tipom proizvoda in s tem dosegajo lastnosti, deklarirane v izjavi o lastnostih in skladnosti, ter da izpolnjujejo zahteve iz te uredbe ali zahteve, sprejete v skladu s to uredbo;

(ii) uporabo tehničnih podrobnosti, potrebnih za izvajanje sistema ali sistemov ocenjevanja in preverjanja, kot so opredeljeni v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, evropskih ocenjevalnih dokumentih in prostovoljnih harmoniziranih standardih, vključno z vsaj tistimi parametri, ki so ključni za lastnosti.

(c) Kadar sistem vključuje nadaljnje preskušanje vzorcev, velja naslednje:

(i) preskusi vključujejo preskušanje ustreznega števila proizvodov, kakor je opredeljeno v harmoniziranih tehničnih specifikacijah, evropskih ocenjevalnih dokumentih in prostovoljnih harmoniziranih standardih, glede na skladnost s tipom proizvoda;

(ii) kadar preskusi niso primerni za proizvod, se lahko tip proizvoda opredeli z uporabo veljavnih pravil razširjene uporabe iz harmoniziranih tehničnih specifikacij, evropskih ocenjevalnih dokumentov in prostovoljnih harmoniziranih standardov, kadar so na voljo, ter potrditve priglašenih organov, da je bil tip proizvoda pravilno določen ter da so bila ustrezna pravila razširjene uporabe pravilno uporabljena;

(iii) rezultati preskusov, ki jih je izvedel drug proizvajalec ali priglašeni organ, se lahko uporabijo v skladu s členoma 59 in 62.

(d) V primeru sistemov, povezanih z okoljsko trajnostjo, validacija obsega validiranje izračunov in vhodnih podatkov, pri čemer priglašeni organ validira, ali podatki o modeliranju in vhodni podatki, ki se uporabljajo v skladu s harmonizirano tehnično specifikacijo ali evropskim ocenjevalnim dokumentom, odražajo lastnosti proizvoda, kot tudi uporabo programske opreme, ki jo zagotovi Komisija, skupaj z uporabljenimi podatki, in zlasti validira zanesljivost vseh uporabljenih podatkov, specifičnih za določeno podjetje.

(e) Priglašeni organi in proizvajalci upoštevajo evropsko tehnično oceno, ki je bila izdana za proizvod, kot oceno lastnosti proizvoda. Proizvajalci, ki ugotovijo ali jih priglašeni organ obvesti, da lastnosti proizvoda niso v skladu z evropsko tehnično oceno, zagotovijo skladnost proizvoda s to oceno, po potrebi tudi z izpolnjevanjem obveznosti iz člena 22(11).

PRILOGA X

Bistvene značilnosti horizontalne narave

V nadaljevanju so navedene skupine bistvenih značilnosti horizontalne narave, razvite na podlagi prilog I in II za uporabo te uredbe.

1. Odziv na ogenj
2. Odpornost proti ognju
3. Obnašanje pri požarih od zunaj
4. Absorpcija hrupa
5. Izpust in vsebnost nevarnih snovi
6. Okoljska trajnostnost

PRILOGA XI

Korelacijski tabeli

Tabela 1: Uredba (EU) št. 305/2011 > ta uredba

Uredba (EU) št. 305/2011	Ta uredba
Člen 1	*Člen 1*
Člen 2	*Člen 3*
Člen 3	Člen 4(4)
Člen 4	*Člen 13*
Člen 5	*Člen 14*
Člen 6	*Člen 15*
Člen 7	*Člen 16*
Člen 8	*Člen 17*
Člen 9	*Člen 18*
Člen 10	*Člen 72*
Člen 11	Člena 20 in 22
Člen 12	Člena 20 in 23
Člen 13	Člena 20 in 24
Člen 14	Člena 20 in 25
Člen 15	Člena 20 in 26
Člen 16	*Člen 20*
Člen 17	*Člen 5*
Člen 18	*Člen 5*
Člen 19	*Člen 31*
Člen 20	*Člen 32*
Člen 21	*Člen 33*
Člen 22	*Člen 34*
Člen 23	—
Člen 24	*Člen 35*
Člen 25	*Člen 36*
Člen 26	*Člen 37*
Člen 27	Člen 5(5) in (6)
Člen 28	*Člen 10*
Člen 29	*Člen 39*
Člen 30	*Člen 40*
Člen 31	*Člen 41*
Člen 32	*Člen 41*
Člen 33	*Člen 41*
Člen 34	*Člen 41*

Uredba (EU) št. 305/2011	Ta uredba
Člen 35	—
Člen 36	*Člen 59*
Člen 37	*Člen 60*
Člen 38	*Člen 61*
Člen 38a	*Člen 85*
Člen 38b	*Člen 86*
Člen 38c	*Člen 87*
Člen 38d	*Člen 88*
Člen 39	*Člen 42*
Člen 40	*Člen 43*
Člen 41	*Člen 44*
Člen 42	—
Člen 43	*Člen 46*
Člen 44	*Člen 47*
Člen 45	*Člen 48*
Člen 46	*Člen 49*
Člen 47	*Člen 50*
Člen 48	*Člen 51*
Člen 49	*Člen 52*
Člen 50	*Člen 53*
Člen 51	*Člen 54*
Člen 52	*Člen 55*
Člen 53	*Člen 56*
Člen 54	*Člen 45*
Člen 55	*Člen 58*
Člen 56	*Člen 65*
Člen 57	*Člen 66*
Člen 58	*Člen 67*
Člen 59	*Člen 65*
Člen 60	*Člen 89*
Člen 61	*Člen 89*
Člen 62	*Člen 89*
Člen 63	*Člen 89*
Člen 64	*Člen 90*
Člen 65	*Člen 94*
Člen 66	*Člen 95*
Člen 67	*Člen 93*
Člen 68	*Člen 96*

Tabela 2: ta uredba > Uredba (EU) št. 305/2011

Ta uredba	Uredba (EU) št. 305/2011
Člen 1	*Člen 1*
Člen 2	—
Člen 3	*Člen 2*
Člen 4	*Člen 3*
Člen 5	Členi 17, 18 in 27
Člen 6	—
Člen 7	—
Člen 8	—
Člen 9	—
Člen 10	*Člen 28*
Člen 11	—
Člen 12	—
Člen 13	*Člen 4*
Člen 14	*Člen 5*
Člen 15	*Člen 6*
Člen 16	*Člen 7*
Člen 17	*Člen 8*
Člen 18	*Člen 9*
Člen 19	—
Člen 20	Členi 11, 12, 13, 14, 15 in 16
Člen 21	—
Člen 22	*Člen 11*
Člen 23	*Člen 12*
Člen 24	*Člen 13*
Člen 25	*Člen 14*
Člen 26	*Člen 15*
Člen 27	—
Člen 28	—
Člen 29	—
Člen 30	—
Člen 31	*Člen 19*
Člen 32	*Člen 20*
Člen 33	*Člen 21*
Člen 34	*Člen 22*
Člen 35	*Člen 24*
Člen 36	*Člen 25*
Člen 37	*Člen 26*

Ta uredba	Uredba (EU) št. 305/2011
Člen 38	—
Člen 39	*Člen 29*
Člen 40	*Člen 30*
Člen 41	Členi 31–34
Člen 42	*Člen 39*
Člen 43	*Člen 40*
Člen 44	*Člen 41*
Člen 45	*Člen 54*
Člen 46	*Člen 43*
Člen 47	*Člen 44*
Člen 48	*Člen 45*
Člen 49	*Člen 46*
Člen 50	*Člen 47*
Člen 51	*Člen 48*
Člen 52	*Člen 49*
Člen 53	*Člen 50*
Člen 54	*Člen 51*
Člen 55	*Člen 52*
Člen 56	*Člen 53*
Člen 57	—
Člen 58	*Člen 55*
Člen 59	*Člen 36*
Člen 60	*Člen 37*
Člen 61	*Člen 38*
Člen 62	—
Člen 63	—
Člen 64	—
Člen 65	Člena 56 in 59
Člen 66	*Člen 57*
Člen 67	*Člen 58*
Člen 68	—
Člen 69	—
Člen 70	—
Člen 71	—
Člen 72	*Člen 10*
Člen 73	—
Člen 74	—
Člen 75	—

Ta uredba	Uredba (EU) št. 305/2011
Člen 76	—
Člen 77	—
Člen 78	—
Člen 79	—
Člen 80	—
Člen 81	—
Člen 82	—
Člen 83	—
Člen 84	—
Člen 85	*Člen 38a*
Člen 86	*Člen 38b*
Člen 87	*Člen 38c*
Člen 88	*Člen 38d*
Člen 89	Členi 60–63
Člen 90	*Člen 64*
Člen 91	—
Člen 92	—
Člen 93	*Člen 67*
Člen 94	*Člen 65*
Člen 95	*Člen 66*
Člen 96	*Člen 68*